

20 SORUDA EVRİM TEORİSİNİN ÇÖKÜŞÜ

HARUN YAHYA (ADNAN OKTAR)

Yazar ve Eserleri Hakkında

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 40.000 resmin yer aldığı toplam 55.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 73 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah (sav)'in mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'in sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah (sav)'in mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivehi (Maldivlerde kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde

ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

  Bu kitapta ve diğ er çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorisinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorisinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya  zet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

  Belirtilmesi gereken bir diğ er husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

  Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

  Bu kitap ve yazarın diğ er eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

  Bunun yanında, sadece Allah azası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici y n son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğ er insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

  Kitapların arkasına yazarın diğ er eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

  Bu eserlerde, diğ er bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve sayđıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

Birinci baskı: Haziran 2001 / İkinci baskı: Eylül 2005
Üçüncü baskı: Ekim 2005 / Dördüncü baskı: Kasım 2005 / Beşinci Baskı: Kasım 2013

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Kayışdağı Mah. Değirmen sokak No: 3
Ataşehir - İstanbul Tel: (0216) 660 00 59

Baskı: Milsan Basın San. A.Ş.

Cemal Ulusoy Cad.38/A Bahçelievler - İstanbul / Tel: (0 212) 471 71 50

Mat sertifika: 12169 / milsanbasin@gmail.com

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İçindekiler

GİRİŞ.....	10
1. Evrim teorisi neden bilimsel ve geçerli bir teori değildir?.....	12
2. Evrim teorisinin çürütülmesi yaratılış'ın doğruluğunu nasıl gösterir?.....	20
3. İnsana ait bulgular ne kadar eskiye gider? bu bulgular neden evrim teorisini desteklemez?.....	29
4. Evrim teorisi neden "biyolojinin temeli" değildir?.....	38
5. Farklı ırkların varlığı neden evrim teorisine delil oluşturmaz?.....	41
6. Maymun ve insan genomunun % 99 oranında benzeştiği ve bunun evrim teorisini kanıtladığı iddiası neden doğru değildir?.....	45
7. Dinozorların kuşlara dönüştüğü iddiası neden bilim dışı bir masaldır?.....	51
8. "İnsan embriyosundaki solungaçlar" hurafesi, hangi bilimsel sahtekarlığa dayanır?.....	68

9. Klonlamayı "evrim teorisinin delili" gibi sunmak, neden büyük bir aldatmacadır?.....	74
10. Canlılık neden uzaydan gelmiş olamaz?.....	79
11. Dünya'nın yaşının 4 milyar yıl olması, neden evrim teorisini desteklemez?.....	86
12. 20 yaş dişi neden evrim teorisinin delili olamaz?	92
13. En eski canlıların kompleks yapıları, evrim teorisini nasıl çürütür?.....	96
14. Evrim teorisini reddetmek neden gelişme ve ilerlemeyi de reddetmek gibi gösteriliyor?.....	104
15. "Allah canlıları evrimle yaratmış olabilir" düşüncesi neden hatalıdır?.....	108
16. "Evrime teorisi, belki de gelecekte doğrulanabilir" düşüncesi neden yanlıştır?.....	113
17. Kurbağa gibi suda ve karada yaşayabilen canlılar, niçin evrim teorisine delil olamaz?.....	120
18. Dna neden "tesadüf"le açıklanamaz?.....	124
19. Bakterilerin antibiyotiklere karşı direnç kazanması neden evrim örneği değildir?.....	130

20. Yaratılış ile bilim arasında nasıl bir bağlantı vardır?	135
Notlar.....	142

GİRİŞ

EVİRİM teorisi, 150 yıldır gündemdedir ve insanların dünyaya bakış açılarını derinden etkilemektedir. Onlara, bu dünyaya tesadüfler sonucunda gelmiş bir "hayvan türü" oldukları yalanını telkin etmektedir. Dahası, yaşamın tek kuralının bencil bir yaşam mücadelesi ve ayakta kalma savaşı olduğunu empoze etmektedir. Bu telkinlerin etkileriye 19. ve 20. yüzyıllarda açıkça görülebilir: İnsanların giderek daha fazla bencilleşmesi, toplumlarda ahlaki çürümenin, çıkarıcılığın, acımasızlığın, şiddetin hızla yayılması, faşizm ve komünizm gibi totaliter ve kan dökücü ideolojilerin gelişmesi, dinsizleşen insanların sosyal ve bireysel buhranlar içinde kıvrınması...

Evrım teorisinin bu sosyal sonuçlarını diğer kitaplarımızda inceledik. (Bkz. Harun Yahya, *Darwinizm'in İnsanlığa Getirdiği Belalar*, *Komünizm Pusuda*, *Darwinizm'in Karanlık Büyüsü*, *Darwinizm Dini* ve *Darwin'in Türk Düşmanlığı*, *Sosyal Darwinizm*) "Bilimsellik" iddiasında olan bu teorinin gerçekte hiçbir bilimsel dayanağı olmadığını, körü körüne savunulan senaryo ve hurafelerden ibaret olduğunu da diğer pek çok eserimizde ortaya koyduk.

Evrım teorisinin iç yüzünü öğrenmek ve 150 yıldır dünyada sistemli bir biçimde şiddeti, vahşeti, acımasızlığı, çatışmayı körükleyen "dünya görüşü"nü tanımak isteyenler, mutlaka bu eserlere başvurmalıdır.

Bu kitapta ise evrım teorisinin bilimsel geçersizliğini daha genel bir düzeyde ele alacağız. Toplumda yaygın olarak merak edilen ve cevapları tam manasıyla bilinmeyen sorular ile evrimcilerin bu konulardaki iddialarını cevaplandıracağız. Burada verdiğimiz cevapların daha detaylı bilimsel açıklamaları; *Evrım Aldatmacası*, *Hayatın Gerçek Kökeni*, *Evrımçilerin Yanılgıları*, *Evrımçilere "Net Cevap" 1-2-3-4*, *Evrımçilerin İtirafları*, *Evrım Açmazı (Ansiklopedik) 1-2*, *Türlerin Evrimi Yanılgısı*, *Bir Zamanlar Darwinizm* gibi kitaplarımızda bulunabilir.

1

EVİRİM TEORİSİ NEDEN BİLİMSEL VE GEÇERLİ BİR TEORİ DEĞİLDİR?

EVİRİM teorisi, yeryüzündeki canlılığın tesadüfler sonucunda, doğal şartlarla kendiliğinden meydana geldiğini savunur. Bu teori bilimsel bir kanun, ispatlanmış bir gerçek değil, bilimsellik kisvesi altında toplumlara empoze edilmeye çalışılan materyalist bir dünya görüşüdür. Modern bilim tarafından her alanda yalanlanan bu teorinin en büyük dayanakları ise birtakım hile, sahtekarlık, çarpıtma, aldatmaca ve göz boyamalardan oluşan telkin ve propaganda yöntemleridir.

19. yüzyılın ilkel bilim anlayışıyla hayali bir varsayım olarak öne sürülen evrim teorisi bugüne kadar hiçbir bilimsel bulgu veya deney tarafından doğrulanamamıştır. Tam tersine, teorinin iddialarını doğrulamak için başvurulmuş tüm yöntemler böyle bir teorinin geçersizliğini kanıtlamıştır.

Ancak, çoğu insan bugün bile bu teoriyi, aynen yerçekimi kanunu ya da suyun kaldırma gücü gibi ispat edilmiş bilimsel bir gerçek sanır. Çünkü başta da belirttiğimiz gibi, evrimin topluma yansıtılan yüzü gerçek yüzünden çok farklıdır. Pek çok kimse, son çırpınışlarla ayakta tutulmaya çalışılan bu teorinin ne kadar çürük temellere dayandığını ve bilim tarafından nasıl her aşamada yalanlandığını bilmez. Evrimcilerin desteksiz varsayımlar, taraflı, gerçek dışı yorumlar, çarpıtmalar, aldatmacalar, hayali çizimler, psikolojik telkin yöntemleri, sayısız sahtekarlık ve göz boyama tekniklerinden başka bir dayanakları yoktur.

Bugün biyoloji, paleontoloji, genetik, biyokimya, mikrobiyoloji gibi bilim dalları, canlılığın hiçbir şekilde tesadüfler ve doğa şartları sonucunda kendiliğinden meydana gelemeyeceğini kanıtlamıştır. Canlı hücresi, bilim dünyasının ortak kanaatiyle, insanoğlunun bugüne kadar karşılaştığı en kompleks yapı ünvanını korumaktadır. Modern bilim, tek bir canlı hücresinin dahi büyük bir şehirden çok daha kompleks bir yapıya ve içiçe geçmiş olağanüstü sistemlere sahip olduğunu ortaya koymuştur. Böyle kompleks bir yapı, ancak bütün parçaları aynı anda ve eksiksiz olarak ortaya çıktığında işlev görebilir. Yoksa hiçbir işe yaramaz, zaman içinde dağılır, parçalanır ve yok olur. Evrim teorisinin iddia ettiği gibi milyonlarca sene diğer parçalarının "tesadüflerle" oluşmasını bekleyemez. Dolayısıyla sadece tek bir hücrenin kompleks yaratılışı dahi, Allah'ın canlılığı yoktan varedtiğini açıkça göstermektedir. (Detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya, *Hücredeki Mucize*)

Ancak, materyalist felsefeyi savunan belli kesimler, çeşitli ideolojik çıkar ve beklentileri nedeniyle yaratılış gerçeğini kabul etmek istemezler. Çünkü Allah'ın emir ve yasakları doğrultusunda hak dinin insanlığa sunduğu güzel ahlaki yaşayan toplumların varolması ve yaygınlaşması bu materyalist kesimlerin işine gelmez. Kendi çıkarları doğrultusunda yönlendirebilecekleri, suistimal edebilecekleri, maneviyattan soyutlanmış, dini ve ahlaki değerlerden yoksun nesiller her zaman için bu kesimlerin dünyevi beklentilerine daha uygun olacaktır. Dolayısıyla, insanlara yaratılmadıkları, tesadüflerle ortaya çıkıp hayvanlardan evrimleştikleri yalanını telkin eden evrim teorisini, her ne pahasına olursa olsun ayakta tutmaya ve toplumlara empoze etmeye çalışırlar. Bilimin, evrim teorisini çürüten ve yaratılış gerçeğini doğrulayan tüm açık kanıtlarına rağmen, akıl ve mantığı bir kenara bırakarak her ortamda ve her fırsatta bu safsatayı gündeme getirir ve savunurlar.

Oysa ilk canlı hücrenin, hatta bu hücrenin içindeki milyonlarca protein molekülünden tek bir tanesinin dahi kendiliğinden oluşmasının imkansız olduğu, akıl ve mantığın yanı sıra, ihtimal hesaplarıyla matematiksel olarak da kanıtlanmıştır. Yani evrim teorisi daha ilk aşamada, ilk canlı hücrenin varoluşunu açıklama aşamasında çökmüştür.

En küçük canlı birimi olan hücre -evrimcilerin iddia ettikleri şekilde- ilkel ve kontrolsüz dünya koşullarında rastlantılar sonucu asla oluşmadığı gibi, 20. yüzyılın en gelişmiş laboratuvarlarında bile sentezlenememiştir. Canlı hücrenin yapı taşı olan amino asitlerden ve bunların oluşturduğu proteinlerden yola çıkarak değil hücre, hücredeki mitokondri, ribozom, lizozom, hücre zarı, golgi aygıtı, endoplazmik retikulum, vs. gibi organellerinden tek bir tanesi bile oluşturulamaz. Dolayısıyla evrim teorisinin tesadüfen oluştuğunu iddia ettiği ilk hücre yalnızca hayal gücüne dayalı bir fantezi ürünü olarak kalmıştır.

Halen aydınlığa kavuşturulamamış pek çok sırrı içinde barındıran canlı hücresi, evrim teorisinin en büyük açmazlarından birini oluşturur.

Gerek hücre, gerekse hücrenin yapı taşı olan proteinlerden tek bir tanesi bile rastlantılar sonucunda oluşamayacak derecede kompleks bir yapıya sahiptir. Laboratuvar deneyleri ve olasılık hesapları, bu imkansızlığı gözler önüne sermiştir. Günümüzün en gelişmiş laboratuvarlarında, en son teknolojiyle bile canlı hücresindekine benzer bir verim ve başarıyla protein üretimi yapılamamaktadır.

Evrım teorisi açısından benzer bir açmaz da canlı hücrenin çekirdeğinde bulunan ve yaklaşık 3.5 milyar birimlik bir şifreleme sistemiyle canlının tüm bilgilerinin kodlu olduğu DNA molekülüdür. 1950'lerde elektron mikroskobunun icadıyla yapısı keşfedilen DNA, muhteşem bir plan ve yaratılışa sahip dev bir moleküldür. Uzun yıllar evrim teorisine inanan Nobel ödüllü bilim adamı Francis Crick bile DNA'yı keşfettikten sonra, yaşamın kaynağının rastlantı ve tesadüfler olamayacağını şöyle itiraf etmek zorunda kalmıştır:

Bugünkü mevcut bilgilerin ışığında dürüst bir adam ancak şunu söyleyebilir: Bir anlamda hayatın kökeni mucizevi bir şekilde ortaya çıkmıştır.¹

Ülkemizdeki evrimcilerin en tanınmışlarından olan Prof. Dr. Ali Demirsoy da protein ve DNA'nın meydana gelmesi hakkında şu itirafı yapmaktadır:

Esasında bir proteinin ve çekirdek asidinin (DNA-RNA) oluşma ihtimali, tahminlerin çok ötesinde bir olasılıktır. Hatta belirli bir protein zincirinin ortaya çıkma ihtimali astronomik denecek kadar azdır.²

Amerikalı mikrobiyolog Homer Jacobson ise canlılığın tesadüfen oluşumunun ne derece imkansız olduğunu şöyle ifade etmektedir:

İlk canlı ortaya çıktığı zaman, üreme planlarının, çevreden madde ve enerji sağlamanın, büyüme sırasının ve bilgileri büyümeye çevirecek mekanizmaların tamamına ait emirlerin o anda birarada bulunmaları gerekmektedir. Bunların hepsinin kombinasyonu ise tesadüfen gerçekleşemez.³

Evrin teorisinin bir diğer büyük hezimetini de fosil kayıtlarındadır. Yıllar süren arkeolojik çalışmalarda bulunan fosiller arasında, evrim teorisinin öne sürdüğü gibi, canlıların basit türlerden kompleks türlere kademe kademe evrimleştiğini göstermesi gereken ara geçiş formlarına bir türlü rastlanamamıştır. Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin sayılamayacak kadar çok olması gerekir. Daha da önemlisi, bu ucube canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Çünkü bu ara geçiş formları gerçekten var olmuş olsa, bunların sayısı bugün bildiğimiz hayvan türlerinden bile fazla olmalı ve dünyanın dört bir yanı fosilleşmiş ara geçiş formu kalıntılarıyla dolup taşmalıdır. Evrimciler 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında yaptıkları hummalı fosil araştırmalarında bu ara geçiş formlarını aramaktadırlar. Oysa, 150 yıla yakın bir süredir büyük bir hırsla aranan bu ara geçiş formlarından eser yoktur.

Kısacası fosil kayıtları da canlı türlerinin, evrimin iddia ettiği gibi ilkelden gelişmişe doğru bir süreç izlediğini değil, bir anda ve en mükemmel halde ortaya çıktıklarını göstermektedir.

Evrinciler, yüz elli yıla yakın bir süredir büyük bir gayretle teorilerine delil toplamaya çalışırken, kendi elleriyle evrim diye bir sürecin yaşanmış olamayacağını bizzat kendileri ispatlamışlardır. Sonuçta modern bilim şu tartışılmaz gerçeği ortaya koymuştur: **Canlılar kör tesadüfler sonucu evrimle oluşmamıştır. Tüm canlıları Rabbimiz yoktan var etmiştir.**

2

EVİRİM TEORİSİNİN ÇÜRÜTÜLMESİ YARATILIŞ'IN DOĞRULUĞUNU NASIL GÖSTERİR?

CANLILIĞIN yeryüzünde nasıl ortaya çıktığı sorusunu sorduğumuzda, karşımıza iki farklı cevap çıkar:

- Bu cevaplardan birincisi, canlıların evrim yoluyla ortaya çıktıklarıdır. Bu iddiayı savunan evrim teorisine göre canlılık tesadüflerle ortaya çıkan bir ilk hücreyle başlamıştır. Bu canlı hücre de yine tesadüfler sonucunda gelişip evrimleşmiş ve çeşitlenerek dünya üzerindeki milyonlarca farklı türü oluşturmuştur.

- İkinci cevap ise "Yaratılış"tır: Bütün canlılar tüm evrene hakim olan Allah'ın yaratmasıyla var olmuşlardır. Hiçbir şekilde tesadüfle meydana gelmesi mümkün olmayan canlılık ve milyonlarca canlı türü, ilk yaratıldıklarında da bugünkü gibi eksiksiz, kusursuz ve üstün bir yaratılışa sahiplerdi. En basit gibi görünen canlı türlerinin dahi, kendi kendine, doğal şartlarla ve rastlantılarla oluşamayacak derecede kompleks yapı ve sistemlere sahip olması, bunun açık bir kanıtıdır.

Bu iki seçenek dışında, canlılığın nasıl ortaya çıktığı konusunda bugün ortaya konabilecek üçüncü bir iddia, bir teori hatta herhangi bir varsayım bile yoktur. Mantık kurallarına göre cevabı iki seçenekli bir sorunun cevap seçeneklerinden birinin kesin yanlış olduğu ortaya konursa, diğer seçeneğin kesin doğru olduğu da anlaşılır. En temel mantık kurallarından biri olan bu kurala "ayrık çıkarım" (modus tollendo ponens) adı verilir.

Yani eğer yeryüzündeki canlı türlerinin, evrimcilerin iddia ettiği gibi tesadüflerle evrimleşerek ortaya çıkmadığı ispatlanırsa, bu durum canlıların bir Yaratıcı tarafından yaratıldıklarını kesin olarak ispatlar. Evrim teorisini savunan bilim adamları da "üçüncü bir alternatif" olmadığını kabul ederler. Bunlardan biri olan Douglas Futuyma bunu şu sözleriyle ifade etmektedir:

Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmişlerdir. Eğer eksiksiz ve mükemmel biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde üstün bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.⁴

Evrimci Futuyma'nın bu sözlerinin cevabını fosil bilimi verir. Fosil bilimi (paleontoloji) tüm canlı gruplarının farklı zamanlarda, birdenbire ve mükemmel biçimleriyle yeryüzü sahnesine çıktıklarını göstermektedir.

Yüzyılı aşkın bir süredir sürdürülen arkeolojik kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını, yani "yaratıldıklarını" göstermiştir. Bakteriler, omurgasız deniz canlıları, balıklar, yumuşakçalar, eklem bacaklılar, amfibiye­nler, sürünge­nler, kuşlar veya memeliler aniden, kompleks organ ve sistemleriyle yeryüzünde belirmişlerdir. Aralarında birbirine sözde bir geçiş olduğunu gösteren fosiller de yoktur. Fosil bilimi de diğer bilim dallarının verdiği mesajı vermektedir: Canlılar evrimleşmemişler, yaratılmışlardır. Sonuçta evrimciler, gerçek dışı teorilerini kanıtlamaya çalışırken, kendi elleriyle yaratılış gerçeğinin delillerini ortaya çıkarmışlardır.

Dünyaca tanınan İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın evrim teorisinin tüm iddialarını geçersiz kılan bu açık gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, **aniden yeryüzünde oluşan gruplar** görürüz.⁵

Kambriyen devri, evrim teorisini yıkmak için yeterlidir

Canlılar alemi, biyologlar tarafından bitkiler, hayvanlar, mantarlar gibi temel "alemlere" ayrılır. Bunlar da kendi içlerinde ilk olarak farklı "filum"lara bölünürler. Bu filumlar belirlenirken, her birinin tamamen farklı vücut planlarına sahip oldukları göz önünde bulundurulmuştur. Örneğin artropodlar (eklem bacaklılar) kendilerine has bir filumdur ve filuma dahil edilen tüm canlılar temelde benzer bir vücut planına sahiptir. *Chordata* olarak adlandırılan filum ise, merkezi bir sinir ağına sahip olan canlıları barındırır. Bizim için tanıdık olan balıklar, kuşlar, sürünge­nler, memeliler gibi hayvanların tümü, *Chordata*'nın bir alt sınıfı olan omurgalılar kategorisine dahildir.

Hayvanların farklı filumları arasında, ahtopotlar gibi yumuşak bedenli canlıları barındıran *Molluska* filumu ya da yuvarlak solucanları barındıran *Nematoda* filumu gibi çok farklı kategoriler vardır. Bu kategorilerin en önemli özelliği ise, başta da belirttiğimiz gibi tamamen farklı vücut planlarına sahip olmalarıdır.

Peki bu farklı canlılar nasıl ortaya çıkmıştır?

Önce evrim teorisinin bu konudaki varsayımını ele alalım. Bilindiği gibi teori, canlılığın tek bir ortak atadan geldiğini ve küçük değişimlerle farklılaştığını öne sürmektedir. Bu durumda, canlılığın, ilk başta birbirine çok benzer ve basit formlarda ortaya çıkmış olması, sonra zamanla gelişip çeşitlenmesi gerekir.

Yani evrim teorisine göre, canlılık tek bir kökten gelen, ancak sonra dallara ayrılan bir ağaç gibi olmalıdır. Nitekim bu varsayım Darwinist kaynaklarda ısrarla vurgulanır ve

"hayat ağacı" kavramı sık sık kullanılır. Bu hayat ağacına göre, önce tek bir filum oluşmalı, sonra diğer filumlar küçük küçük değişimlerle ve uzun zaman dilimleri içinde yavaş yavaş belirmelidir.

Evrin teorinin iddiası budur. Peki ama gerçekten böyle mi olmuştur?

Kesinlikle hayır. Aksine, hayvanlar, ilk ortaya çıktıkları dönemden itibaren çok farklı ve kompleks yapılara sahiptirler. **Bugün bilinen tüm hayvan filumları, yeryüzünde aynı anda, Kambriyen devri olarak bilinen jeolojik dönemde ortaya çıkmışlardır.** Kambriyen devri, yaşı 530-520 milyon yıl olarak hesaplanan 10 milyon yıllık bir jeolojik dönemdir. Bu devirden önceki fosil kayıtlarında, tek hücreli canlılar ve çok basit birkaç çok hücreli dışında hiçbir canlının izine rastlanmaz. Kambriyen devri gibi son derece kısa bir dönem içinde ise (10 milyon yıl, jeolojik anlamda çok kısa bir zaman dilimidir) bütün hayvan filumları, tek bir eksik bile olmadan bir anda ortaya çıkmışlardır!

Kambriyen kayalıklarında bulunan fosiller, salyangozlar, trilobitler, süngerler, solucanlar, denizanasları, denizyıldızları, yüzücü kabuklular, deniz zambakları gibi çok farklı canlılara aittir. Bu tabakadaki canlıların çoğunda, günümüzdeki örneklerinden hiçbir farkı olmayan, göz, solungaç, kan dolaşımı gibi kompleks sistemler, ileri fizyolojik yapılar bulunur. Bu yapılar hem çok kompleks, hem de çok farklıdır. Evrimci literatürün popüler yayınlarından *Earth Sciences* dergisinin editörü Richard Monestarsky, Kambriyen Patlaması hakkında şu bilgileri vermektedir:

Bugün görmekte olduğumuz oldukça **kompleks hayvan formları aniden ortaya çıkmışlardır.** Bu an, Kambriyen devrin tam başına rastlar ki, denizlerin ve yeryüzünün ilk kompleks yaratıklarla dolması bu evrimsel patlamayla başlamıştır. Günümüzde dünyanın her yanına yayılmış olan omurgasız takımları erken Kambriyen devirde zaten vardır ve yine bugün olduğu gibi birbirlerinden çok farklıdırlar.⁶

Darwinizm'in dünya çapındaki en önemli eleştirmenlerinden biri olan Berkeley Üniversitesi profesörü Philip Johnson, paleontolojinin ortaya koyduğu bu gerçeğin, Darwinizm'le olan açık çelişisini şöyle açıklamaktadır:

Darwinist teori, canlılığın bir tür "giderek genişleyen bir farklılık üçgeni" içinde geliştiğini öngörür. Buna göre canlılık, ilk canlı organizmadan ya da ilk hayvan türünden başlayarak, giderek farklılaşmış ve biyolojik sınıflandırmanın daha yüksek kategorilerini oluşturmuş olmalıdır. Ama hayvan fosilleri bizlere bu üçgenin gerçekte başaşağı durduğunu göstermektedir: **Filumlar henüz ilk anda hep birlikte vardır, sonra giderek sayıları azalır.**⁷

Philip Johnson'ın belirttiği gibi, filumların kademeli olarak oluşması bir yana, tüm filumlar bir anda var olmuşlar, hatta ilerleyen dönemlerde bazılarının soyu tükenmiştir. Çok farklı canlıların bir anda ve kusursuz şekilde ortaya çıkmalarının anlamı ise, evrimci Futuyma'nın da kabul ettiği gibi, yaratılıştır.

Görüldüğü gibi eldeki bütün bilimsel bulgular evrim teorisinin iddialarını geçersiz kılmakta ve yaratılış gerçeğini gözler önüne sermektedir.

3

İNSANA AİT BULGULAR NE KADAR ESKİYE GİDER? BU BULGULAR NEDEN EVRİM TEORİSİNİ DESTEKLEMEZ?

İNSANIN yeryüzündeki varoluş zamanıyla ilgili sorunun cevabını bulmak için fosil kayıtlarına başvurmak gerekir. Fosil kayıtları insanla ilgili bulguların milyonlarca yıl öncesine uzandığını göstermektedir. Bu bulgular iskelet ve kafatası parçaları ve çeşitli dönemlerde yaşamış insanlara ait kalıntılardan oluşmaktadır. İnsana ait kalıntıların en eskisi, tanınmış fosil bilimci Mary Leakey tarafından 1977 yılında Tanzanya'nın Laetoli bölgesinde bulunmuş "ayak izleri" dir.

Bu kalıntılar bilim dünyasında büyük yankı uyandırmıştı. Yapılan çalışmalar bu ayak izlerinin, 3.6 milyon yıllık bir tabakada yer aldığını gösteriyordu. İzleri inceleyen Russell Tuttle şunları yazmıştı:

Bu izler, çıplak ayaklı bir Homo sapiens (insan) tarafından bırakılmış olmalıdır. Yapılan tüm morfolojik incelemeler, bu izleri bırakan canlının ayağının, günümüz insanlarınkilerden farklı olmadığını göstermektedir.⁸

Yapılan araştırmalarla, ayak izlerinin sahipleri de tanımlanabildi. 10 yaşında, günümüz insanıyla aynı özellikleri taşıyan bir insanın 20 tane ve daha küçük bir insanın 27 tane fosilleşmiş ayak izi mevcuttu. Mary Leakey'in bulduğu izleri inceleyen Don Johanson ve Tim White gibi tanınmış paleoantropologlar da bu sonucu teyit ettiler. White bu fikrini şu sözlerle açıklıyordu:

Hiç kuşkunuz olmasın... Bunlar günümüz insanının ayak izlerinden tamamen farksız. Eğer bu izler bugün bir California plajında olsalardı ve bir çocuğa bunların ne olduğu sorulsaydı, hiç tereddüt etmeden burada bir insanın yürüdüğünü söylerdi. Bunları, kumsalda yer alan diğer yüzlerce insan ayak izinden ayırt edemezdi. Dahası siz de ayırt edemezsiniz.⁹

Söz konusu ayak izleri evrimci bilim adamları arasında önemli bir tartışmayı başlattı. Çünkü bu izlerin bir insana ait olduğunu kabul etmeleri, maymundan insana doğru çizdikleri hayali sıralamalarının artık savunulamaz hale gelmesi anlamına gelecekti. Ancak bu noktada dogmatik evrimci mantık bir kez daha kendini gösterdi. Evrimci bilim adamlarının birçoğu bir kere daha ön yargıları uğruna bilimden vazgeçtiler. Laetoli'de

bulunan izlerin maymunumsu bir canlıya ait olması gerektiğini iddia ettiler. Bu iddiayı savunmaya çalışan evrimcilerden biri olan Russell Tuttle şunları yazıyordu:

Sonuçta, Laetoli bölgesindeki 3.6 milyon yıllık ayak izleri bugünkü günümüz insan ayak izlerine çok benzemektedir. Bulgu, bu izleri bırakan canlıların bizden daha kötü ya da farklı yürüyen bir canlı olduğunu göstermemektedir. Eğer bu izler bu kadar eski olmasalardı, bunların da bizim gibi bir homo (insan) tarafından bırakıldıklarını hiç tartışmasız kabul edebilirdik... Ama yaş sorunu nedeniyle, bu izlerin Lucy fosili ile aynı türe, yani Australopithecus Afarensis (Evrimcilerin yarı insan-yarı maymun olarak göstermeye çalıştıkları, gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türü) türüne ait bir canlı tarafından bırakıldığı varsayımını kabul etmek durumundayız.¹⁰

İnsanla ilgili en eski kalıntılardan biri de Louis Leakey tarafından 1970'lerin başında Olduvai George bölgesinde bulunan taş bir kulübenin kalıntılarıdır. Kulübenin kalıntıları 1.7 milyon yıllık bir katmanda bulunmaktaydı. Afrika'nın bazı bölgelerinde benzerleri bugün de kullanılan bu tarz yapıların sadece Homo sapiens, yani günümüz insanı tarafından yapılmış olabileceği bilinmektedir. Kalıntının önemi, insanın, evrimciler tarafından atası olarak gösterilen sözde maymunumsularla aynı tarihte yaşadığını ortaya koymasıdır.

Etiyopya'nın Hadar bölgesinde bulunan 2.3 milyon yıllık insan çenesi de yine günümüz insanının yeryüzünde evrimcilerin öngördüğü tarihten çok daha önce var olduğunu göstermesi bakımından önemlidir.¹¹

İnsanla ilgili bulunan en eski ve en eksiksiz fosillerden biri de KNM-WT 15000 veya diğer adıyla "Turkana Çocuğu" iskeletidir. 1.6 milyon yıllık bu fosili evrimci Donald Johanson şöyle tarif eder:

Uzun ve zayıftı. Vücut şekli ve uzuvlarının oranları bugünkü Ekvator Afrikalıları'ninkine aynıydı. Uzuvlarının ölçüleri, bugün yetişkin beyaz Kuzey Amerikalılarla tamamen uyuşuyordu.¹²

Yapılan araştırmalar fosilin 12 yaşında bir çocuğa ait olduğunu ve büyüyebilmiş olsaydı 1.83 m. boyuna ulaşabileceğini göstermiştir. ABD'li paleoantropolog Alan Parker "sıradan bir patoloğun bu çocuğun iskeletiyle, günümüz insanına ait bir iskeleti birbirinden ayırmasının çok güç olduğunu" söyler.¹³

İnsanla ilgili bulunan kalıntılardan en çok yankı getirenlerden biri de 1995 yılında İspanya'da bulunan bir fosildi. İspanya'nın Atapuerca bölgesindeki Gran Dolina mağarasında yapılan araştırmalarda ortaya çıkarılan 800 bin yıllık fosil 11 yaşında bir insana aitti ve onu bulan araştırmacıları şaşırtmıştı. Madrid Üniversitesi'nden üç İspanyol paleoantropologdan oluşan araştırma ekibinin başı Arsuaga Ferreras şunları söylüyordu:

Büyük, geniş, şişkin, yani anlayacağınız ilkel bir şeyle karşılaşmayı umuyorduk. 800.000 yıl yaşındaki bir çocuktan beklentimiz, Turkana Çocuğu gibi bir şey olmasıydı. Ama bizim bulduğumuz bütünüyle günümüze ait bir yüzdü... Bunlar sizi sarsan türden şeyler: Fosil bulmak değil, tamam fosil bulmak da beklenmedik ve güzel bir olay. Fakat en etkileyici olanı bugüne ait olduğunu düşündüğünüz bir şeyi geçmişte bulmanız. Bu bir anlamda, Gran Dolina'da kasetçalar bulmak gibi bir şey.

Böyle bir şey çok şaşırtıcı olurdu elbette. Alt Pleistosen tabakalarında teypler, kasetler bulmayı beklemiyoruz, ancak 800 bin yıllık "güncel" bir yüz bulmak da bunun gibi bir şey. Onu gördüğümüzde çok şaşırmıştık.¹⁴

Görüldüğü gibi fosil bulguları, "insanın evrimi" iddiasını yalanlamaktadır. Bu iddia bazı medya kuruluşları tarafından topluma sanki ispatlanmış bir gerçek gibi sunulur, oysa ortada sadece hayali teoriler vardır. Nitekim evrimci bilim adamları da bu gerçeği kabul etmekte ve "insanın evrimi" iddiasının bilimsel delillerden yoksun olduğunu itiraf etmektedirler.

Örneğin evrimci paleontologlar Villie, Solomon ve Davis, "**biz insanlar fosil kayıtlarında aniden beliriyoruz**" diyerek, insanın yeryüzünde aniden, yani hiçbir evrimsel atası olmadan ortaya çıktığını kabul etmektedirler.¹⁵

Collard ve Wood ise 2000 yılında kaleme aldıkları bir makalede "**insan evrimi hakkındaki mevcut filogenetik (evrimsel) hipotezler hiç güvenilir değil**" demek zorunda kalmışlardır.¹⁶

Elde edilen her yeni fosil bulgusu -bazı ciddiyetsiz gazetelerde "Evrimin Kayıp Halkası Bulundu" gibi uydurma başlıklarla aktarılsa dahi- evrimcileri daha da fazla çıkmaza sokmaktadır. 2001 yılında bulunan ve *Kenyanthropus platyops* adı verilen kafatası fosili bunun son örneğidir. George Washington Üniversitesi Antropoloji bölümünden evrimci paleontolog Daniel E. Lieberman, *Nature* dergisinde yazdığı makalesinde, *Kenyanthropus platyops* hakkında şu yorumu yapmıştır:

"İnsanın evrim tarihi çok karmaşıktır ve çözülmemiştir. Şimdi **3.5 milyon yıllık başka bir türün bulunması ile durum daha da karışacak gibi görünüyor...** *Kenyanthropus platyops*'un yapısı genel olarak insanın evrimi ve türlerin davranışı konuları hakkında birçok soruyu beraberinde getiriyor. Örneğin neden alışılmışın dışında olarak, küçük bir çene dişine ve öne doğru kavisli çene kemiği olan büyük düz bir yüze aynı anda sahip? Büyük yüzü ve benzer şekilde yerleştirilmiş çene kemiği olan tüm diğer insanımsı türlerin büyük bir dişi var. ***K. Platyops*'in önümüzdeki birkaç yıl içindeki en başlıca rolünün, birlikleri bozucu ve insanımsılar arasındaki evrimsel ilişkinin araştırmalarında karşılaşılan kargaşayı vurgulayıcı bir rolü olacağını düşünüyorum.**"¹⁷

Görüldüğü gibi eldeki bulguların sayısının artması, evrim teorisi lehinde değil aleyhinde sonuçlar ortaya koymaktadır. Oysa eğer geçmişte bir evrim süreci yaşanmış olsaydı, bunun çok fazla kanıtı olmalı ve elde edilen her bulgu teoriyi biraz daha güçlendirmeliydi. Nitekim Darwin, *Türlerin Kökeni* adlı kitabında bilimin bu yönde gelişeceğini iddia etmişti. Ona göre teorisinin fosil kayıtları açısından tek sorunu, yeterince fosil bulgusu olmamasıydı. Yapılacak araştırmalarda teorisini ispatlayacak sayısız fosil çıkacağını ümit ediyordu. Oysa bilimsel bulgular, Darwin'in bu hayalini tamamen boşa çıkardı.

İnsanla ilgili kalıntıların önemi

İnsanla ilgili burada bazı örneklerini saydığımız bulgular çok önemli gerçekleri ortaya koymuştur. Öncelikle de evrimcilerin insanın atasının maymunsu canlılar olduğu şeklindeki iddialarının ne kadar büyük bir hayal ürünü olduğu bir kez daha gözler önüne serilmiştir. Çünkü anlaşılmıştır ki insan, yeryüzünde evrimcilerin "insanın atası" olarak gösterdikleri maymun türlerinden çok daha önce ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla bu maymun türlerinin insanın atası olmaları söz konusu değildir.

Sonuç olarak fosil kayıtları bize insanın bundan milyonlarca yıl önce de aynı bugünkü şekliyle var olduğunu ve hiçbir şekilde evrim geçirmeden bugüne kadar geldiğini göstermiştir. Bu noktada evrim savunucularının, eğer gerçekten bilimsel ve dürüst olduklarını iddia ediyorsa, ellerindeki hayali maymun-insan sıralamalarını çöpe atmaları gerekmektedir. Bu hayali soyağaçlarını terk etmemeleri evrimin bilim adına savunulan bir teori değil, bilimsel gerçeklere rağmen yaşatılmaya çalışılan bir dogma olduğunu bir kez daha göstermektedir.

4

EVİRİM TEORİSİ NEDEN "BİYOLOJİNİN TEMELİ" DEĞİLDİR?

EVİRİMCİLER tarafından sık sık tekrarlanan bir iddia vardır: Evrim teorisinin bilimin temeli olduğu yalanı... Bu iddiayı ortaya atanlar, evrim teorisi olmadan biyoloji biliminin gelişemeyeceğini, hatta var olamayacağını iddia ederler. Aslında bu iddia çaresizlikten kaynaklanan bir demagojiden ibarettir. Türkiye'nin bilim alanında yetiştirdiği önemli isimlerden biri olan bilim felsefecisi Prof. Dr. Arda Denkel bu konuyu şöyle yorumlamaktadır:

Örneğin, "Evrım Kuramı'nı reddetmek biyolojik bilimlerin, yer bilimlerinin, fizik ve kimyanın bulgularını da reddetmek anlamına gelir" düpedüz yanlış bir önerme. Çünkü iddia edilen türden bir çıkarım (burada bir modus tollens) elde edebilmek için, önce kimya, fizik, jeoloji ve biyolojinin bulgularını dile getiren kimi önermelerin evrim kuramını içeriyor (implication) olması gerekirdi. Oysa bulgular ya da onların ifadeleri kuramları içermezler; ayrıca onları kanıtlamazlar (demonstration/proof) da.¹⁸

'Evrimin bilimin temeli olduğu' iddiasının ne denli geçersiz ve saçma bir iddia olduğu, sadece bilim tarihinin incelenmesiyle bile anlaşılabilir. Eğer bu iddia doğru olsaydı, evrim teorisinin ortaya atılmasından önce dünya üzerinde bilimsel bir gelişme olmaması, bütün bilimlerin de evrim teorisinin ortaya atılmasından sonra doğmuş olmaları gerekirdi. Oysa biyoloji, paleontoloji (fossil bilimi) gibi bilim dallarının hepsi, evrim teorisinden önce doğmuş ve gelişmişlerdir. Evrim ise bu bilim dallarına sonradan sokulmak, zorla kabul ettirilmek istenmiş bir varsayımdır.

Evrımcilerin bu yönteminin bir benzeri, Stalin döneminde SSCB'de de uygulanmıştı. O dönemde Sovyetler Birliği'nin resmi ideolojisi olan komünizm, "diyalektik materyalizm" olarak bilinen felsefeyi tüm bilimlerin temeli saymıştı. Bunun bir sonucu olarak Stalin tüm bilimsel çalışmaların diyalektik materyalizme uydurulmasını emretmişti. Böylece SSCB'de yazılan tüm biyoloji, fizik, kimya, tarih, siyaset, hatta sanat kitaplarının başına, "bu bilimlerin diyalektik materyalizme, Marx'ın, Engels'in, Lenin'in görüşlerine dayandığı"na dair giriş bölümleri eklenmişti.

Ama SSCB çökünce bu zorlama yorumlar kitaplardan çıkarılmış ve kitaplar yine aynı bilgileri içeren teknik, bilimsel kitaplar olarak kalmışlardır. Diyalektik materyalizm gibi bir safsatadan vazgeçilmesi asla bilimi gölgede bırakmamış, aksine bilimin üzerindeki baskı ve zorlamaları ortadan kaldırmıştır.

Bugün de çağdaş bilimi evrime bağlı kalmaya zorlayan hiçbir neden yoktur. Bilim gözlem ve deneye dayanır. Evrim ise, gözlemlenemeyen geçmiş hakkında ortaya atılmış bir varsayımdır. Dahası bu varsayımın iddia ve önermeleri her defasında bilimin ve mantığın kuralları tarafından yalanlanmıştır. Bu varsayım terk edildiğinde elbette ki bilim hiçbir kayba uğramayacaktır. Amerikalı bir biyolog olan Harper bu konuda şu yorumu yapar:

Sık sık Darwinizm'in modern biyolojinin temeli olduğu iddia edilir. Oysa aksine, eğer Darwinizm'e yapılan bütün göndermeler ortadan kaldırılrsa, biyoloji biliminde hiçbir değişiklik olmayacaktır...¹⁹

Hatta tam tersine bilim, dogmatizm, ön yargı, safsata ve uydurmalarla dolu böyle bir teorinin dayatmasından kurtulduğu için çok daha hızlı ve sağlıklı bir biçimde ilerlemeyi sürdürecektir.

5

FARKLI IRKLARIN VARLIğI NEDEN EVRİM TEORİSİNE DELİL OLUŞTURMAZ?

FARKLI insan ırklarının varlığı bazı evrim taraftarları tarafından evrim teorisine delilmiş gibi gösterilmeye çalışılır. Aslında bu iddia da daha çok, savundukları teoriyi bile yeterince bilmeyen amatör evrimciler tarafından dile getirilmektedir.

Bu iddiayı savunanların öne sürdükleri tez, 'eğer canlılık ilahi kaynaklarda yer aldığı gibi, tek bir erkek ve kadınla başlamışsa birbirinden farklı ırkların nasıl meydana çıkmış olabileceğı' sorusuna dayanır. Diğer bir ifadeyle, 'Hz. Adem ve Hz. Havva'nın boy, ten ve diğer fiziksel özellikleri toplamda yalnızca iki kişiyi kapsadığına göre her biri farklı özelliklere sahip olan ırklar nasıl ortaya çıktı?' demektedirler.

Gerçekte bütün bu soruların ya da itirazların altında yatan problem, genetik bilimi hakkındaki bilgi eksikliği ya da genetik kurallarının gözardı edilmesidir. Bugün yeryüzündeki insanlar arasında var olan ırk çeşitliliğinin nedenini anlamak için önce bu soruyla yakından ilgili olan "varyasyon" konusu hakkında genel bir bilgi sahibi olmak gerekir.

Varyasyon, genetik biliminde kullanılan bir terimdir ve "çeşitlenme" anlamına gelir. Bu genetik olay, bir canlı türünün içindeki bireylerin ya da grupların, birbirlerinden farklı özelliklere sahip olmasına neden olur. Varyasyonların kaynağı ise o türün içindeki bireylerin sahip olduğu genetik bilgidir. Bu bireylerin aralarındaki eşleşmeler sonucunda bu genetik bilgi yeni nesillerde değişik kombinasyonlarda biraraya gelir. Anne ve babanın kromozomları arasında genetik madde alışverişı olur. Böylece genler birbiriyle karışır. Bunun sonucu da bu bireyin fiziksel özelliklerinde bir çeşitlenme meydana gelmesidir.

İnsan ırkları ve insanlar arasındaki birbirinden farklı fiziksel özellikler de insan türüne ait 'varyasyonlar'dır. Yeryüzündeki insanların hepsi temelde aynı genetik bilgiye sahiptirler, ama bu genetik bilginin izin verdiği varyasyon potansiyeli sayesinde kimisi çekik gözlüdür, kimisi kısl saçlıdır, kimisinin burnu uzun, kimisinin boyu kısadır.

Varyasyon potansiyelini anlamak için, sarışın ve mavi gözlü bireylere sahip bir toplum ile esmer ve siyah gözlü bireylerin çoğunlukta olduğu bir toplumu ele alalım. Her iki toplumun zaman içinde birbirine karışmaları ve aralarında evlilikler yapmaları sonucunda, ortaya esmer ve mavi gözlü yeni nesillerin çıktığı görülecektir. Yani her iki toplumun belli fiziksel özellikleri yeni nesillerde birbiriyle eşleşerek farklı görünümlü bireyler ortaya

çıkacaktır. Diğer fiziksel özelliklerin de birbirleriyle karıştıkları düşünüldüğünde ortaya çok büyük bir çeşitlenmenin çıkacağı açıktır.

Burada bilinmesi gereken önemli bir nokta da şudur: Her fiziksel özelliği belirleyen iki gen vardır. Bunlardan biri çekinik, diğeri baskın ya da her ikisi de eşit derecede baskın olabilir. Örneğin kişinin göz rengini belirleyen iki gen vardır. Bunlardan biri anneden diğeri ise babadan gelir. Baskın olan gen hangisi ise çocuğun göz rengi o gen tarafından kontrol edilir. Çoğunlukla koyu renkler açık renklere baskındır. Buna göre, bir kişide yeşil ve siyah göz renklerine ait genler varsa o kişinin gözü, siyah renk geni daha baskın olduğundan siyah olur. Fakat çekinik olan yeşil renk daha sonraki nesillere aktarılarak ileriki bir jenerasyonda ortaya çıkabilir. Yani annesi ve babası siyah gözlü olan bir çocuğun gözü yeşil olabilir. Çünkü bu renk genleri anne ve babada çekinik olarak bulunuyordur.

Bu kural diğer bütün fiziksel özellikler ve bunları belirleyen genler için de geçerlidir. Kulak, burun, ağız şekli, boy uzunluğu, kemik yapısı, uzuvların ve organların yapısı, şekli, özellikleri, vs. gibi yüzlerce hatta binlerce özellik bu şekilde kontrol edilir. İşte bu özellik nedeniyle, genetik yapıda yer alan sayısız bilgi o bireyin dış görünümüne yansımada sonraki nesillere aktarılabilir.

İlk insan olan Hz. Adem ve eşi de genetik yapılarındaki zengin bilgiyi, kendi dış görünüşlerine bunların ancak bir kısmının yansımada rağmen, sonraki nesillere aktarmışlardır. İnsanlık tarihi içinde ortaya çıkan coğrafi izolasyonlar da çeşitli insan gruplarında belirli özelliklerin birikmesine uygun ortam oluşturmuştur. Bu süreç, uzun zaman içinde insan gruplarının kemik yapısı, ten rengi, boy, kafatası hacmi gibi özelliklerinin birbirinden farklılaşması sonucunu getirmiştir. Bunun sonucunda ırklar ortaya çıkmıştır.

Ancak bu uzun süreç elbette bir tür farklılığını getirmemiştir. Boyu, ten rengi, kafatası hacmi ne olursa olsun tüm ırklar insan türünün birer parçasıdır.

6

MAYMUN VE İNSAN GENOMUNUN %99 ORANINDA BENZEŞTİĞİ VE BUNUN EVRİM TEORİSİNİ KANITLADIĞI İDDİASI NEDEN DOĞRU DEĞİLDİR?

BİRÇOK evrimci kaynakta zaman zaman insanla maymunun % 99 oranında benzeştiği ve bunun evrime delil oluşturduğu iddiaları yer alır. Bu evrimci iddia özellikle de şempanzede odaklanır ve bu canlının maymunlar arasında insana en yakın tür olduğundan, dolayısıyla insanla arasında akrabalık bulunduğundan söz edilir. Gerçekte bu, evrimcilerin, toplumun bu konulardaki bilgi eksikliğinden faydalanarak ortaya attıkları sahte bir delildir.

% 99 benzerlik iddiası yanıltma amaçlı bir propagandadır

Öncelikle belirtmek gerekir ki evrimcilerin insan ve şempanze DNA'ları hakkında sık sık ileri sürdükleri **% 99 benzerlik iddiası aldatma amaçlıdır.**

İnsanla şempanzenin genetik yapılarının birbirine % 99 benzer olduğunu iddia etmek için şu anda insanınkinin olduğu gibi şempanzenin de genetik yapısının çözülmesi, ikisinin karşılaştırılması ve bu karşılaştırma sonucunun elde edilmiş olması gerekir. Oysa elde böyle bir sonuç yoktur. Çünkü, şu ana kadar yalnızca insanın genetik haritası çıkartılmıştır. Şempanze içinse henüz böyle bir çalışma yapılmamıştır.

Gerçekte, zaman zaman gündeme gelen insan ve maymun genlerinin % 99 benzeştiği iddiası, yıllar önce üretilmiş propaganda amaçlı bir slogandır. Bu benzerlik iddiası insanda ve şempanzede bulunan **30-40 civarındaki temel proteindeki** amino asit dizilimlerinin benzerliğinden yola çıkılarak yapılmış olağanüstü abartılı bir genellemedir.

Oysa insanda 30 bin civarında gen ve bu genlerin kodlandığı 100 bin kadar protein vardır. Bu yüzden, **100 bin proteinin sadece 40 tanesinin benzemesiyle insan ve maymunun bütün genlerinin % 99 aynı olduğunu iddia etmenin hiçbir bilimsel dayanağı yoktur.** Kaldı ki, söz konusu 40 protein üzerinde yapılan DNA karşılaştırması da tartışmalıdır. Bu karşılaştırma, 1987 yılında Sibley and Ahlquist adlı iki biyolog tarafından yapılmış ve *Journal of Molecular Evolution* dergisinde yayınlanmıştır.²⁰ Oysa daha sonra bu ikilinin verilerini inceleyen Sarich isimli bilim adamı, kullandıkları **yöntemin güvenilirliğinin tartışmalı olduğu ve verilerin abartılı yorumlandığı** sonucuna varmıştır.²¹

İnsan DNA'sı, solucan, sinek veya tavuğa da benzemektedir!

Kaldı ki söz konusu bu temel proteinler diğer pek çok farklı canlılarda da bulunan ortak hayati moleküllerdir. Yalnızca şempanzede değil, bütünüyle farklı canlılarda bulunan aynı tür proteinlerin yapısı insandakilerle çok benzerdir.

Örneğin, *New Scientist* dergisinde aktarılan genetik analizler, **nematod solucanları ve insan DNA'larında % 75'lik bir benzerlik ortaya koymuştur.**²² Bu, elbette insan ile bu solucanlar arasında sadece % 25'lik bir fark bulunduğu anlamına gelmemektedir!

Öte yandan Türk medyasına da yansıyan bir bulgu, **Drosophila türüne ait meyve sineklerinin genleri ile insan genleri karşılaştırıldığında, % 60'lık bir benzerlik** çıktığı yönündedir.²³

İnsan ile maymun arasındaki genetik benzerlik konusunda evrimci kaynaklarda yer alan bir diğer örnek ise **insanda 46, şempanzede ise 48 kromozom bulunmasıdır.** Evrimciler, kromozom sayılarının yakınlığını evrimsel ilişkiye bir delil gibi gösterirler. Bu mantık geçerli kabul edilirse, insana şempanzeden daha yakın bir akrabanın varlığını kabul etmek gerekir: **Patates! Çünkü patatesin de insan gibi 46 kromozomu vardır.**

İnsan dışındaki canlılar incelendiği zaman da evrimciler tarafından var olduğu iddia edilen akrabalık ilişkilerinin, moleküler düzeyde var olmadığı görülür.²⁴ Bu gerçek, genetik benzerlik kavramının evrim teorisine bir delil oluşturmadığını göstermektedir.

Benzerlikler neden evrime delil olmaz?

Evrimcilerin şempanze insan arasında % 99 benzerlik olduğu iddiası görüldüğü gibi abartılı bir iddiadır. Ancak iki farklı türdeki canlı % 99 oranda benzer bile olsa, bu ikisi arasında evrimsel bir ilişki kurulamaz. Çünkü genetik çalışmalar türlerin çok özel genetik şifrelere sahip olduklarını göstermektedir. Bu şifrelerde meydana gelen en küçük değişim

bile o tür açısından ölümcül sonuçlar getirmektedir. Üstelik canlılardaki bu özel yapı genetik şifrenin işlerliğiyle ilgilidir.

Bunu anlamak için birbirine benzer iki canlı türüyle, birbirine benzeyen iki binayı karşılaştıralım. Evrimcilerin iddiası genetik benzerlik olduğuna göre, bunu bir bakıma canlının projesi olarak değerlendirmek mümkündür. İki canlının ve iki binanın projelerinin % 99 oranında aynı olduğunu kabul edelim. Sonra da bu projelere dayanarak ortaya çıkan canlıların biçimlerini ve binaların yapılarını birbirleriyle kıyaslayalım. Sonuç, genetik yapıları % 99 aynı olan canlılar arasında kapanması mümkün olmayan bir yapı ve fonksiyon farklılığına karşın, projeleri % 99 aynı olan binaların birbirine benzer olacağıdır.

Hem canlılar, hem de binaların projelerinde % 1'lik fark olmasına rağmen niçin binalar çok benzemekte, ama canlılar benzememektedir? Bunun sebebi genetik yasalarının işleyişidir. Pleiotropi adı verilen genetik kanunun bilinmesi ile bu konu daha da açıklık kazanır. Buna göre canlı vücutlarında bulunan bir gen birden fazla özellik üzerinde etkindir. Bir özellik ise birden fazla gen tarafından kontrol edilir.²⁵

Bunun anlamı, iki canlı türünün genetik yapıları arasındaki fark % 1 bile olsa, bu farkın gerçek boyutunun çok daha geniş bir alana uzanmasıdır. Çünkü bina projesindeki % 1'lik fark, yapıda % 1 fark anlamına gelirken, canlı projesi, yani genetik yapıları arasındaki % 1'lik fark o iki canlının yapısı arasında çok büyük farkın olması anlamına gelecektir. Çünkü canlıların farklı olan % 1'lik genetik parçaları, benzer olan % 99'luk genetik yapıda kodlanan özelliklere de müdahale etmektedir.

Benzerliklerin nedeni: "Ortak Yaratılış"

Elbette insan bedeninin diğer canlılarla moleküler benzerlikleri olacaktır; çünkü aynı moleküllerden oluşmakta, aynı suyu ve atmosferi kullanmakta, aynı moleküllerden oluşan besinleri tüketmektedirler. Elbette ki metabolizmalarının ve dolayısıyla genetik yapılarının benzemesi de doğaldır. Ancak bu, **"ortak malzeme", bir evrimin değil "ortak yaratılışın", yani hepsinin aynı plan üzerine yaratılmış olmalarının sonucudur.**

Bir örnek konuyu daha iyi açıklayabilir: Dünya üzerindeki tüm köprüler de benzer malzemelerle (tuğla, demir, çimento vs.) yapılır. Ama bu durum bu köprülerin birbirlerinden "evrimleştikleri" anlamına gelmez. Ortak bir malzeme kullanılarak, ayrı ayrı inşa edilirler. Canlıların durumu da buna benzetilebilir. Ancak elbette ki canlıların yapısı köprülerle kıyaslanmayacak kadar komplekstir.

Canlılık evrim teorisinin iddia ettiği gibi bilinçsiz rastlantılarla değil, sonsuz bir bilgi ve akıl sahibi olan Yüce Allah'ın yaratmasıyla meydana gelmiştir.

7

DİNOZORLARIN KUŞLARA DÖNÜŞTÜĞÜ İDDİASI NEDEN BİLİM DIŞI BİR MASALDIR?

EVRİM teorisi, imkansızların gerçek olması umuduna dayalı bir masaldır. Bu masalın içinde kuşlar çok özel bir yer tutar. Kuş herşeyden önce kanat gibi muhteşem bir organa sahiptir. Kanatlar yapısal harikalıklarının ötesinde birbirleriyle olan mükemmel uyumları ile de hayranlık uyandırır. Öyle ki uçmak binlerce yıldır insanlığın tutkusu olmuş, binlerce bilim adamı, araştırmacı bu konuda emek harcamışlardır. Çok ilkel bazı denemelerin dışında insanlık ancak 20. yüzyıla birlikte uçabilen araçlar yapmayı başarmıştır. İşte kuşlar insanlığın yüzlerce yıllık teknoloji birikimiyle yapmaya çalıştıkları bir işi var oldukları milyonlarca yıldan bugüne kadar gerçekleştirmektedirler. Üstelik böyle bir beceri, kuş yavrusu için kısa birkaç denemeden sonra kazanılabilir. Hem de pek çok özelliğiyle bugünkü teknolojinin son ürünü uçaklarla kıyaslanmayacak kadar mükemmel olarak...

Evrım teorisi canlıların ortaya çıkışını ve çeşitlenmelerini açıklamaya çalışırken ön yargılı yorumlara, saptırmalara başvurur. Kuşlar gibi canlılar söz konusu olduğunda ise bilim artık tamamıyla rafa kaldırılır ve yerini evrimcilerin masalsı anlatımına bırakır. Bunun nedeni, evrimcilerin kuşların atası olduğunu iddia ettikleri canlılardır. Evrim teorisi kuşların atasının sürüngenler içinde yer alan bir grup olan dinozorlar olduğunu iddia etmektedir. İşte böyle bir iddia cevaplandırılması gereken iki soruyu beraberinde getirir. Birincisi dinozorların nasıl olup da kuşlara dönüştükleridir. İkinci soru ise böyle bir dönüşümü gösteren fosil kayıtlarının mevcut olup olmadığıdır?

Dinozorların nasıl kuş olduğu konusunda uzun zaman tartışan evrimciler, sonuç olarak iki teori üretebilmişlerdir. Bunlardan birincisi "Cursorial" teoridir. Bu teori dinozorların yerden havalanarak kuşlara dönüştüğünü iddia eder. İkinci teorinin sahipleri Cursorial teoriye itiraz eder ve dinozorların yerden havalanarak kuşlara dönüşmüş olamayacaklarını söylerler. Peki o zaman "nasıl olup da dinozor havalandı?" sorusuna farklı bir yorum getirirler. Ağaç dallarında yaşayan ve diğer dallara atlayan dinozorların çabalarken kuşlara dönüştüğünü iddia ederler. Bu teorinin adı ise "Arboreal" teoridir. Dinozorların nasıl havalanmış olabileceğinin cevabı da hazırdır: "Sinekleri avlamaya çalışırken!"

Ancak sinek gibi bir böceği yakalamak için dinozor gibi bir hayvanın vücudunda kanatlarla beraber bir uçuş sistemi oluştuğunu iddia eden insanların önce şu soruya cevap vermeleri gerekir: Sineklerin günümüzün ileri teknoloji ile üretilmiş helikopterlerine

örnek teşkil eden ve onlardan çok daha fonksiyonel olan uçuş sistemleri nasıl meydana gelmiştir? Bu konuda evrimcilerin hiçbir cevap veremediklerine şahit olursunuz. Küçük bir sineğin uçuş sistemini açıklayamayan bir teorinin, dinazorların kuşa dönüştüğünü iddia etmesi kuşkusuz son derece akılsızca bir davranıştır.

Sonuç olarak bu teorilerin Latince adlarının dışında bilimle ilişkilerinin olmadığı akıl ve mantık sahibi tüm bilim adamlarının ortak fikridir. Meselenin özü ise sürüngenlerin uçuşmasının tamamen hayal ürünü olduğudur.

Dinozordan kuşa dönüşümü iddia eden evrimcilerin bu iddianın fosil delillerini de bulup göstermeleri gerekir. Çünkü eğer dinozorlar kuşlara dönüşmüşlerse, tarihte bu değişimi yansıtan yarı dinozor-yarı kuş canlılar yaşamış ve fosil bırakmış olmalıydılar. Evrimciler uzun yıllar "*Archæopteryx*" adı verilen bir kuşun böyle bir geçişi temsil ettiğini iddia etmişlerdir. Oysa bu iddiaları da büyük bir yanılgıdan başka bir şey değildir.

Archæopteryx yanılgısı

"Dinazorlarla kuşlar arasında geçiş formu" olduğu öne sürülen *Archæopteryx*, bundan yaklaşık 150 milyon yıl önce yaşamıştır. Teoriye göre küçük yapıli dinazorların bir kısmı, evrim geçirerek kanatlanmış ve uçmaya başlamışlardır. *Archæopteryx*, sözde dinazor atalarından ayrılan ve yeni yeni uçmaya başlayan ilk türdür.

Oysa *Archæopteryx*'in fosilleri üzerinde yapılan son incelemeler bu anlatımın bilimsel bir temeli olmadığını göstermektedir. Bu canlı bir ara geçiş formu değil, sadece günümüz kuşlarından biraz daha farklı özelliklere sahip, soyu tükenmiş bir kuş türüdür.

Archæopteryx'in iyi uçamayan bir "yarı-kuş" olduğu tezi yakın zamana kadar evrimci kaynaklarda sıklıkla dile getirilmekteydi. Bu canlının "sternum"unun, yani göğüs kemiğinin olmaması canlının uçamayacağının en önemli kanıtı olarak gösterilmekteydi. (Göğüs kemiği, uçmak için gerekli olan kasların tutunduğı göğüs kafesinin altında bulunan bir kemiktir. Günümüzde uçabilen veya uçamayan tüm kuşlarda, hatta kuşlardan çok ayrı bir familyaya ait olan uçabilen memeli yarasalarda bile bu göğüs kemiği vardır.)

Ancak 1992 yılında bulunan yedinci *Archæopteryx* fosili bu iddianın yanlış olduğunu gösterdi. Zira bu son bulunan *Archæopteryx* fosilinde evrimcilerin çok uzun zamandır yok saydıkları göğüs kemiği vardı. *Nature* dergisinde bu yeni bulunan fosil şöyle anlatılıyordu:

Son bulunan yedinci *Archæopteryx* fosili, uzun zamandır varlığından şüphe edilen, ama hiçbir zaman ispatlanamayan bir dikdörtgensel göğüs kemiğinin varlığına işaret ediyor. Bu canlının uzun mesafelerde uçuş yeteneğı hala spekülasyona dayalı, ama göğüs kemiğinin varlığı güçlü uçuş kaslarının olduğunu gösteriyor.²⁶

Bu bulgu, *Archæopteryx*'in tam uçamayan bir yarı-kuş olduğu yönündeki iddiaların en temel dayanağını geçersiz kıldı.

Öte yandan, *Archæopteryx*'in gerçek anlamda uçabilen bir kuş olduğunun en önemli kanıtlarından bir tanesi de hayvanın tüylerinin yapısı oldu. *Archæopteryx*'in günümüz kuşlarıninkinden farksız olan asimetrik tüy yapısı, canlının mükemmel olarak uçabildiğini

gösteriyordu. Tanınmış paleontolog Carl O. Dunbar'ın belirttiği gibi, "Tüylerinden dolayı bu yaratık tam bir kuş özelliği gösteriyordu".²⁷

Archæopteryx'in tüylerinin ortaya çıkarmış olduğu bir başka gerçek, bu canlının sıcakkanlı oluşuydu. Bilindiği gibi sürüngenler ve dinazorlar soğukkanlı, yani vücut ısılarını kendileri üretmeyen, çevrenin vücut ısılarını etkilediği canlılardır. Kuşlarda bulunan tüylerin en önemli fonksiyonlarından bir tanesi ise, vücut ısını korumalarıdır. *Archæopteryx*'in tüylü olması, dinazorların aksine sıcakkanlı bir canlı olduğunu, yani vücut ısını korumaya ihtiyacı olan gerçek bir kuş olduğunu gösteriyordu.

Archæopteryx'in anatomisi ve evrimcilerin hatası

Evrimci biyologların, *Archæopteryx*'i ara geçiş formu olarak gösterirken dayandıkları en önemli iki nokta ise, bu hayvanın kanatlarının üzerindeki pençeleri ve ağzındaki dişleridir.

Archæopteryx'in kanatlarında pençeleri ve ağzında dişleri olduğu doğrudur, ancak bu özellikleri canlının sürüngenlerle herhangi bir şekilde bir ilgisi olduğunu göstermez. Zira günümüzde yaşayan iki tür kuşta, *Touraco corythaix* ve *Opisthocomus hoatzin*'de de dallara tutunmaya yarayan pençeler bulunmaktadır. Ve bu canlılar, hiçbir sürüngen özelliği taşımayan, tam birer kuştur. Dolayısıyla *Archæopteryx*'in kanatlarında pençeleri olduğu ve bu sebeple de bir ara form olduğu yolundaki iddia geçersizdir.

Archæopteryx'in ağzındaki dişler de yine bu canlıyı bir ara form kılmaz. Evrimciler bu dişlerin bir sürüngen özelliği olduğunu öne sürerek insanları yanıltmaktadırlar. Çünkü dişler sürüngenlerin tipik bir özelliği değildir. Günümüzde bazı sürüngenlerin dişleri varken bazılarının yoktur. Daha da önemli olan nokta, dişli kuşların *Archæopteryx*'le sınırlı olmamasıdır. Günümüzde dişli kuşların artık yaşamadıkları bir gerçektir, ancak fosil kayıtlarına baktığımız zaman gerek *Archæopteryx* ile aynı dönemde gerekse daha sonra, hatta günümüze oldukça yakın tarihlere kadar "dişli kuşlar" olarak isimlendirilebilecek ayrı bir kuş grubunun yaşamını sürdürdüğünü görürüz.

İşin en önemli yanı ise, *Archæopteryx*'in ve diğer dişli kuşların diş yapılarının, bu kuşların sözde evrimsel ataları olan dinazorların diş yapılarından çok farklı olmasıdır. Martin, Stewart ve Whetstone gibi tanınmış kuşbilimcilerin yaptıkları ölçümlere göre, *Archæopteryx*'in ve diğer dişli kuşların dişlerinin üstü düzdür ve geniş kökleri vardır. Oysa bu kuşların atası olduğu iddia edilen Theropod dinazorlarının dişlerinin üstü testere gibi çıkıntılıdır ve kökleri de dardır.²⁸ Aynı araştırmacılar, aynı zamanda *Archæopteryx* ile onun sözde ataları olan Theropod dinazorların bilek kemiklerini karşılaştırmışlar ve arada hiçbir benzerlik olmadığını ortaya koymuşlardır.²⁹

Archæopteryx'in dinozorlardan evrimleştiğini iddia eden ve bu konudaki önde gelen otoritelerden John Ostrom'un, bu canlı ile dinazorlar arasında var olduğunu öne sürdüğü bazı "benzerlik"lerin ise gerçekte birer yanlış yorum olduğu Tarsitano, Hecht ve A. D. Walker gibi anatomistlerin çalışmalarıyla ortaya çıkmıştır.³⁰

Tüm bunlar, *Archæopteryx*'in bir ara geçiş formu olmadığını; sadece "dişli kuşlar" olarak isimlendirilebilecek ayrı bir sınıflandırmaya ait olduğunu gösterir. Bu canlıyı Theropod dinazorlarla ilişkilendirmek ise son derece tutarsızdır. Amerikalı biyolog, Richard L. Deem *Demise of the 'Birds are Dinosaurs' Theory* ("Kuşlar Dinozordur" Teorisinin Sonu) başlıklı makalesinde, kuş-dinazor evrimi iddiası ve *Archæopteryx* hakkında şunları yazmaktadır:

Son çalışmaların sonuçları göstermektedir ki, Theropod dinazorların elleri (önkol kemiklerindeki) birinci, ikinci ve üçüncü hanelerden türemiştir. Ama kuşların kanatları, ikinci, üçüncü ve dördüncü hanelerden türer... ' Kuşlar dinozordur' teorisiyle ilgili başka problemler de vardır. Theropodların ön ayakları *Archæopteryx*'e kıyasla, vücutlarına göre çok küçüktür. Bu canlıların ağır vücutları da düşünüldüğünde, bir tür "ön-kanat" (proto-wing) geliştirmeleri olası gözükmemektedir. Theropod dinazorların çok büyük bölümü (kuşlarda bulunan) semilunatik bilek kemiğinden yoksundur ve *Archæopteryx*'te hiçbir benzeri bulunmayan bazı bilek parçalarına sahiptir. Bütün Theropodlarda V1 sinirleri diğer bazı sinirlerle birlikte kafatasını yandan terk eder, kuşlarda ise aynı sinirler kafatasını ön taraftan kendilerine ait bir delikten geçerek terk eder. Bir başka sorun ise, Theropodların çok büyük kısmının *Archæopteryx*'ten daha sonra ortaya çıkmış olmalarıdır."³¹

Kısacası *Archæopteryx*'in birtakım özgün özellikleri, bu canlının bir "ara form" olduğunu göstermemektedir. Nitekim bugün evrim teorisinin tanınmış savunucularından Harvard Üniversitesi paleontologları Stephen Jay Gould ve Niles Eldredge de, *Archæopteryx*'in farklı özellikleri bünyesinde barındıran bir "mozaik" canlı olduğunu, ama bir ara form sayılamayacağını kabul etmektedirler.³²

Archæopteryx efsanesinin sonu: Longisquama

Evrimcilerin *Archæopteryx* hakkındaki iddialarını çürüten en somut kanıt ise, 2000 yılında bilim dünyasının gündemine gelen *Longisquama insignis* adlı bir başka fosil kuş oldu. Bu fosil 1970'lerde Kırgızistan'da bir böcek bilimci tarafından bulunmuş, fakat uzun yıllar bir müze köşesinde dikkat çekmeden kalmıştı. 2000 yılında ise fosili inceleyen Batılı uzmanlar bunun bilinen en eski kuş olduğunu fark ederek bu önemli bulguyu dünyaya duyurdular.

Longisquama'nın anatomik özellikleri, günümüzdeki kuşlardan farksızdır. Tüyleri, içi boş kemikleri ve lades kemiği vardır. Oregon State University paleontoloğu Terry Jones, "İskelet (yaşayan) kuşlara çok benziyor... Bir kuş kafasına, omuzlarına ve lades kemiğine sahip. Lades kemiğini *Archæopteryx*'inkinden ayırmak mümkün değil" diye yazmaktadır.³³

Konunun en önemli yönü, *Longisquama*'nın 220 milyon yıl yaşında olmasıdır. Bu, *Longisquama*'nın *Archæopteryx*'ten yaklaşık 70 milyon yıl daha eski olduğunu göstermektedir. Elbette ki bu durum, *Archæopteryx*'in "tüm kuşların ilkel atası" ve

"sürüngeñler ile kuşlar arasındaki kayıp ara form" olduğu yönündeki evrimci iddiaları çürütmektedir.

Science ve *Nature* isimli ünlü bilim dergileri ve dünyaca tanınmış BBC televizyonu tarafından kabul edilen bu gelişme evrim teorisi lehindeki yaklaşımıyla tanınan *Milliyet* gazetesinde ise şöyle ifade edilmiştir:

"Orta Asya'da bulunan ve günümüzden 220 milyon yıl önce yaşadığı anlaşılan söz konusu fosilin tüm vücudunun tüylerle kaplı olduğu, kuşların atası olduğu iddia edilen *Archaeopteryx*'de ve günümüz kuşlarında olduğu gibi bir lades kemiğine sahip olduğu ve tüylerinde ise içi boş sapların bulunduğu tespit edildi. Bu ise, **ARCHAEOPTERYX'İN KUŞLARIN ATASI OLDUĞU İDDİALARINI GEÇERSİZLEŞTİRİYOR...** Çünkü bulunan fosil *Archaeopteryx*'ten 75 milyon yıl daha yaşlı; yani kuşların atası olduğu iddia edilen canlıdan 75 milyon yıl önce de tüm özellikleriyle tam bir kuş yaşıyordu."³⁴

Longisquama'nın bulunmasıyla birlikte, sadece *Archaeopteryx* efsanesi değil, aynı zamanda "kuşların evrimi" hakkındaki tüm evrimci varsayımlar da sarsılmış durumdadır. Fosili inceleyen paleontologlardan biri olan Jones, "Bu fosil, insanların kuşların dinozorlardan evrimleştiğı fikrini sorgulaması için son derece yeterlidir" demektedir.³⁵

Bilim ideolojiye tercih mi edildi?

Longisquama insignis başta da belirttiğimiz gibi Kırgızistan topraklarındaki eski bir göl yatağında Rus fosil bilimci Alexander Sharov tarafından bulunmuştu. Ancak bu çok önemli buluşun üstünde durulması gereken bir yönü daha vardı. Bulunduğı tarih! Fosil 1970 yılında bulunmuştu. Ancak bilim adamlarınca yorumlanıp, fosil bilimcileri sarsan bir makaleyle duyurulması ise 30 yıl sonra, 1999'da mümkün olmuştu. Bunun anlamı fosilin 30 yıl boyunca bilim dünyasının gözünden uzak tutulduğıuydu. Bu dönemde kuşa ait fosil Sovyet Bilimler Akademisi'ne bağı Moskova Paleontoloji Enstitüsü'nde muhafaza edilmiş ve çok kısıtlı sayıdaki Batılı bilim adamı tarafından, çok kısıtlı sürelerle incelenebilmişti.

Longisquama insignis'in bilim dünyasına gerçek anlamda mal olması 1999 yılında dünyanın önde gelen bilim adamları tarafından incelenmesinden sonradır.

Kısaca evrimcilerin sürüngenden kuşa geçiş hayallerini kesin olarak yıkan bu fosil 30 yıl boyunca bilim dünyasının gözlerinden uzak tutulmuştu. SSCB'de önemli paleontologlar bulunmaktaydı ve bunların bu çok önemli fosilin neyi ifade ettiğini bilmemeleri düşünülemezdi. Anlaşılan Marksist diktatörlük kendi ideolojik temelini sarsan bilimsel bir kanıt gözlerden uzak tutmuş, bilim dünyasından saklamıştı. Gerçekte bilimin materyalizm aleyhine getirdiğı delillerin saklanması veya örtbas edilmesinin ilk örneğı de bu kuş fosili değildi. Tüm dünyada kabul gören Mendel kanunları da evrim teorisiyle bağdaşmadığı gerekçesiyle 20 yılı aşkın bir süre boyunca SSCB tarafından görmezden gelinmişti.

Son bulunan bu fosille sürüngeñlerin kuşlara dönüşme hayalleri tarihteki yerini aldı. Evrimcilerin elinde kuşların atası olarak iddia edebilecekleri bir canlı grubu bile kalmadı. Bu buluş evrimcilerin 20. yüzyılın başlarında balık sürüngeñ arası geçiş formu olarak iddia

ettikleri *Coelacanth*'ı hatırlattı. Fosiline bakılarak ara geçiş formu olarak adlandırılan bu canlının 1938 yılında yaşayan bir örneği yakalanmış (ilerleyen yıllarda da defalarca farklı bölgelerde yakalanmıştır) ve tam anlamıyla bir balık olduğu anlaşılmıştı.

Evrimcilerden sahte dinokuş fosilleri

Evrimciler *Archaeopteryx* hakkındaki iddialarının da çürümesi üzerine, kuşların kökeni konusunda tamamen çıkmaza girmiş durumdadırlar. Bu sebeple, bazı evrimciler klasik yöntemlerine başvurmak durumunda kalmışlardır: Sahtekarlık. 1990'lı yıllarda dünya kamuoyuna birkaç kez "yarı dinozor, yarı kuş fosil bulundu" mesajları verilmiş, evrimci medya kuruluşları bu sözde "dino-kuş"ların çizimlerini yayınlamış, bu yolla uluslararası bir yalan kampanyası yürütülmüştür.

Kampanyanın çarpıtma ve sahtekarlığa dayandığı ise bir bir ortaya çıkmıştır.

Bu kampanyanın ilk kahramanı, 1996'da Çin'de bulunan ve *Sinosauropteryx* adı verilen bir dinozordu. Fosil, tüm dünyaya "tüylü dinozor" olarak tanıtılmış ve pek çok gazetede haber yapılmıştı. Ancak ilerleyen aylarda *Sinosauropteryx* üzerinde yapılan detaylı analizler, evrimci araştırmacıların heyecanla "kuş tüyü" olarak tanıttıkları yapıların tüylerle ilgisi bulunmadığını gösterdi. *Science* dergisinde yayınlanan *Plucking the Feathered Dinosaur* (Tüylü Dinozorun Tüylerini Yolmak) başlıklı bir makalede, evrimci paleontologlar tarafından "tüy" olarak algılanan yapıların gerçekte tüylerle ilgisiz olduğu şöyle belirtiliyordu:

"Bir yıl kadar önce, paleontologlar "tüylü dinozor"a ait fotoğrafların ortaya çıkmasıyla heyecan yaşamışlardı. Çin'in Yixian bölgesinde bulunan *Sinosauropteryx* adlı fosil, *New York Times*'in ön sayfasında yayınlanmış ve **kuşların kökeninin dinozorlar olduğuna dair etkili bir delil olarak sunulmuştu. Ama geçtiğimiz ay Chicago'daki omurgalılar paleontolojisi toplantısında verilen hüküm daha farklı oldu:** Fosil örneklerini inceleyen yarım düzine Batılı paleontolog, bu yapıların tüy olmadığını söylediler... Kansas Üniversitesi paleontoloğu Larry Martin, bu yapıların yıpranmış kollagan fiberleri olduğunu ve **kuşlarla hiçbir ilişkisi olmadığını belirtti.**"³⁶

Bir diğer "dino-kuş" furyası ise 1999 yılında başlatıldı. Yine Çin'de bulunan bir fosil gündeme getirildi ve tüm dünyaya "evrim teorisine büyük delil" olarak sunuldu. Kampanyanın kaynağı olan *National Geographic* dergisi, bulunan fosilden ilhamla "tüylü dinozor" resimleri çizip yayınladı ve bunlar Türkiye dahil pek çok ülkede gazetelere manşet oldu. *Sabah* ve *Hürriyet* gibi gazeteler, "Kanatlı Dinozor Bulundu" ve "Uçan Dinozor Bulundu" başlıklı haberler yayınladılar.

Ancak 2 yıl sonra çok çarpıcı bir gerçek ortaya çıktı. 29 Mart 2001 tarihli bazı günlük gazetelerde evrim teorisi adına önemli bir itiraf yer alıyordu. 1999'da ortaya atılan "**dino-kuş fosili**"nin gerçekte bir sahtekarlık olduğu, bir sürüngen omurgasına kuş

iskeleti parçalarının yapıştırılmasıyla üretildiği ortaya çıkmıştı. Örneğin *Hürriyet* gazetesinin "**DİNO-KUŞ PALAVRA ÇIKTI**" başlıklı haberinde şöyle yazıyordu:

"*National Geographic* dergisinin Kasım 1999'da kuş ile dinozor arasındaki eksik halka olduğunu duyurduğu, hakkında bilimsel makaleler yazılan hayvanın sahte olduğu anlaşıldı. '*Archaeoraptor liaoningensis*' adı verilen hindi büyüklüğündeki dino-kuşun iskeletinin başka hayvanlara ait kemiklerden biraraya getirildiği ortaya çıktı.

Evrim teorisinde önemli bir eksikliği aydınlattığı varsayılan dino-kuşun 125 milyon yıl öncesine ait olduğu, Çin'in Liaoning eyaletinde bulunduğu öne sürülüyordu. Tüylü vücudu bir kuşa benziyor, ancak uzun, kemikli kuyruğu et tüketen dinozorları çağrıştırıyordu. İngiliz haftalık bilim dergisi *Nature*'un bugünkü sayısında yayınlanan bir inceleme **dino-kuşun palavra olduğunu gözler önüne serdi**. Aralarında üç paleontoloğun da bulunduğu bir grup araştırmacı bilgisayar tomografisinin yardımıyla sahtekarlığı kanıtladılar. **Dino-kuş aslında Çinli kaçakçıların eseriymişti... Kaçakçılar yapışkan ve harçlar kullanarak 88 kemik ve taştan dino-kuş yaratmıştı**. *Archaeoraptor*'un ön kısmı tek bir kuşa ait fosildi, ancak dinozorun kuyruğuyla birlikte beden kısmında dört ayrı türden kemikler vardı. Dino-kuşun bilgisayarda taranması kuş iskeletinin daha önce bilinmeyen türlere ait olduğuna, dino kısmının ise küçük dinozorların yeni türüne işaret etti."³⁷ (Cümle düşüklüğü, *Hürriyet*'e aittir)

Peki nasıl olmuştu da *National Geographic* dergisi bu kadar büyük bir bilim sahtekarlığını tüm dünyaya "evrim teorisinin büyük kanıtı" olarak göstermişti? Bu sorunun cevabı, söz konusu derginin evrim fanatizminde gizliydi. *National Geographic*, Darwinizm'e körü körüne bağlandığı ve teori lehinde gibi gördüğü her propaganda malzemesini bilimsel bir kaygı duymadan kullandığı için ikinci bir "Piltdown skandalı"na imza atmıştı.

Evrimci bilim adamları dahi *National Geographic*'in fanatizmini kabul ediyordu. ABD'deki ünlü Smitsonian Enstitüsü'nün kuşlarla ilgili bölüm başkanı olan Dr. Storrs L. Olson, bu fosilin sahte olduğuna dair daha önceden *National Geographic*'i uyardığını, ancak dergi yönetiminin bunu tamamen gözardı ettiğini açıkladı.³⁸ Olson, *USA Today* gazetesine yaptığı açıklamada ise, "**Problem şu ki, fosilin sahte olduğu belli bir aşamada *National Geographic* tarafından da anlaşılmıştı, ama bu bilgi açıklanmadı**" diyordu.³⁹ Yani *National Geographic*, tüm dünyaya büyük evrim delili olarak gösterdiği fosilin sahte olduğunu anlamasına rağmen, aldatmacayı sürdürmüştü.

National Geographic dergisinin sergilediği bu tavrın, evrim teorisi adına düzenlenen ilk sahtekarlık olmadığını da belirtmek gerekir. Ortaya atılmasından bu yana, teoriyi desteklemek için pek çok sahtekarlık yapılmıştır. Alman biyolog Ernst Haeckel, Darwin'i destelemek için sahte embriyo çizimleri yapmıştır. İngiliz evrimciler, insan kafatasına orangutan çenesi monte edip, bunu British Museum'da 40 yılı aşkın bir süre "Piltdown Adamı-Evrimin En Büyük Kanıtı" diye sergilemişlerdir. Amerikalı evrimciler, tek bir domuz dişini "Nebraska Adamı" diye lanse etmişlerdir. Dünyanın dört bir yanında, "rekonstrüksiyon" adı verilen sahte çizimlerle, gerçekte hiçbir zaman yaşamamış olan "ilkel yaratıklar" veya "maymun adam"lar tasvir edilmiştir.

Kısacası evrimciler daha önce Piltdown adamı sahtekarlığında denedikleri bir yöntemi bir kez daha kullanmışlardı: Bulamadıkları ara geçiş formunu kendileri üretmişlerdi. Bu olay, evrim teorisi lehinde yapılan uluslararası propagandanın ne kadar yanıltıcı olduğunun ve evrimcilerin teoriye bağlılık uğruna her türlü sahtekarlığı yapabileceklerinin bir kanıtı olarak tarihe geçmiş oldu.

8

"İNSAN EMBRİYOSUNDAKİ SOLUNGAÇLAR" HURAFESİ, HANGİ BİLİMSEL SAHTEKARLIĞA DAYANIR?

CANLILARIN, doğumlarına kadar olan süre içinde anne rahminde 'evrime delil olabilecek bazı dönemler' geçirdiği tezi, evrim teorisinin temelsiz iddiaları arasında özel bir yer tutar. Çünkü evrimci literatürde "rekapitülasyon" olarak bilinen bu tez bilimsel bir yanlış olmasının ötesinde bilimsel bir sahtekarlığı da ifade etmektedir.

Haeckel'in recapitülasyon hurafesi

Rekapitülasyon iddiası evrimci biyolog Ernst Haeckel tarafından 19. yüzyılın sonlarında ortaya atılmıştır. Bu terimin ifade ettiği evrimci tez, "bireyoluş soyoluşun tekrarıdır" (ontogeny recapitulates phylogeny) şeklinde özetlenen bir iddia öne sürer. Bunun anlamı, canlı embriyolarının gelişim süreçleri sırasında, sözde evrimsel atalarının geçirmiş oldukları evrim sürecini tekrarladıklarıdır. Örneğin, insanın ana rahminde önce balıklara, sonra sürüngenlere benzediğini, son olarak da insan özellikleri gösterdiği öne sürülmektedir. Embriyonun gelişim dönemi içinde "solungaç" sahibi olduğu iddiası da işte bu tezden kaynaklanmaktadır.

Oysa bu tez tam bir hurafeden ibaretti. Rekapitülasyonun ortaya atılmasından sonraki yıllar içinde bilimdeki ilerlemeler, tezin geçerliliğinin araştırılmasına olanak sağladı. Bunun sonunda tezin, bunu ortaya atan evrimcilerin hayal güçlerinden ve kasıtlı çarpıtmalarından başka dayanağının olmadığı anlaşıldı. İnsan embriyosunun ilk dönemlerinde ortaya çıktığı iddia edilen sözde solungaçların, gerçekte insanda orta kulak boşluğu, östaki borusu, paratiroidler ve timüs bezlerinin oluşumları öncesindeki taslağı oluşturdukları anlaşıldı. Evrimciler tarafından insan embriyosunun "yumurtanın sarı kesesi"ne benzetilen bölümünün fetus için kan üreten bir parça olduğu saptandı. Evrimcilerin embriyoda görerek "kuyruk" yakıştırmaları yaptıkları bölümün ise insanın omurga kemiği olduğu ortaya konmuş ve evrimcilerin "kuyruk" benzetmesinin bu bölümün anne karnında bacaklardan önce gelişmeye başlamasından kaynaklandığı anlaşıldı.

Rekapitülasyon iddiasının bilimsel yanlışlığı bugün önde gelen evrimci bilim adamları tarafından da kabul edilmektedir. Neo-Darwinizm'in kurucularından George Gaylord Simpson, "Haeckel evrimsel gelişimi yanlış bir şekilde ortaya koydu. Bugün canlıların embriyolojik gelişimlerinin geçmişlerini yansıtmadığı artık kesin olarak biliniyor" diye yazar.⁴⁰ *American Scientist*'te yayınlanan bir makale ise bu gerçeği okurlarına şöyle duyurmuştur:

Biyogenetik yasası (Rekapitülasyon Teorisi) artık tamamen ölmüştür. 1950'li yıllarda ders kitaplarından çıkarıldı. Aslında bilimsel bir tartışma olarak 20'li yıllarda sonu gelmişti.⁴¹

Aynı gerçek, *New Scientist* dergisinin 16 Ekim 1999 tarihli sayısında da şöyle ele alınmıştır:

Haeckel, teorisini "biyogenetik yasa" olarak adlandırdı ve bu düşünce kısa zamanda "rekapitülasyon" olarak popülerleşti. Gerçekte ise, Haeckel'in keskin yasasının yanlış olduğu yakın bir zaman sonra gösterildi. Örneğin, **erken insan embriyosunun hiçbir zaman bir balık gibi solungaçları yoktur ve embriyo hiçbir zaman erişkin bir sürüngen ya da maymuna benzer evrelerden geçmez.**⁴²

Görüldüğü gibi tezin ortaya atılışından sonraki gelişmeler "rekapitülasyon"un bilimsel hiçbir dayanağının olmadığını göstermişti. Ancak aynı gelişmeler, tezin **sadece bilimsel bir yanılgıdan değil, bariz bir "sahtekarlık"tan kaynaklandığını da gösterecekti.**

Haeckel'in çizim sahtekarlığı

Rekapitülasyon tezinin ortaya atan Ernst Haeckel, teorisini desteklemek için bazı çizimler de yayınlamıştı. İlerleyen yıllarda ve daha Haeckel hayattayken yapılan incelemelerin ortaya koyduğu sonuç son derece çarpıcıydı. **Haeckel balık ve insan embriyolarını birbirine benzetebilmek için sahte çizimler yapmıştı!** Sahtekarlık yaptığının anlaşılmasından sonraki açıklamaları ise çok daha şaşırtıcıydı:

Bu yaptığım sahtekarlık itirafından sonra kendimi ayıplanmış ve kınanmış olarak görmem gerekir. Fakat benim avuntum şudur ki; suçlu durumda yan yana bulunduğumuz yüzlerce arkadaş, birçok güvenilir gözlemci ve ünlü biyolog vardır ki, onların çıkardıkları en iyi biyoloji kitaplarında, tezlerinde ve dergilerinde benim derecemde yapılmış sahtekarlıklar, kesin olmayan bilgiler, az çok tahrif edilmiş şematize edilip yeniden düzenlenmiş şekiller bulunuyor.⁴³

Önde gelen bilim dergilerinden *Science* da, 5 Eylül 1997 tarihli sayısında, Haeckel'in embriyo çizimlerindeki sahtekarlık konu etmiştir. **"Haeckel'in Embriyoları: Sahtekarlık Yeniden Keşfedildi"** başlıklı makalede şu gerçekler vurgulanmıştır:

Londra'daki St.George's Tıp Fakültesi Hastanesi'nden Michael Richardson, '(Haeckel'in çizimlerinin) verdiği izlenim, yani embriyoların birbirine çok benzedikleri izlenimi yanlış' diyor... O ve arkadaşları Haeckel'in çizdiği türdeki ve yaştaki canlıların embriyolarını yeniden inceleyerek ve fotoğraflayarak kendi karşılaştırmalarını yapmışlar. Richardson, *Anatomy and Embryology* dergisine

yazdığı makalede, 'embriyolar çoğu zaman şaşırtıcı derecede farklı görünüyorlar' diye not ediyor.⁴⁴

Yine *Science* dergisi aynı yazıda şu bilgilere yer vermiştir:

"Richardson ve ekibinin bildirdiğine göre, **Haeckel sadece organlar eklemek ya da çıkarmakla kalmamış, aynı zamanda farklı türleri birbirine benzer gösterebilmek için büyüklükleri ile oynamış, bazen embriyoları birbirinden on kat farklı göstermiş.** Dahası Haeckel farklılıkları gizleyebilmek için, türleri isimlendirmekten kaçınmış ve tek bir türü sanki bütün bir hayvan grubunun temsilcisi gibi göstermiş. Richardson ve ekibinin belirttiğine göre, gerçekte birbirlerine çok yakın olan balık türlerinin embriyolarında bile, görünüşleri ve gelişim süreçleri açısından çok büyük farklılıklar bulunuyor. Richardson '(Haeckel'in çizimleri) **biyolojideki en büyük sahtekarlıklardan biri** haline geliyor' diyor.⁴⁵

Haeckel'in sahtekarlığının daha 1901'de ortaya çıkmasına rağmen yüzyıla yakın bir süre boyunca bu konunun ispatlanmış bir bilimsel kanunmuşçasına birçok evrimci yayında yer bulması da dikkat çekicidir. Evrimci düşünce sahipleri ideolojilerini bilimselliğin önüne koyarak farkında olmadan çok önemli bir mesaj vermişlerdir: Evrim bilim değil, bilimsel gerçeklere rağmen ayakta tutulmaya çalışılan bir dogmadır.

9

KLONLAMAYI "EVİRİM TEORİSİNİN DELİLİ" GİBİ SUNMAK, NEDEN BÜYÜK BİR ALDATMACADIR?

CANLILARIN klonlanması (kopyalanması) gibi bir bilimsel gelişme için "evrim teorisini destekler mi?" şeklinde bir sorunun sorulması ya da akla gelmesi bile aslında çok önemli bir gerçeği gösterir. Bu gerçek, evrimcilerin, savundukları teoriyi halka benimsetmek uğruna ne denli ucuz propagandalara başvurduklarıdır. Zira evrim teorisini ilgilendiren bir yönü olmadığı için, "kopyalama" konusu, hiçbir profesyonel evrimci tarafından konu edilmez. Oysa her ne pahasına olursa olsun, körü körüne evrim teorisini savunmaya çalışan, özellikle de bir kısım yerli medya kuruluşlarında odaklanmış çevreler, böylesine ilgisiz bir konuyu bile evrim propagandasına dönüştürmeye çalışırlar.

Canlıların kopyalanması ne demek?

Kopyalama işlemi için kopyalanması planlanan canlının DNA'sı kullanılır. Canlının bir hücresinde bulunan DNA'sı mikroskop altına alınır ve o türden başka bir canlıya ait bir yumurta hücresinin içine yerleştirilir. Hemen ardından şok uygulanır ve yumurta hücresinin bölünmeye başlaması sağlanır. Bölünmeye devam eden embriyo o türden herhangi bir canlının rahmine yerleştirilir ve gelişip doğması beklenir.

Neden evrimle ilgisi yok?

Kopyalama ve evrim kavramları tanım olarak tamamen farklıdır. Evrim teorisi cansız maddenin tesadüfler sonucu canlılığı oluşturduğu iddiası üzerine kurulmuştur. (Bu iddianın gerçekleşebileceğine dair de hiçbir delil yoktur). Kopyalama ise canlı hücrenin genetik maddesi kullanılarak, o canlının kopyalanmasıdır. Zaten canlı olan bir hücreden yola çıkılır ve biyolojik bir süreç laboratuvar ortamına taşınarak yapay yöntemlerle tekrarlanır. Yani ortada evrimin temel iddiası olan "tesadüfi" bir süreç ya da "cansız maddenin canlanması" gibi bir durum yoktur.

Gerçekte kopyalama işlemi evrim için hiçbir delil sağlamaz, ancak evrim teorisini kökünden çürüten bir biyoloji kanununun çok açık bir kanıtıdır. Bu kanun, ünlü bilim adamı Louis Pasteur'ün 19. yüzyılın sonuna doğru ortaya koyduğu "hayat ancak hayattan gelir" prensibidir. Bu açık gerçeğe rağmen kopyalamanın evrime delil gibi gösterilmesi, medya yoluyla yürütülen büyük bir saptırma ve aldatmacadır.

Bu saptırma, aslında evrimcilerin klasik bir yöntemidir. Evrim teorisinin ortaya atılmasından sonra, daha ilk yıllardan başlayarak, teoriyi benimsetmek uğruna çeşitli propaganda yöntemlerinin denendiğini, hatta bazı evrimci bilim adamlarının bilimsel sahtekarlıklar düzenlediklerini biliyoruz. Evrimci basın da bu sahtekarlıklarda "suç ortağı" olmuştur. Varolmayan deliller telkin yöntemiyle halka ulaştırılmış ve insanların önemli bir bölümünün bunlara inanması sağlanmıştır.

Ancak özellikle son 30 yıl içinde çeşitli bilim dallarındaki ilerlemeler canlıların ortaya çıkışının tesadüf kavramı ile açıklanmasının imkansız olduğunu göstermiştir. Evrimcilerin bilimsel yanlışları ve taraflı yorumları belgelenmiş ve böylece evrim teorisi bilim sınırları içinde savunulamaz hale getirilmiştir. Bu gerçek ise evrimcilerin bir kısmını farklı arayışlara itmiştir. İşte "canlılığın kopyalanması" hatta yakın geçmişte "tüp bebek" gibi bilimsel gelişmelerin evrime delilmişcesine propagandasının yapılması bu nedenledir.

Topluma bilim adına söyleyecek sözü kalmayan evrimcilerin halkın bilgi eksikliğine sığınarak teoriyi yaşatmaya çalışmaları, yalnızca o teorinin bilimsel yönden acınacak halini gösterir. Diğer tüm bilimsel gelişmeler gibi "kopyalama" da canlılığın yaratılmış olduğuna ışık tutan çok önemli ve aydınlatıcı bir bilimsel gelişmedir.

Kopyalama hakkında diğer yanlış anlamalar

Kopyalama konusunda insanların içine düştüğü bir diğer yanlış anlama ise, kopyalamayı "insan yaratmak" olarak anlamalarıdır. Oysa kopyalamanın böyle bir anlamı kesinlikle yoktur. Kopyalama, zaten var olan canlı bir üreme mekanizmasına, zaten var olan bir genetik bilgiyi eklemekten ibarettir. Bu işlemde ne yeni bir mekanizma, ne de yeni bir genetik bilgi üretilmiş değildir. Var olan bir insanın genetik bilgisi alınmakta, bir annenin rahmine yerleştirilmekte ve annenin doğuracağı yeni çocuğun, genetik bilgisi alınan kişinin "tek yumurta ikizi" olması sağlanmaktadır.

Kopyalamanın ne olduğunu bilmeyen pek çok kişi ise, bu konuda hayali düşüncelere sahiptir. Örneğin 30 yaşında bir insanın hücresinin alınıp, hemen o gün yine 30 yaşında bir kopyasının üretildiğini zannetmektedirler. Oysa sadece bilim kurgu filmlerinde rastlanabilecek olan böyle bir "kopyalama" yoktur ve mümkün de değildir. Kopyalama aslında bir insanın "tek yumurta ikizi"nin doğal yollarla (yani anne rahminde) hayata getirilmesinden ibarettir. Bunun ne evrim teorisiyle ne de "insan yaratmak" kavramıyla hiçbir ilgisi yoktur.

Bir insanı veya başka herhangi bir canlıyı yaratmak, yani yoktan var etmek sadece Allah'a mahsustur. Nitekim bilimsel gelişmeler de, bu yaratmanın insanlar tarafından

gerçekleştirilmesinin imkansız olduğunu göstererek, aynı gerçeği teyit etmektedir. Bir ayette şöyle buyrulmaktadır:

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "OL" der, o da hemen oluverir. (Bakara Suresi, 117)

10

CANLILIK NEDEN UZAYDAN GELMİŞ OLAMAZ?

DARWIN 19. yüzyıl ortalarında teorisini ortaya attığında, yaşamın kökeninden, yani ilk canlı hücrelerin nasıl var olduğundan hiç söz etmemiştir. 20. yüzyılın başında canlılığın kaynağını araştıran bilim adamları ise, evrim teorisinin geçersizliğini fark etmeye başladılar. Canlılıktaki kompleks ve mükemmel yapı birçok araştırmacının yaratılış gerçeğini görmelerine zemin hazırladı. Canlılığın evrim teorisinin iddia ettiği gibi bir "tesadüf ürünü" olamayacağı, matematiksel hesaplar, bilimsel deney ve gözlemlerle ispatlandı.

Tesadüf iddiasının çürümesi ve canlılığın "yaratılmış" olduğunun anlaşılmasıyla, bazı bilim adamları canlılığın kökenini uzayda aramaya başladılar. Fred Hoyle ve Chandra Wicramasinghe bu iddiayı ortaya atan bilim adamları arasında en tanınmışlarıdır. Bu iki bilim adamı birlikte kurguladıkları bir senaryoda, uzayda canlılık için "tohumlama" yapan bir güç olduğunu ileri sürmüşlerdir. Hoyle-Wicramasinghe'nin senaryosuna göre bu tohumlar uzay boşluğunda yer alan gaz veya toz bulutları veya bir göktaşı ile taşınarak yeryüzüne ulaşmış ve burada hayatı başlatmış olmalıdırlar.

DNA'nın varlığını ortaya çıkaran çalışmasıyla ünlenerek Nobel ödülü kazanan Francis Crick de yaşamın kaynağını uzayda arayan bilim adamlarındandır. Crick canlılığın yeryüzünde tesadüflerle başlamasının akıl dışı bir düşünce olduğunu fark etmiş, fakat bu sefer de yeryüzündeki canlılığın "dünya dışı" akıllı varlıklar tarafından başlatılmış olduğunu iddia etmiştir.

Görüldüğü gibi hayatın uzaydan geldiği fikri, bilim dünyasının önemli isimlerini de etkilemiştir. Bugün canlılığın başlangıcını konu alan çeşitli yazı ve tartışmalarda bu mesele sıklıkla gündeme gelebilmektedir. Yaşamın başlangıcını uzayda arayan görüşü iki temel açıdan incelemek konuyu aydınlatacaktır.

Bilimsel tutarlılık

Uzay boşluğunda yer alan gaz ve toz bulutlarıyla Dünya'ya ulaşan meteorların incelenmesi yaşamın uzayda başladığı tezini değerlendirmede anahtardır. Çünkü bu gökyüzü cisimlerinde, yaşamın uzayda tohumlama yapan dünya dışı varlıklar tarafından başlatıldığı iddiasını destekleyecek veya doğrulayacak hiçbir bulguya rastlanmamıştır. Bu konuda bugüne kadar yapılan tüm araştırmaların ortaya koyduğu gerçek bu cisimlerde bazı çok basit organik maddeler dışında canlılıkta yer alan herhangi bir kompleks

molekölün saptanmadığıdır. Bu cisimlerde saptanan organik maddeler canlılık açısından hiçbir şey ifade etmezler.

Ayrıca bu maddeler canlıları oluşturan moleküllerde bulunan asimetriye de sahip değildirler. Örneğin canlıların temel yapı taşı olan proteinleri oluşturan aminoasitler teorik olarak, sağ elli veya sol elli olarak ikiye ayrılırlar. Ancak proteinlerin yapısında sadece sol elli aminoasitler yer alır. Meteorlarda rastlanan basit organik moleküllerde (canlıların yapısında rastlanan kimyasal moleküller) ise bu şekilde düzenli bir dağılım değil, tam bir karmaşa vardır.⁴⁶

Uzayda yer alan cisim ve maddelerin yeryüzüne yaşam taşıdıkları tezinin önündeki engeller bunlarla sınırlı değildir.

Bu tezi savunanlar böyle bir sürecin bugün niçin yaşanmadığına da açıklama getirebilmelidirler. Çünkü Dünyamız'a yönelik göktaşı bombardımanı bugün de devam etmektedir. Ancak bu cisimlerin araştırılması "tohumlama" tezini doğrulayabilecek bir bulgu ortaya koymamaktadır.

Bu tezi savunanların karşısındaki önemli bir soru da şudur: Yaşamın uzayda bir bilinç tarafından oluşturulup, Dünya'ya ulaştığı kabul edilse bile, yeryüzündeki milyonlarca farklı canlı türü nasıl oluşmuştur? Bu açmaz yaşamın uzayda başladığını savunanların karşısında dev bir engeldir.

Tüm bunların yanısıra, evrende yeryüzündeki yaşamı başlattığı iddia edilen herhangi bir uygarlık veya varlığa ait ize de rastlanmamıştır. Özellikle son 30 yıl içinde büyük hız kazanan astronomik gözlem ve araştırmalar sonucu evrende, Dünya'da yaşam başlatabilecek bir uygarlığa ait bir belirti bulunamamıştır.

"Uzaylılar" tezinin arka planı

Dünya dışı varlıkların yeryüzünde yaşamı başlattıkları tezi görüldüğü gibi hiçbir bilimsel temele dayanmamaktadır. Bu tezi doğrulayan veya destekleyen hiçbir bulgu yoktur. Ancak bu tezi ortaya atan bilim adamları böyle bir arayışa girerken, aslında önemli bir gerçeği gördükleri için yola çıkmışlardır.

Bu gerçek, yeryüzünde canlılığın başlangıcını tesadüflerde arayan bir tezinin savunulacak bir tarafının kalmamış olmasıdır. Canlı yapılarda ve hücrede saptanan kompleksliğin ancak bilinçli bir yaratışın ürünü olabileceğinin anlaşılmasıdır. Nitekim canlılığın kaynağını uzaydaki bir bilinçte arayan bilim adamlarının önde gelenlerinin uzmanlık konuları da, evrim teorisinin tesadüf mantığını reddetmeleri konusunda ipucu vermektedir. Her ikisi de Nobel ödülü sahibi olan bilim adamlarından Fred Hoyle astronom ve biyomatematikçi, Francis Crick ise moleküler biyologtur.

Burada dikkat edilmesi gereken bir nokta da canlılığın kökenini uzayda arayan bilim adamlarının, canlılığın başlangıcı konusuna yeni bir yorum getirmediğidir. Bilindiği gibi evrim teorisi canlılığın yeryüzünde tesadüfler sonucu ortaya çıktığını savunur. Hoyle, Wicramasinghe, Crick gibi bilim adamları da böyle bir tesadüfi oluşumun imkansızlığını gördüklerinden canlılığın uzaydan gelmesi gerektiği gibi bir arayışa girmişlerdir. Ne var ki

canlılığın tesadüfen meydana gelmesi gibi bir imkansızlık yeryüzü için olduğu gibi uzay için de geçerli olduğundan bilinçli bir yaratışın varlığını kabul etmek zorunda kalmışlardır.

Ancak bu bilinçli yaratışın kaynağı konusunda ortaya attıkları "uzaylılar" tezi son derece çelişkili ve anlamsızdır. Modern fizik ve astronomi, evrenimizin bundan 12-15 milyar yıl önce "Big Bang" adı verilen büyük bir patlama ile meydana geldiğini ortaya koymuştur. Evren içinde yer alan her türlü maddesel varlık da bu dönem içinde ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla Dünyamız'daki canlılığın kökenini evrendeki diğer bir madde kökenli canlılıkta arayan bir düşünce, uzayda var olduğunu iddia ettiği o canlılığın nasıl meydana geldiğini de açıklamak zorunda kalır. Bunun anlamı da böyle bir değerlendirmenin meseleyi çözmeyp bir basamak geriye taşımasıdır. (Ayrıntılı bilgi için bkz. Harun Yahya, *Evrenin Yaratılışı; Zamansızlık ve Kader Gerçeği* kitapları)

Görüldüğü gibi "uzaydan gelme" tezi evrim teorisini destekleyen değil, tam aksine evrimin imkansızlığını ortaya koyan ve canlılık için bilinçli bir yaratılıştan başka bir açıklama olamayacağını kabul eden bir görüştür. Bu tezi ortaya atan bilim adamları doğru bir tespitten yola çıkarak yanlış bir yola sapmışlar ve bilinçli yaratılışın kaynağını uzayda arama gibi saçma bir arayışa girmişlerdir.

Oysa bilinçli yaratılışın kaynağının "uzaylılar" gibi bir kavram olamayacağı ortadadır. Bir an için uzaylılar diye birilerinin olduğunu farz etsek dahi bunların kendilerinin de tesadüfen ortaya çıkamayacakları, ancak bilinçli bir şekilde yaratılmış olmaları gerektiği açıktır. (Çünkü fizik ve kimya kuralları evrenin her yerinde aynıdır ve bu kurallar, canlılığın "tesadüfen" oluşmasını imkansız kılmaktadır.) Bu da uzayı, evreni ve bunların içindeki her türlü varlığı, herşeyin ötesinde, hiçbir şeye tabi olmayan, maddeden ve zamandan bağımsız, üstün ilim, kudret ve akıl sahibi olan Allah'ın yarattığını gösterir.

DÜNYA'NIN YAŞININ 4 MİLYAR YIL OLMASI, NEDEN EVRİM DEORİSİNİ DESKETLEMEZ?

Ancak İtalyan bilim adamı Francesco Redi ve daha sonra Fransız bilim adamı Louis Pasteur, yaptıkları deneylerle farelerin kirli gömlekten veya sineklerin ölü sinekle bal karışımından oluşmadıklarını kanıtladılar. Bu canlılar, söz konusu cansız maddelerden oluşmuyorlardı, onların üzerine dışarıdan geliyorlardı. Örneğin ölü sineklerin üzerine canlı bir sinek gelip yumurtalarını bırakıyordu ve kısa bir süre sonra ortaya aniden birçok sinek çıkıyordu. **Yani canlılık cansızlıktan değil, canlılıktan geliyordu.** Bu kural, yani "hayat ancak hayattan gelir" kuralı, çağdaş biyolojinin temellerinden biridir.

Ortaçağ'da yukarıda örneklerini saydığımız tuhaf iddialara inanılıyor olması, 17. yüzyıl bilim adamlarının bilgi eksikliği ve o dönemin koşulları göz önünde bulundurularak mazur görülebilir. Ancak günümüzde bilim ve teknoloji bu kadar ilerlemişken ve canlılığın cansız maddelerden oluşamayacağı birçok deney ve gözlemle ispatlanmışken, Yaman Örs gibi evrimcilerin hala böyle bir iddiayı savunuyor olmaları gerçekten şaşırtıcıdır.

Böyle bir iddianın gerçekleşmesinin imkansız olduğu, bugün bilim tarafından defalarca ispatlanmıştır. Bilim adamları, canlılığın olduğu dönemdeki koşulları, kontrollü ve son derece gelişmiş laboratuvar ortamlarında meydana getirerek denemeler yapmışlar, ancak bunların tümü sonuçsuz kalmıştır. Her ne deneme yapılırsa yapılsın **tek bir canlı hücresi dahi üretilmemiştir**. Ve sonuçta bu denemelerden vazgeçilmiştir.

Canlılık için gerekli fosfor, potasyum, magnezyum, oksijen, demir ve karbon gibi atomlar biraraya getirildiğinde ortaya cansız bir yığından başka bir şey çıkmaz. Ama evrimciler bu atom yığınının biraraya gelip, "zaman içinde", kendilerini çok iyi organize ettiklerini, her birinin uygun miktarlarda, uygun yer ve uygun koşullarda, aralarında en uygun bağları kurduklarını öne sürerler. Bu cansız atomların muhteşem organizasyonlarının ve işlerinin rast gitmesi sonucunda ise gören, duyan, konuşan, hissedenen, gülen, seven, üzülen, acıyı hissedenen, keyiflenen, kahkaha atan, heyecanlanan, düşünen, seven, şefkat duyabilen, müziğin ritmini algılayabilen, tatlıyı zevkle yiyen, medeniyetler kurabilen, bilimsel araştırmalar yapabilen insanların oluştuğunu iddia ederler.

Oysa tüm koşullar evrimcilerin isteklerine göre ayarlınsa ve üstüne milyarlarca yıl zaman verilse bile, böyle bir denemenin başarısız olacağı açıktır.

Evrimciler, bu açık gerçekleri "uzun zaman içinde herşey mümkündür" gibi bir aldatmacayla gizlemeye çalışırlar. Blöf mantığını bilimin içine sokmaya dayalı olan bu iddianın çürüklüğü ortadadır. Bu konu farklı yönlerden düşünülünce de geçersizliği çok rahat anlaşılabilir. Basit bir örnekle zamanın akışının ne zaman fayda, ne zaman zarar getireceğini düşünelim; sahilde duran ahşap bir tekne olsun, ilk durumda tekneyle ilgilenen, onu boyayan, tamir eden, temizleyen bir de kaptan olsun. Kaptanın tekneyle ilgilendiği dönem boyunca tekne güzelleşecek, daha emniyetli ve bakımlı olacaktır.

İkinci durumda ise tekne başıboş dursun. Bu sefer de güneşin etkisi, yağmurlar, rüzgar, toz ve fırtına zamanla teknenin çürümesine, eskimesine ve nihayet kullanılamaz hale gelmesine sebep olacaktır.

Bu iki durum arasındaki tek fark ise birincisinde bir akıl, bilgi ve güçlü bir müdahale olmasıdır. Yalnızca akıllı bir gücün kontrolünde geçen zaman bir yarar ortaya koyabilir. Aksi halde, zaman düzenleyici değil düzensizleştirici ve tahrip edici bir etki gösterir. Nitekim bu bilimsel bir kanundur. "Termodinamiğin İkinci Kanunu" olarak bilinen entropi kanunu, evrende kendi haline, doğal şartlara bırakılan tüm sistemlerin, zamanla doğru orantılı olarak düzensizliğe, dağınıklığa ve bozulmaya doğru gideceğini ifade eder.

Bu gerçek göstermektedir ki, Dünya'nın uzun ömrü olması evrimcilerin iddiasının tam aksine kaosu artıran, bilgiyi ve düzeni yıkan ve yok eden bir etkidir. Kaosun içinden düzenli ve bilgiye dayalı bir sistemin çıkması, ancak akıllı bir müdahalenin eseri olabilir.

Evrım savunucuları türler arasında bir değişim masalı anlatırken de hep "uzun zaman içinde" mazeretine sığınırılar. Böylece, bugün hiçbir deney ve gözlem tarafından doğrulanmayan senaryoların, geçmişte bir şekilde yaşanmış olabileceğini ileri sürerler. Oysa evrende ve dünyada herşey belli kanunlar dahilinde işlemektedir. Bu kanunlar ise zamanla değişime uğramaz. Örneğin yerçekimi olduğu için bırakılan her taş yere düşer, çok uzun zaman geçince bu taş yukarı çıkmaya başlamaz, trilyon sene geçse yine yukarı çıkmaz. Bir kertenkelenin yavrusu da hep kertenkele olur. Çünkü aktarılabak olan genetik bilgiler kertenkeleye aittir ve doğal sebeplerle bu bilgiye asla bir ekleme olmaz. Bilgi eksilmesi, bozulması olabilir, ancak bilgi eklenmesi kesinlikle olmaz. Çünkü bir sisteme bilgi (enformasyon) eklenmesi akıllı ve zekice bir müdahale ve kontrol gerektirir. Doğanın kendisinde ise bu tür özellikler yoktur.

Zaman içinde yapılan tekrarlar ve bu tekrarların sayısının çokluğu da hiçbir şeyi değiştirmez. Trilyonlarca yıl beklense, bir kertenkele yumurtasından asla bir gün kuş çıkmaz. Uzun kertenkele, kısa kertenkele, daha güçlü, daha zayıf kertenkele; ama sonuçta hep kertenkele çıkar. Asla başka bir tür ortaya çıkmaz. "Uzun zaman" kavramı, konuyu gözlem ve deney alanından çıkarmak için kullanılan bir aldatmacadan ibarettir. Bu zaman 4 milyar da olsa, 40 milyar ve hatta 400 milyar yıl bile olsa değişen bir şey olmaz. Çünkü evrim teorisinin anlattığı imkansızlıkları mümkün kılan bir doğa kanunu veya doğal eğilim yoktur.

12

20 YAŞ DIŞI NEDEN EVRİM TEORİSİNİN DELİLİ OLAMAZ?

EVRİM teorisinin önemli yanılgılarından biri de "körelmiş organlar" iddiasıdır. Evrimciler canlıların bazı organlarının artık işlevini kaybettiğini ve zaman içinde bu organların kaybolacağını iddia ederler. Bu kabulden yola çıkarak da, "eğer canlı vücudu yaratılmış olsa işe yaramayan organları olmazdı" mesajını topluma vermeye çalışırlar.

20. yüzyılın başındaki evrimci yayınlarda, insan vücudunda appendiks (halk arasında apandisit olarak bilinen organ), kuyruk sokumu kemiği, bademcikler, pineal bez, kulak kepçesi, timüs ve 20 yaş dişinin de yer aldığı yüz kadar organ "körelmiş organ" olarak ilan edilmişti. Ama ilerleyen on yıllar içinde tıp alanında önemli adımlar atıldı. İnsan vücudunda bulunan organ ve sistemler konusunda bilgimiz arttı. Bunun sonucunda "körelmiş organ" iddiasının tam bir hurafe olduğu da anlaşıldı. Evrimcilerin bu konuda hazırladıkları uzun liste hızla eridi. Örneğin appendiks, bademcikler ve geniz etinin savunma sistemimizde işlevlerinin olduğu anlaşıldı. Timüsün savunma sistemi hücrelerinin olgunlaştığı bir organ olduğu, pineal bezin ise önemli hormonların üretilmesinden sorumlu olduğu keşfedildi. Kuyruk sokumu kemiğinin leğen kemiği çevresinde yer alan kaslara destek olduğu, kulak kepçesinin ise seslerin yerini tespit etmede önemli bir işlev gördüğü belirlendi. Kısacası "körelmiş organlar" iddiasının tek dayanağının cehalet olduğu ortaya çıktı.

Sonuçta modern bilim, "körelmiş organ" mantığının yanlışlığını defalarca ortaya koymuş durumdadır. Yine de bazı evrimciler bu iddiayı yeni malzemeler bularak yaşatmaya çabalarlar. Evrimcilerin "körelmiş" olduğunu iddia ettikleri organların hemen tamamının işlevsel olduğu bugün tıp dünyası tarafından ortaya konmasına rağmen, hala bir iki organ üzerinde evrimci spekülasyon devam etmektedir.

Bunların en çok dikkat çekenini "20 yaş dişidir". Bazı evrimci kaynaklarda, 'üçüncü molar diş' olarak da bilinen bu dişin insan vücudunun "fonksiyonunu kaybetmiş" bir parçası olduğu iddiası yer alır. Buna delil olarak da önemli sayıda insanda bu dişin problemlere yol açtığı ve cerrahi müdahale ile çıkarılmasının çiğneme fonksiyonunu etkilemediği söylenir.

20 yaş dişinin işlevsiz olduğu yönündeki evrimci telkinden etkilenen birçok hekim, günlük pratikleri içinde diğer dişlerin oluşturduğu problemlere daha ılımlı yaklaşım göstererek, bu dişleri korumaya çalışırken, 20 yaş dişinin çekilmesini adeta rutin hale getirmişlerdir. Oysa son yıllar içinde yapılan bazı araştırmalar bu dişin çiğneme fonksiyonunu üstlenmede diğer dişlerden hiçbir farkının olmadığını göstermiştir.⁴⁸ Bu dişin diğer dişlerin yerleşimini bozduğu yönündeki inanışın da temelsiz olduğunu

gösteren çalışmalar yapılmıştır.⁴⁹ 20 yaş dişinde rastlanan ve ilaç uygulamalarıyla çözülebilecek problemlerde, bu dişin çıkarılması yoluna gidilmesi konusunda da bilimsel eleştiriler yayınlanmıştır.⁵⁰

Sonuçta, 20 yaş dişinin "yararsız" olduğu yönündeki inancın hiçbir bilimsel temele dayanmadığı ve bu dişin çiğneme fonksiyonunda diğer dişler gibi işlev gördüğü, bugün tıp dünyasının ortak görüşüdür.

Peki söz konusu dişin azımsanmayacak sayıda insanda rahatsızlık oluşturmamasının sebebi nedir? Bu konuyu araştıran bilim adamları, 20 yaş dişi sorunlarının çeşitli dönemlerde yaşamış insan topluluklarına göre farklılıklar gösterdiğini saptadılar. Özellikle sanayi öncesi toplumlarda bu probleme çok az rastlandığı anlaşıldı. Bunun nedeni olarak da özellikle son birkaç yüzyıllık dönem içinde sert besin maddeleri yerine daha yumuşak besin maddelerinin tercih edilmesinin çene gelişimini olumsuz etkilediği görüldü. Dolayısıyla 20 yaş dişi problemlerinin de çoğunlukla, beslenme alışkanlıklardan doğan çene gelişimi sorunlarıyla ilgili olarak ortaya çıktığı tespit edildi.

Toplumların besin tercihlerindeki benzeri değişikliklerin diğer dişler üzerinde de olumsuz tesiri bilinmektedir. Örneğin son yüzyıl içinde şekerli ve asitli yiyeceklerin tercih edilir olması, diğer dişlerdeki çürüme oran ve hızını artırmıştır. Ancak elbette bu durum dişlerimizin yararsız ve körelmiş organlar olduğu gibi bir sonucu akıllara getirmez. Aynı durum 20 yaş dişi için de geçerlidir. Bu dişle ilgili sorunlar, herhangi bir evrimsel "körelme"den değil, günümüz insanların beslenme alışkanlıklarından kaynaklanmaktadır.

13

EN ESKİ CANLILARIN KOMPLEKS YAPILARI, EVRİM TEORİSİNİ NASIL ÇÜRÜTÜR?

CANLILAR fosil kayıtlarında belirli bir sıralama içinde yer alırlar. Bu sıralama en eskiden yeniye doğru incelendiğinde mikroorganizmalar, omurgasız deniz canlıları, balıklar, amfibiyeenler, sürüngenler, kuşlar ve memeliler biçimindedir. Evrim savunucuları bu sıralamayı ön yargılı bir biçimde yorumlayarak evrim teorisine de ilmiş gibi göstermeye çalışırlar. Evrimcilerin iddiasına göre, canlılar basitten komplekse doğru bir gelişim göstermiş, bu gelişim içinde de canlı türleri çeşitlenmiştir. Örneğin evrimciler 300 milyon yıllık fosiller incelendiği zaman insan fosillerine rastlanmamasını buna delil olarak gösterirler. Türk evrimcilerden Aykut Kence şunları söylemektedir:

"Evrım teorisini geçersiz kılmak mı istiyorsunuz? O zaman gidin Kambriyen devrinin fosilleri arasında insan fosilleri de bulun! Bunu yapan adam evrim teorisini geçersiz kılmış olur, bu buluşu için Nobel ödülü bile alır."⁵¹

İlkelden komplekse dönüşüm sıralaması hayalidir

Kence'nin sözlerinde şekillenen bu evrimci mantığı ele alalım. Öncelikle canlıların basitten komplekse doğru değişim gösterdiği ifadesi, gerçeği yansıtmayan evrimci bir ön yargıdır. Bu evrimci iddiayı ele alan ABD'li biyoloji profesörü Frank L. Marsh, *Variation and Fixity in Nature* (Doğada Çeşitlilik ve Sabitlik) adlı kitabında, "**canlılar basitten komplekse doğru ilerleyen, kesintisiz, sürekli bir seriye oturtulamamaktadır**" der.

Bilinen tüm hayvan filumlarının tamamına yakınının Kambriyen devirde aniden ortaya çıkmış olması, evrimcilerin bu konudaki iddialarını çürüten çok güçlü bir delildir. Dahası, aniden ortaya çıkan bu canlılar, evrim teorisinin varsayımlarının tam aksine, basit değil kompleks vücut yapılarına sahiptirler.

Sert kabukları, boğumlu vücutları ve kompleks organları ile çok kompleks canlılar olan trilobitler bunlardan biridir. Fosil kayıtları, trilobitlerin gözleri hakkında dahi çok detaylı tespitler yapılmasını mümkün kılmıştır. Bir trilobit gözü yüzlerce küçük petekten oluşur ve bu peteklerin her birinin içinde çift mercek yer almaktadır. Bu göz yapısı tam bir

yaratılış harikasıdır. Harvard, Rochester ve Chicago Üniversiteleri'nden jeoloji profesörü David Raup; "Trilobitlerin gözü, ancak günümüzün iyi eğitim görmüş ve son derece yetenekli bir optik mühendisi tarafından geliştirilebilecek bir tasarıma sahipti" demektedir.⁵² Konunun bir diğer ilginç yönü, aynı göz yapısının günümüzdeki sineklerde de yer almasıdır. Yani 520 milyon yıldır aynı göz yapısı devam etmektedir.

Kambriyen devrindeki olağanüstü durum, Charles Darwin *Türlerin Kökeni*'ni kaleme alırken de az çok biliniyordu. O devrin fosil kayıtlarında da, Kambriyen devrinde çok farklı canlıların çok kompleks yapılarıyla ve bir anda ortaya çıktığı tespit edilmişti. Bu yüzden Darwin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında bu konuya değinmek durumunda kaldı. O sıralarda Kambriyen devri "Siluryen devri" olarak tanımlanıyordu. Darwin ise "*Bilinen Eski Fosil Kayıtlarında Farklı Türlerin Aniden Ortaya Çıkışı Üzerine*" başlığı altında bu konuya değinmiş ve Siluryen devri hakkında şöyle yazmıştı:

Siluryen devrine ait trilobitlerin, bu devirden çok daha önceleri yaşamış olan ve bilinen hayvanların hiçbirine benzemeyen bir tür kabuklu hayvandan evrimleştiği konusunda hiç kuşum yok... Sonuçta, **eğer benim teorim doğruysa**, en eski Siluryen tabakasının oluşumundan önce, çok uzun zaman dilimleri geçmiş olmalı, Siluryen devrinden bu güne kadar geçmiş olan zaman kadar uzun zaman dilimleri. Ve henüz bilinmeyen bu zaman dilimleri içinde dünya canlı yaratıklarla dolup taşmış olmalı. Bu büyük zaman dilimlerine ait fosil kayıtlarını neden bulamadığımız sorusu karşısında ise verebilecek tatmin edici bir cevabım yok.⁵³

Darwin "eğer teorim doğruysa, dünya Siluryen (Kambriyen) devri öncesinde yaşayan canlılarla dolup taşmış olmalı" demişti. Bu canlıların neden hiçbir fosili olmadığı sorusuna ise, tüm kitabı boyunca tekrarladığı "fosil kayıtları çok yetersiz" bahanesiyle cevap bulmaya çalışmıştı. Ama bugün fosil kayıtlarının yeterli olduğu da, Kambriyen devri canlılarının bir ataları olmadığı da ortaya çıkmış bulunmaktadır. Bu ise Darwin'in "eğer teorim doğruysa" diye başladığı cümlesini geri çevirmemizi gerektirmektedir; Darwin'in varsayımları tutmamıştır ve dolayısıyla teorisi doğru değildir.

Canlılığın basitten komplekse doğru gelişmediğini, ilk ortaya çıktığı anda zaten son derece kompleks olduğunu gösteren bir başka örnek de fosil kayıtlarına göre 400 milyon yıl önce ortaya çıkmış olan köpekbalığıdır. Bu canlı, kaybettiği dişlerinin yenilenmesi gibi, kendisinden milyonlarca yıl sonra yaratılmış birçok canlıda bile bulunmayan üstün bir özelliğe sahipti. Memeliler ile memelilerden yüz milyonlarca sene önce yeryüzünde belirmiş ahtapotların göz yapılarının son derece benzer olması, aynı kompleks yapı ve sistemleri içermesi de buna örnek olarak verilebilir.

Tüm bu örnekler canlı türlerinin yeryüzünde belirmelerinde basitten komplekse doğru bir sıralama olmadığını ortaya koymaktadır.

Bu gerçek, canlılık üzerinde yapılan şekilsel, işlevsel ve genetik incelemelerin sonuçları değerlendirilerek de görülmüştür. Örneğin şekil ve büyüklük olarak bakıldığında, fosil tabakalarının alt katmanlarında yer alan birçok canlının kendilerinden sonra ortaya çıkan canlılara kıyasla daha büyük kütleli olduklarını görürüz (dinozorlar gibi).

Canlıların işlevsel özellikleri incelendiğinde de aynı gerçeğe karşılaşıyoruz. Yapısal gelişimleri ele alındığında kulak da "ilkelden komplekse doğru gelişim" iddiasını

yalanlayan bir örnek oluşturur. Amfibiyeñlerde orta kulak boşluğu mevcutken, bunlardan daha sonra ortaya çıkan sürüñgenlerde tek kemikçiğe dayalı daha basit bir işitme sistemi vardır ve orta kulak boşluğu yoktur.

Genetik incelemeler de benzer sonuçlar ortaya koymaktadır. Yapılan araştırmalar kromozom sayılarının canlıların kompleksliklerini yansıtan bir sıra oluşturmadığını göstermiştir. Örneğin, insanda 46 olan kromozom sayısı, *Copepode* yengeci için 6, mikroskobik bir canlı olan radiolaria içinse tam 800'dür.

Canlılar kendileri için "en uygun" zamanlarda yaratılmışlardır

Fosil kayıtları incelendiğinde karşımıza çıkan asıl gerçek, canlıların yeryüzünde kendi yaşamları için en uygun dönemlerde belirledikleridir. Tüm canlıları mükemmel bir yaratılışla yaratan Allah, onların yeryüzünde ortaya çıktıkları dönemleri de ihtiyaçlarına uygun olarak belirlemiştir.

Örnek olarak yeryüzünde en eski bakterilere ait fosillere rastladığımız 3.5 milyar öñesinin yeryüzünü ele alalım. Bu dönem pek çok kompleks canlının ve insanın yaşamını sürdürmesi için atmosfer şartları ve ısı açısından kesinlikle elverişli değildir. Bu uygunsuzluk, evrimci Kence'nin, "evrimi geçersiz kılmak isteyen insan fosili bulma önerisi"nde bulunduğu Kambriyen devri için de geçerlidir. 530 milyon yıl öñesini ifade eden bu devir, beslenme şartları yönünden insan için kesinlikle uygunluk göstermez. (Bu devirde tek bir kara canlısı dahi yoktur).

Sonraki devirlerin büyük çoğunluğu için de durum aynıdır. Fosil kayıtları incelendiğinde insanın yeryüzünde varlığını sürdürmesi için gerekli şartların ancak birkaç milyon yıl öñce sağlandığı görölür. Bu durum diğer tüm canlılar için de geçerlidir. Her canlı grubu, kendisi için uygun şartlar sağlandığında, yani "zamanı geldiğinde" ortaya çıkmıştır.

Evrimciler bu gerçek karşısında büyük bir çarpıtma yapar ve sanki bizzat bu uygun şartlar canlıları yaratmış gibi bir anlatım kullanırlar. Oysa uygun şartların sağlanması, sadece canlıların "zamanının geldiğini" göstermektedir. Canlıların ortaya çıkması, ancak bilinçli bir müdahaleyle, yani Allah'ın kusursuz yaratışıyla mümkündür.

Dolayısıyla canlıların kademeli şekilde ortaya çıkması, evrimin değil, onları yaratan Allah'ın sonsuz aklının ve bilgisinin bir kanıtıdır. Yaratılan her canlı grubu, bir sonrakinin varlığı için gerekli şartları sağlamış ve bizler için çok uzun bir zaman dilimi içinde, tüm canlılar ekolojik bir denge kurularak yaratılmıştır.

Öte yandan, bu uzun zaman diliminin sadece bizim için uzun, Allah Katında ise tek bir "an" olduğunu da bilmek gerekir. Zaman, sadece yaratılmışlar için geçerli bir kavramdır. Allah, zamanın da yaratıcısı olarak zamandan münezzehtir. (Detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya, *Zamansızlık ve Kader Gerçeği*)

Evrimciler, bir canlı türünün diğer bir canlı türüne dönüştüğünü göstermek istiyorlarsa, yapmaları gereken şey, bu canlıların yeryüzünde kademeli olarak ortaya

çıktıklarını göstermek değildir. Ortaya koymaları gereken delil, bu farklı canlı türlerini birbirine bağlayan geçiş formlarının fosilleridir. Çünkü denizanasının balıklara, balıkların sürüngenlere, sürüngenlerin kuş ve memelilere dönüştüğünü iddia eden bir teorinin bunu kanıtlayan fosiller bulması zorunludur. Darwin de bunu kabul etmiş, bu fosillerden "sayısız" örnek bulunması gerektiğini, ancak elinde hiçbir örnek bulunmadığını yazmıştır. Ondan bu yana geçen 150 yıldır da yine hiçbir ara form bulunamamıştır. Evrimci fosil bilimcilerden Derek W. Ager'in kabul ettiği gibi, fosil kayıtları, "**kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar**" göstermektedir.⁵⁴

Sonuçta, doğa tarihi, canlıların tesadüflerle oluşmadıklarını, uzun zaman dilimleri içinde, aşama aşama yaratıldıklarını göstermektedir. Bu ise, yaratılış hakkında Kuran'da verilen bilgilerle tam bir uyum içindedir. Allah Kuran'da tüm evrenin ve canlıların "altı gün" içinde yaratıldığını bildirmektedir:

Allah; gökleri, yeri ve ikisi arasında olanları altı günde yarattı, sonra arşa istiva etti. Sizin O'nun dışında bir yardımcınız ve şefaatiniz yoktur. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (Secde Suresi, 4)

Ayette geçen "gün" ifadesi (Arapça yevm) uzun zaman dilimleri anlamına da gelmektedir. Yani Kuran'da tüm doğanın bir anda değil, farklı zaman dilimleri içinde yaratıldığına dik kat çekilmektedir. Günümüzde jeolojinin bulguları ise, bu gerçeği teyit eden bir tablo ortaya koymaktadır.

14

EVİRİM TEORİSİNİ REDDETMEK NEDEN GELİŞME VE İLERLEMİYİ DE REDDETMEK GİBİ GÖSTERİLİYOR?

EVİRİMLEŞME kelimesi özellikle son dönemlerde birçok farklı anlamda kullanılmaktadır. Örneğin "evrim" kavramına sosyal yaşamla ilgili bir mana yüklenmiş, insanlığın ilerlemesi, teknolojinin gelişimi gibi kavramlarla eş anlamlı hale getirilmiştir. Bu manada kullanıldığında "evrim" kavramında bir hata yoktur. Hiç şüphesiz akıl sahibi insan, zaman içinde aklını, bilgisini ve gücünü kullanarak her konuda gelişecek ve değişecektir. İnsanlığın bilgi birikimi nesilden nesile aktararak büyüyecektir. Bu konu canlılığı tesadüflerle açıklama iddiası ile ortaya çıkan evrim teorisine delil olmadığı gibi, yaratılış gerçeğiyle de hiçbir yönden çelişmez.

Burada evrimciler çok basit bir kelime oyunu yapmakta ve doğru bir kavramı yanlış bir kavramla karıştırmaktadırlar. Örneğin; "insan yıllar içinde sosyal yaşam açısından, kültür olarak, bilimsel ve teknolojik olarak sürekli bir gelişim ve değişim içindedir" ifadesi doğrudur. (Ancak şunu da hatırlatmak gerekir ki, tarihte zaman zaman ilerleme olduğu gibi gerileme de olabilir. Sosyolojik olaylarda daimi bir ileri gidiş değil, duraklama veya gerileme dönemleri de olmuştur.) Buna karşın, "işte insanlığın bu değişimi ve gelişimi gibi canlı türleri de uzun yıllar içinde gelişerek bir değişime uğramışlardır" iddiası bütünüyle yanlıştır. İnsanın düşünen bir varlık olarak, bilgisini artırması, bu bilgi birikimini diğer nesillere aktarması bu şekilde sürekli ileriye gitmesi çok mantıklı ve bilimsel iken, canlı türlerinin tesadüflerle, rastlantılarla, kontrolsüz ve bilinçsiz doğa şartlarıyla gelişip evrimleştikleri iddiası çok büyük bir saçmalaktır.

Bilimde ilerlemenin öncüleri yaratılış gerçeğini savunan bilim adamlarıdır

Her ne kadar evrimciler kendilerini yenilik, değişim, ilerleme gibi kavramlarla özdeşleştirmeye gayret ediyorlarsa da, her dönemde bilimin, ilerlemenin, yenilik ve

gelişmenin gerçek öncülerinin yaratılışı savunan inançlı bilim adamları olduğunu tarih göstermiştir.

Bilimsel gelişimin her noktasında inançlı bilim adamlarının damgasını görürüz. Astronomide çığır açan **Leonardo da Vinci, Kopernik, Keppler, Galilei**, paleontolojinin kurucusu **Cuvier**, botanik ve zoolojinin temelini atan **Linnaeus**, yerçekimini açıklayan **Newton**, galaksilerin varlığını ve evrenin genişlemesini keşfeden **Edwin Hubble** ve daha pek çok bilim adamı Allah'ın varlığına, evreni ve canlılığı O'nun yarattığına inanan bilim adamlarıydı.

Yirminci yüzyılın en büyük bilim adamlarından biri olarak kabul edilen **Albert Einstein** şunları söylemiştir:

Derin bir imana sahip olmayan hiçbir bilim adamı düşünemiyorum. Bu durum şöyle de ifade edilebilir: Dinsiz bir bilime inanmak imkansızdır.⁵⁵

Modern fiziğin temelini atan Alman fizikçi **Max Planck** ise şunları söylemektedir:

Hangi alanda olursa olsun bilimle ciddi şekilde ilgilenen herkes, bilim mabedinin kapısındaki şu yazıyı okuyacaktır: 'İman et.' **İman bilim adamının vazgeçemeyeceği bir özelliktir.**⁵⁶

Bilim tarihinin incelenmesi, değişimin ve ilerlemenin yaratılış gerçeğini savunan bilim adamlarının eseri olduğunu göstermektedir. Öte yandan bilimsel gelişmeler, özellikle de 20. ve 21. yüzyıldakiler yaratılışın sayısız deliline ulaşmamızı sağlamıştır. Modern bilim ve teknoloji evrenin yoktan var edildiği, yani "yaratıldığı" gerçeğine ulaşılmıştır. Evrenin bundan yaklaşık 15 milyar yıl önce, tek bir noktanın patlayarak genişlemesi sonucunda meydana geldiği bugün bütün bilim dünyası tarafından kabul edilmiş bir gerçektir. Böylece 19. yüzyılın ilkel bilim şartlarında materyalistler tarafından savunulan "başlangıcı ve sonu olmayan" sonsuz evren modeli yıkılmıştır. Evrenin tıpkı Kuran'da işaret edildiği gibi yaratıldığı, bir başlangıcının ve sınırlarının olduğu ve genişlediği anlaşılmıştır. Bu gerçek Kur'an-ı Kerim'de şöyle ifade edilir:

İnkâr edenler görmüyorlar mı ki (başlangıçta) göklerle yer birbiriyle bitişikken, Biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı? (Enbiya Suresi, 30)

Biz göğü 'büyük bir kudretle' bina ettik ve şüphesiz Biz (onu) genişleticiyiz. (Zariyat Suresi, 47)

Canlılıktaki yaratılışın birçok yeni deliline ulaşmamızı sağlayan yine 20. yüzyılın gelişen bilimi oldu. Elektron mikroskobu canlılığın en küçük birimi olan hücrenin ve onu oluşturan parçaların muhteşem yapılarını ortaya koydu. DNA'nın keşfedilmesi mikroskopla görebildiğimiz hücrenin içinde kendini gösteren sonsuz akıllı belgeledi. Biyokimya ve fizyoloji alanındaki gelişmeler vücudun moleküler seviyedeki mükemmel işlevlerini ve yaratılış dışında açıklaması olmayan kompleks yapısını gösterdi.

Bunun tam aksine evrim teorisinin 140 yıl önce ortaya atılmasındaki şartları hazırlayan etken ise, çağın bilimsel açıdan geri olmasıydı.

Sonuç olarak, yaratılışı savunanların inançlarına sürekli olarak yeni deliller sağlayan ilerlemenin, gelişmenin ve bilimin karşısında olmaları düşünülemez. Tam tersine,

bunların en büyük destekçisidirler. Yeniliğin asıl karşısında olanlar ise, bilimin ortaya koyduğu tüm kanıtlara sırt çevirerek, asılsız hayal ürünü senaryolardan oluşan evrim teorisini savunanlardır.

15

"ALLAH CANLILARI EVRİMLE YARATMIŞ OLABİLİR" DÜŞÜNCEİ NEDEN HATALIDIR?

EVRENDEKİ canlı cansız tüm varlıklardaki üstün yaratılış açıkça ortaya konup böyle mükemmel bir sistemin başıboş doğal etkilerle, tesadüflerle ortaya çıkamayacağı bilimsel olarak ispatlanınca, kimi insanlar bu kez de bir Yaratıcı'nın var olduğunu, ancak canlılığı bir evrim süreciyle yarattığını iddia ederler.

Tüm kainatı ve canlılığı sonsuz kudret sahibi olan Allah'ın yarattığı son derece açıktır. Yaratmasının kademeli veya aniden olması ise Allah'ın takdiridir. Biz bunun ne şekilde olduğunu, ancak Allah'ın bize bu konuda verdiği bilgiden (yani Kuran'daki ilgili ayetlerden) ve doğada sergilediği bilimsel delillerden anlayabiliriz.

Bu iki kaynağa da baktığımızda, "evrimle yaratma" gibi bir olgunun varolmadığını görürüz.

Kuran'da Allah insanın, canlılığın ve evrenin yaratılışı ile ilgili pek çok ayet indirmiştir. Ve bu ayetlerin hiçbirinde evrimle birlikte yaratılış olduğuna dair bir bilgi yoktur. Yani canlıların birbirlerinden türeyerek oluştuğuna işaret eden hiçbir ayet bulunmamaktadır. Aksine ayetlerde canlılığın ve evrenin Allah'ın "Ol" emriyle yoktan var edildiği bildirilmektedir.

Bilimsel kanıtlar da yine "evrim yoluyla yaratılış"ın söz konusu olmadığını göstermektedir. Fosil kayıtları, farklı canlı gruplarının birbirlerinden türeyerek değil, birbirlerinden bağımsız olarak, aniden ve özgün yapılarıyla ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani yaratılış, her canlı grubu için ayrı ayrıdır.

Eğer "evrim yoluyla yaratılış" var olsaydı, bunun kanıtlarını bugün de görmemiz gerekirdi. Allah, tüm yarattıklarını bir düzene göre sebepler ve kanunlar çerçevesinde yaratmıştır. Örneğin; gemileri denizlerde yüzdüren şüphesiz Allah'tır. Ancak sebebi araştırıldığında suyun kaldırma kuvvetinin de buna sebep olarak yaratıldığı karşımıza çıkar. Kuşları uçuran da Allah'ın kudretinden başkası değildir. Nitekim onun sebeplerini araştırınca da aerodinamik kanunlarıyla karşılaşırız. Dolayısıyla eğer canlılık belli bir süreçte kademeli olarak evrimleşerek yaratılmış olsaydı, mutlaka bu geçişleri açıklayan kanunlar ve genetik bilginin gelişmesini sağlayan sistemler olurdu. Dahası tüm diğer fizik, kimya, biyoloji kanunları gibi onlar da açıkça bilinirdi. Laboratuvar çalışmalarında bir

canlı türünün diğ er bir canlı türüne dönüşebileceğini gösteren kanıtlar bulunurdu. Yine bu çalışmalarla, bir canlıda bulunmayan, ancak eklendiğinde fayda sağlayan enzim, hormon ve benzeri moleküllerin üretilmesini sağlayacak genetik bilginin o canlının genetik yapısına eklenmesi mümkün olabilirdi. Bunun da ötesinde yapılan deneylerle o canlıda bugüne kadar saptanmayan yeni bir organel ve benzeri yapıların da üretilmesi sağlanabilirdi.

Laboratuvar  alışmaları ile mutasyona uğrayan ve bundan yarar gören canlılara rastlanabilirdi. Üstelik bu mutasyonların sonraki nesillere aktarılıp, o türün özelliği haline geldiği de görülebilirdi. Daha da ötesinde tarihte yaşamış böyle ara geçiş canlılarının milyarlarca fosil örneğine rastlanır, günümüzde de oluşumlarını tamamlamamış geçiş canlıları bulunurdu. Kısacası  evremizde böyle bir sürece ait sayısız deliller olması gerekirdi.

Oysa bir türün diğ er bir türe dönüştüğünü gösteren tek bir delil yoktur. Bilimsel kanıtlar ve arkeolojik bulgular, daha önceki bölümlerde detaylı olarak açıkladığımız gibi, canlı türlerinin birdenbire, hiçbir atası olmadan ortaya çıktığını göstermektedir. Bu gerçek canlılığın tesadüfler sonucu ortaya çıktığını iddia eden evrim teorisini geçersiz kıldığı gibi, Allah'ın canlıları evrimsel bir süreç sonunda yarattığını yönündeki iddianın da bilimsel açıdan yanlış olduğunu göstermiştir.

Allah canlıları, tamamen metafizik bir biçimde, tek bir "Ol" emriyle yaratmıştır. Canlıların yeryüzünde aniden ortaya çıktıklarını ispatlayan modern bilim ise, bu gerçeği teyit etmektedir.

"Allah canlıları evrim yoluyla da yaratmış olabilir" düşüncesini savunanlar, aslında bunu Darwinizm ile yaratılış arasında bir "uzlaşma" sağlamak için yapmaktadırlar. Oysa bunu yaparken önemli bir hataya düşmektedirler: Darwinizm'in temel mantığını ve hangi felsefeye hizmet ettiğini gözden kaçırmaktadırlar. Darwinizm, "canlı türlerinin birbirine dönüşmesi" kavramından ibaret değildir. Darwinizm, asıl olarak, "canlı türlerinin kökenini sırf maddesel nedenlerle açıklayabilme"  abasıdır. Bir diğ er ifadeyle, canlıların tabiatın bir ürünü oldukları iddiasını bilim görüntüsü altında kabul ettirme çabasıdır. (Allah'ı tenzih ederiz.) Bu  abayla Allah inancı arasında herhangi bir "ortak nokta" olamaz. Böyle bir ortak nokta bulma hevesi içinde, Darwinizm'e prim vermek, onun "bilimsel bir teori" olma yönündeki sahte iddiasını onaylamak, çok büyük bir yanılığ olur. Darwinizm, 150 yıllık tarihinin de ispat etmiş olduğu gibi, materyalist felsefenin ve ateizmin belkemiğidir ve hiçbir "ortak nokta" bulma arayışı bu gerçeği değiştirmeyecektir.

16

"EVRİM BELKİ DE GELECEKTE DOĞRULANABİLİR" DÜŞÜNCESİ NEDEN YANLIŞTIR?

EVRİM teorisini savunan bazı çevreler, köşeye sıkıştıklarında, "bugünkü bilimsel bulgular evrim teorisini desteklemese de, gelecekte evrimi destekleyen bilimsel gelişmelerin olacağı" iddiasına sarılırlar.

Aslında bu sorunun çıkış noktası, evrimcilerin bilimsel alandaki yenilgilerini itiraf etmeleridir. Soruda gizlenmiş olan gerçeği şöyle tercüme edebiliriz: **"Evet, evrim teorisi savunucuları olarak modern bilimin bulgularının bu teoriyi geçersiz kıldığını kabul ediyoruz. Bu nedenle bu konuyu geleceğe havale etmekten başka çare göremiyoruz"**.

Oysa bilim bu mantıkla işlemez. Bir bilim adamı, kendisini önce bir teoriye körü körüne bağlayıp, sonra da ileride bir gün bu teoriyi ispatlayacağını umduğu delillerin hayalini kurmaz. Bilim, mevcut bulguları incelemek ve bunlardan sonuç çıkarmaktır. Dolayısıyla bilim adamlarının da, bilimsel bulgular tarafından ispatlanan yaratılış gerçeğini kabul etmeleri gerekir.

Ancak bu evrimci telkin ve propaganda, özellikle teori konusunda eksik bilgilenmiş bazı insanları etkileyebilmektedir. Bu nedenle cevabın da ayrıca ortaya konması faydalı olacaktır.

Evrım teorisinin geçerliliğini temel olarak üç soru ile incelemek mümkündür:

1. İlk canlı hücresi nasıl ortaya çıkmıştır?
2. Bir canlı türü diğerine nasıl dönüşür?
3. Canlıların evrim geçirdiğine dair deliller, fosil kayıtları var mıdır?

20. yüzyıl boyunca evrim teorisinin mutlaka cevaplandırması gereken bu üç soru ile ilgili çok fazla sayıda ve çok ciddi araştırmalar yapılmıştır. Bu araştırmaların ortaya koyduğu gerçek ise su üç sorunun evrim teorisi tarafından açıklanamamasıdır. Soruları tek tek ele alarak incelediğimizde şu gerçeklerle karşılaşırız:

1. "İlk hücre"nin açıklanması evrim savunucularının en büyük açmazını oluşturmuştur. Bu konuda yapılan araştırmalar canlı hücresinin tesadüf kavramıyla açıklanması mümkün olmayan mükemmelliğini ortaya koymuştur. Nobel ödülü sahibi bilim adamı Fred Hoyle bu gerçeği şu sözlerle ifade eder:

Tesadüfler sonucu bir hücrenin meydana gelmesi, bir hurda yığının isabet eden kasırganın savurduğu parçalarla tesadüfen bir Boeing 747 uçağının oluşması kadar imkansızdır.⁵⁷

Bu noktada evrimcilerin yaptıkları çarpıtmayı daha iyi değerlendirmek için bir örnek üzerinde düşünelim. Daha önce hiç saat görmemiş, örneğin ıssız bir adada yaşayan bir insanın ilk kez bir duvar saatini gördüğünü hayal edelim. 100 metre uzaktan duvar saatini gören bu insan, saati tam olarak değerlendiremeyerek, rüzgarın savurduğu toz, toprak tarafından meydana gelen herhangi bir cisimden ayıramayabilir. Ancak aynı kişi saate doğru yaklaştıkça uzaktan bakışla bile bu aletin bir kişi tarafından üretildiğini anlayacaktır. İyice yaklaşıp da yakından gördüğü zaman ise, bu üretimden hiç şüphesi kalmaz. Bundan sonraki aşama, bu aletin özelliklerinin ve burada sergilenen sanatın incelenmesi olabilir. İçi açılıp, detaylı bir inceleme yapıldığında saatin dışarıdan gözüktüğünden çok daha büyük bir bilgi birikimi ve aklın sonucu olduğu ortaya çıkar. Yapılan her detaylı inceleme bu sonucu daha da netleştirir.

Bilimdeki ilerlemeyle canlılık hakkındaki gerçeklerin anlaşılması, saati inceleyen adamın durumuna benzerlik gösterir. Bilimsel gelişmeler canlılıktaki mükemmelliği sistem, organ, doku, hücre, hatta molekül düzeyinde ortaya koymuştur. Her yeni detayın anlaşılması, yaratılışın muhteşem boyutunu biraz daha fazla anlamamızı sağlamıştır. Hücreyi "jöle dolu baloncuk" olarak algılayan 19. yüzyıl evrimcileri bu yaklaşımlarıyla, az önceki örnekteki saate 100 metre uzaktan bakan adam gibidirler. Bugün ise hücrenin, her parçası ayrı bir sanat ve yaratılış örneği olan muhteşem yapısını kabul etmeyen hiçbir bilim adamı yoktur. Mikroskopla ancak görebildiğimiz o küçücük hücrenin sadece zarı bile "seçici geçirgen" cümlesiyle ifade edilen çok büyük bir aklı içerir. Çevresindeki atomları, proteinleri, molekülleri tıpkı bilinç sahibi bir varlık gibi tanır ve yalnızca ihtiyacı olanı hücre içine alır. (Detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya, *Hücredeki Bilinç*, Vural Yayıncılık) Saatteki sınırlı bilgi ve aklın tersine, canlı organizmalar sonsuz bir aklın ve yaratılışın örnekleridir. Yapıları ve fonksiyonları halen dahi kısmen keşfedilmiş canlı yapılar üzerinde her geçen gün daha kapsamlı ve ayrıntılı yürütülen bilimsel araştırmalar evrimi kanıtlamak şöyle dursun, yaratılış gerçeğinin daha iyi anlaşılmasını sağlamıştır.

2. Evrimciler bir canlı türünün mutasyon ve doğal seleksiyonla bir diğer canlıya dönüştüğünü iddia ederler. Bu konuda yapılan bütün araştırmalar her iki mekanizmanın da hiçbir evrimleştirici özelliğinin olmadığını göstermiştir. Tanınmış bir evrimci olan İngiltere Doğa Tarihi Müzesi baş paleontoloğu Colin Patterson bu gerçeği şöyle vurgular:

Hiç kimse doğal seleksiyon mekanizmalarıyla yeni bir tür üretememiştir.

Hiç kimse böyle bir şeyin yakınına bile yaklaşamamıştır. Bugün neo-Darwinizm'in en çok tartışılan konusu da budur.⁵⁸

Mutasyon ile ilgili yapılan araştırmalar da mutasyonun evrimleştirici özelliğinin olmadığını göstermiştir. ABD'li genetikçi B. G. Ranganathan şunları söyler:

Mutasyonlar küçük, rastgele ve zararlıdır. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. **Bu dört özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir.**⁵⁹

Görüldüğü gibi evrim teorisinin türlerin oluşumu için öne sürdüğü mekanizmalar bu konuda bütünüyle etkisiz, hatta aksine zararlı mekanizmalardır. Bilim ve teknoloji

düzeının bu gerçekleri ortaya koymak için henüz yetersiz olduğu dönemlerde hayal ürünü senaryolar şeklinde öne sürülen bu uydurma mekanizmaların bilim geliştikçe hiçbir geliştirici ve evrimleştirici özelliğinin olmadığı anlaşılmıştır.

3. Fosiller de canlılığın evrim süreciyle ortaya çıkmadığını ve muhteşem bir "yaratılış" eseri olarak birdenbire yeryüzünde belirdiklerini gösterir. Bulunan tüm fosiller bu gerçeği tekrar tekrar vurgulamıştır. Yeni bulunabilecek fosillerin bu durumu değiştirebilmesi ihtimalinin olmadığı, Harvard Üniversitesinden paleontolog Niles Eldredge tarafından şöyle açıklanmaktadır:

Tüm deliller, fosil kayıtlarının ortaya koyduğu sonucun doğru olduğunu göstermektedir: (Fosil kayıtlarında) gördüğümüz boşluklar, hayatın tarihindeki gerçek olayları yansıtmaktadır, bunlar yetersiz bir fosil birikiminin sonucu değildir.⁶⁰

Bir başka Amerikalı paleontolog R. Wesson da, 1991'de yayınlanan *Beyond Natural Selection* adlı kitabında "fosil kayıtlarındaki boşlukların gerçek ve olgusal" olduklarını şöyle açıklamaktadır:

Ne var ki, fosil kayıtlarındaki boşluklar gerçektir. Herhangi bir (evrimsel) soyoluşumunu gösterecek kayıtların yokluğu, son derece olgusaldır. Türler genellikle çok uzun zaman dilimleri boyunca sabit kalırlar. Türler ve özellikle cinsler hiçbir zaman yeni bir türe ya da cinse doğru evrim göstermezler. Bunun yerine, bir tür ya da cinsin bir diğeriyle yer değiştirdiği gözlenir. Değişim ise çoğunlukla anidir.⁶¹

Sonuç olarak, evrim teorisinin ortaya atılışından bugüne kadar yaklaşık 150 yıl geçmiştir ve bu dönem içindeki bilimsel gelişmeler evrim teorisinin aleyhine olmuştur. Bilim, canlılığın detaylarına indikçe yaratılıştaki mükemmelliğin yeni delilleri bulunmuş, canlılığın tesadüflerle oluşmasının ve çeşitlenmesinin olanaksızlığı anlaşılmıştır. Yapılan her yeni araştırma da canlılardaki yaratılışın yeni delillerini ortaya koymakta, yaratılış gerçeğini gözler önüne sermektedir. Darwin'den bu yana geçen her on yıl, evrim teorisinin geçersizliğini biraz daha göstermiştir.

Kısacası bilimsel gelişim evrim teorisinin aleyhindedir. Dolayısıyla, bilimin ilerleyen dönemdeki yeni gelişmeleri, evrim teorisini desteklemeyecek, aksine geçersizliğini daha açık olarak gösterecektir.

Kaldı ki evrimin iddiaları bilim tarafından henüz özölememiş, açıklanamamış bir konu değildir ki ileride bilim gelişince açıklanacak olsun. Tam aksine evrim teorisi modern bilimin her dalda çürüttüğü, böyle hayali bir sürecin gerçekleşmesinin her açıdan imkansızlığını ortaya koyduğu bir iddiadır. Bu duruma düşmüş bir iddianın ileride ispatlanacağını öne sürmek, evrimi ideolojilerinin temeli olarak gören Marksist-materyalist çevrelerin hayalci ve ütopyacı psikolojisinin bir ürününden başka bir şey değildir. Bu kesimlerin içine düştükleri çaresizlikten kaynaklanan bir teselli arayışından ibarettir.

Dolayısıyla, 'ileride bilim evrimi ispatlayacak' gibi bir iddianın, 'bilim ileride dünyanın öküžün boynuzunda durduğunu ispatlayacak' şeklindeki bir beklentiden hiçbir farkı yoktur.

17

KURBAĞA GİBİ SUDA VE KARADA YAŞAYABİLEN CANLILAR, NİÇİN EVRİME DELİL OLAMAZ?

BAZI canlılar yaşamlarının farklı dönemlerinde, bulundukları ortamın şartlarına uyum göstermelerini sağlayacak fiziksel değişimler geçirirler. Bu farklılaşma sürecine biyolojide metamorfoz (başkalaşım) adı verilir. Bu süreç, biyoloji ve evrimin iddiaları konusunda fazla bilgi sahibi olmayan çevreler tarafından zaman zaman evrim teorisine delil gibi gösterilmeye çalışılır. Metamorfozu "evrim örneği" gibi gösteren kaynaklar, konu hakkında bilgisiz kesimleri yanıltmaya yönelik dar kapsamlı, yüzeysel propaganda kitapları, "yeni yetme" evrim taraftarları veya bazı cahil biyoloji öğretmenleridir. Evrim konusunda otorite sayılan, dolayısıyla evrimin temel açmazları ve çelişkileri konusunda ayrıntılı bilgi sahibi olan bilim adamları ise bu tür gülünç iddiaları gündeme getirmekten çekinirler. Ne kadar saçma bir iddia olduğunu bilirler çünkü...

Kelebek, sinek, arı gibi canlılar metamorfoz geçiren canlılardan bazılarıdır. Hayatı suda başlayan daha sonra karada devam eden kurbağalar da metamorfoza bir örnektir. Bu farklılaşmanın evrimle hiçbir ilgisi yoktur. Çünkü evrim teorisi canlılıktaki farklılaşmaları tesadüflerle gerçekleşen mutasyonlarla açıklamaya çalışır. Oysa metamorfoz evrimin bu temel iddiası ile hiçbir benzerlik taşımayan, tesadüfle, mutasyonla ilgisi olmayan, önceden planlanmış bir süreçtir. Metamorfozu gerçekleştiren etken tesadüf değil, o canlıda daha doğduğu andan itibaren bulunan genetik bilgidir. Örneğin kurbağada, bu canlı henüz sudaki hayatını devam ettirirken, daha sonra karada sürececek yaşamıyla ilgili bilgi, genetik yapısında mevcuttur. Sivrisineğin de pupa ve erişkin hallerindeki yapısı ve fonksiyonları daha larva aşamasındayken genetik şifresinde bulunmaktadır. Bu durum metamorfoz geçiren tüm canlılar için geçerlidir.

Metamorfoz bir yaratılış delilidir

Son yıllarda metamorfoz hakkında yapılan bilimsel araştırmalar, metamorfozun farklı genler tarafından kontrol edilen kompleks bir süreç olduğunu göstermiştir. Örneğin kurbağanın başkalaşımında sadece kuyruk ile ilgili işlemler "bir düzineden fazla gen" tarafından kontrol edilmektedir. Bunun anlamı bu sürecin, birçok parçanın birbiriyle

uyumu sayesinde gerçekleşebildiğidir. Bu özelliğiyle metamorfoz yaratılışın delili olan **"indirgenemez komplekslik"** özelliği taşıyan biyolojik bir süreçtir.

"İindirgenemez komplekslik", evrim teorisinin geçersizliğini gösteren çalışmalarıyla ünlenen biyokimyacı Prof. Dr. Michael Behe tarafından bilim literatürüne kazandırılan bir kavramdır. Anlamı, kompleks biyolojik organ ve sistemlerin kendilerini meydana getiren parçaların her birinin katılımı ve uyumuyla işleyebildiği ve içlerinden en küçük bir parçanın çıkmasıyla dahi söz konusu sistem ya da organın iş görememesidir.

Buradan çıkan sonuç, bu tip kompleks yapıların evrimin iddia ettiği gibi tesadüfler neticesinde yaşanan kademeli küçük değişimlerle meydana gelmesinin mümkün olmadığıdır. Metamorfozda yaşanan da budur. Metamorfoz süreci, farklı genlerin etkilediği hormonların son derece hassas ölçü ve zamanlamalarıyla gerçekleşir. Oluşabilecek en küçük hata ise canlının yaşamıyla ödenecektir. Bu derece kompleks bir sürecin tesadüfle ve kademeli olarak oluştuğunu iddia etmek ise mümkün değildir. Küçücük bir hatanın bile o canlının hayatına mal olduğu gerçeği ortadayken, evrim teorisinin öne sürdüğu doğal seleksiyonla "deneme yanılma" mekanizmasından bahsedilemez. Canlı milyonlarca sene diğer eksik parçalarının "tesadüflerle" oluşmasını bekleyemez.

Bu gerçek dikkate alındığında ise metamorfoz geçiren canlıların konu hakkında yeterince bilgisi olmayan bazılarının zannettiği gibi evrime delil oluşturmalarının söz konusu olmadığı görülür. Tam aksine, metamorfoz geçiren canlılar, bu sürecin ve süreci kontrol eden sistemlerinin kompleksliği düşünöldüğünde, kusursuz bir yaratılışın delilidirler.

18

DNA'NIN "TESADÜF"LE AÇIKLANMASI NEDEN İMKANSIZDIR?

GÜNÜMÜZ bilimiyle ulaştığımız bilgi seviyesi, canlıların asla tesadüflerle ortaya çıkamayacak kadar kusursuz ve son derece kompleks bir yapıya sahip olduklarını gösterir. Örneğin son dönemde, 'İnsan Genomu Projesi' sayesinde, insan genindeki mükemmel ve kusursuz yapı gözler önüne serilmiştir.

Bu proje çerçevesinde, Amerika'dan Çin'e kadar birçok ülkeden bilim adamları, 10 yıl boyunca DNA'da yer alan 3 milyar kimyasal şifreyi tek tek belirlemek için uğraştılar. Bunun sonucunda, insan geninde yer alan bilgilerin tamamına yakını doğru olarak dizilebildi.

Bu heyecan verici önemli gelişme, 'İnsan Genomu Projesi'nin başında bulunan Dr. Francis Collins'in, "insanın kullanım kılavuzunda ilk defa bir bölümü tamamlayabildik" dediği gibi, DNA'daki sırların anlaşılması yolunda henüz başlangıç aşamasıdır.

Bu bilgiyi oluşturan şifrelerin ortaya çıkarılmasının neden 10 yıl sürdüğü ve yüzlerce bilim adamının emeğine mal olduğunu anlayabilmek için DNA'ya sığdırılan bilginin büyüklüğünü anlamak gerekir.

DNA sonsuz bilgi kaynağının varlığını gösterir

İnsanın tek bir hücresinin DNA'sında tam 1 milyon ansiklopedi sayfasını doldurabilecek miktarda bilgi bulunur. İnsan kendi bilgisini okumaya kalkışsa buna ömrü yetmez. Her gün, 24 saat boyunca, hiç durmadan, her bir saniyede insanın DNA şifrelerinden bir tanesi okunacak olsa, bu işlemin tamamlanması için 100 yıl geçmesi gerekmektedir. Çünkü yapılan tespitlere göre, bu dev ansiklopedi yaklaşık 3 milyar farklı şifreye sahiptir. Eğer DNA'daki bilgileri kağıt üzerine yazılı hale getirseydik, kağıtların uzunluğu Kuzey Kutbu'ndan Ekvator'a kadar uzanacaktır. Bu miktar, büyük bir kütüphaneyi fazlasıyla doldurabilecek sayıda, yaklaşık 1000 büyük cilt kitap anlamına gelmektedir.

Bundan daha da önemlisi, bu uçsuz bucaksız bilgi deposunun her hücrenin çekirdeğinde bulunmasıdır ki, yaklaşık 100 trilyon hücreden oluşan bir insanda bu kütüphaneden 100 trilyon kopya vardır.

Bu bilgi hazinesini insanoğlunun ulaştığı bilgi seviyesiyle karşılaştırmak istesek, örnek verebileceğimiz benzer bir büyüklük bulamayız. Karşımıza olağanüstü bir tablo çıkar: 100 trilyon kere 1000 kitap! Bu yeryüzündeki kum tanelerinden daha fazla bir miktardır. Bir de bu sayıyı dünya üzerinde şu anda yaşayan 6 milyar insan ve beraberinde yaşayıp ölmüş milyarlarca insan sayısı ile çarparsak karşımıza aklımızın kavrayamayacağı büyüklükte, uçsuz bucaksız, sonsuza doğru uzanan bir bilgi çıkar.

Bu örnekler, ne kadar muazzam bir bilgiyle iç içe bulunduğumuzun göstergesidir. Günümüzde, büyük miktarlarda bilginin saklanabildiği en ileri teknoloji bilgisayarlardır. Ancak DNA ile bilgisayarı karşılaştırdığımızda, insan zekasının asırlardır edindiği bilgi birikimi ve yıllar süren çabaları sonucunda geliştirdiği bu son teknolojinin bile daha tek bir hücre çekirdeğinin bilgi saklama kapasitesine ulaşamadığını hayretle görürüz.

İnsan Genomu Projesini yürüten *Celera Genomics* şirketinin konu hakkındaki en önemli uzmanlarından biri olan Gene

Myers'in, proje sonucu hakkındaki şu sözleri, DNA'daki bu büyük bilgi ve yaratılışı ifade etmektedir: **"Beni asıl şaşırtan şey hayatın mimarisidir... Sistem olağanüstü derecede komplekstir. Sanki tasarlanmış gibidir... Burada (DNA'da) büyük bir akıl yer almaktadır."**⁶²

İşin diğer bir ilginç yönü ise, yeryüzündeki tüm canlılığın bu aynı dille yazılmış şifreli tariflerle üretilmeleridir. Ne bir mikrop, ne bir bitki, ne de bir hayvan, DNA'sı olmadan oluşamamaktadır. Tüm canlılığın hep aynı kendine özgü dili kullanan, aynı bilgi kaynağından ulaşan tarifler sonucu ortaya çıktığı çok açıktır.

Bu da bizi açık bir sonuca götürmektedir: Dünyadaki tüm canlılar, tek bir akıl tarafından var edilmiş bir bilgiye göre yaşamakta ve çoğalmaktadırlar.

Bu gerçek evrim teorisini anlamsız hale getirmektedir. Çünkü evrimin temel dayanağı "tesadüf"tür, oysa tesadüf bilgi oluşturmaz. Bir gün bir kağıt üzerinde kanseri tedavi eden bir ilacın formülü yazılı bulunsa, bu bilim adamını bir an önce bulmak, hatta kendisine ödül vermek için tüm insanlık seferber olur. Kimse, "acaba bu yazı kağıda mürekkebin dökülmesi ile mi oluştu" diye düşünmez. Akıl sahibi, sağlıklı düşünen her insan bu yazıyı ancak kimya, insan fizyolojisi, kanser hastalıkları ve farmakoloji üzerine ihtisas sahibi olan birinin yazmış olacağını düşünecektir.

Evrimcilerin DNA'daki bilginin oluşumu ile ilgili "tesadüf" iddiaları ise, bu yazının tesadüfen oluştuğunu iddia etmekle kıyas dahi edilemeyecek derecede büyük bir mantık bozukluğudur. Çünkü DNA'da, hücrenin içinde üretilecek enerji için hangi moleküllerin atomlarının nasıl değiştirileceği, vücuttaki 100 bin çeşit proteinin her birine ait detaylı moleküler formüller ve bunların üretimi esnasında uyulacak hassas sıra yazılıdır. Bunun yanı sıra diğer hücrelerle haberleşmede uyulacak haberleşme protokolleri ve bunun için kullanılacak mesajcı hormonların üretim planları ve bunlar gibi sayısız çeşitlilikteki bilgiler de DNA'da yazılıdır.

DNA'nın ve içerdiği uçsuz bucaksız bilginin kendi kendine oluştuğunu iddia etmek konuya uzak, DNA'nın niteliklerinden yüzeysel olarak dahi haberi olmayan kişilerin bilgisizliklerini yansıtır. DNA gibi muazzam bir bilgi içeren ve son derece kompleks yapıya sahip olan bir molekülü tesadüflerin eseri saymak, hiçbir şekilde ciddiye alınamaz bir iddiadır. Nitekim hayatın kökeni konusundaki evrimci tezlerde, diğer pek çok konu gibi, DNA'nın kökeni de "çözülememiş bir sır" gibi ifadelerle geçiştirilmeye çalışılmaktadır.

19

BAKTERİLERİN ANTİBİYOTİKLERE KARŞI DİRENÇ KAZANMASI NEDEN EVİRİM ÖRNEĞİ DEĞİLDİR?

ALEXANDER Flemming ilk antibiyotik olan penisilini 1928 yılında keşfettiğinde, yeryüzünde artık bakteri kalmayacağı düşünülüyordu. Ancak penisilinin yalnızca belli mikroplara karşı etkili olduğu zamanla anlaşıldı. Yaygın kullanılan penisilinle öldürülen bakterilerden geriye, penisilinin tahrip edemediği bakteriler kaldı. Bu olayın her yeni çıkan antibiyotik için geçerli olduğu ise kısa sürede anlaşıldı.

Bunun nedeni, antibiyotiklerin bakterileri etkileme biçimidir: Antibiyotikler moleküler yapılarından ötürü bakterinin belli bir proteinine kilitlenip işlevini yerine getirememesine sebep olurlar. Böylece bakteri ya ölür ya da çoğalamayarak enfeksiyon kontrol altına alınmış olur. Ancak bilindiği gibi, her canlı türünde olduğu gibi her bakteri türünün de farklı çeşitleri yani varyasyonları mevcuttur. Yeni çıkan bir antibiyotiğe hassas olanlar ölünce geriye antibiyotiğin kilitleneceği hedef proteinleri içermeyen bakteriler kalır. Bu, bakterilerin "geliştirdikleri" bir direnç değildir. Yani bakteriler antibiyotiğin etkisine maruz kalınca, "evrimleşerek" bu ilaca karşı yeni bir savunma mekanizması geliştirmiş değillerdir. "Dirençli" adı verilen bakteriler sadece, baştan beri o antibiyotiğin etki ettiği proteine sahip olmayan, dolayısıyla antibiyotiğin zarar veremediği bakterilerdir. Bu özellik, bu bakterilerde o antibiyotik keşfedilmeden önce de vardır; sonra da olmuştur.

Bakterilerin, evrimcilerin yeni ortaya çıktığını öne sürdükleri özelliklere antibiyotiğe maruz kalmadan önce de sahip oldukları bilinen bir gerçektir. *Scientific American* dergisi, evrimci bir yayın olmasına karşın, Mart 1998 sayısında bu konuda şöyle bir itirafa yer vermektedir:

Çok sayıda bakteri, daha ticari antibiyotikler kullanılmaya başlamadan önce de direnç genlerine sahipti. Bilim adamları bu genlerin neden evrimleştiklerini ve varlıklarını sürdürdüklerini kesinlikle bilmiyorlar.⁶³

Görüldüğü gibi, direnç sağlayan genetik bilgi, antibiyotiklerin üretilmesinden önce de vardır. Bu gerçek "direnç gelişmesi" kavramının tamamen yanlış bir ifade olduğunu ortaya koyar. Dirençli bakteriler sonradan kendi kendine, tesadüfen ortaya çıkan canlılar değildir.

Dirençli bakterilerin, antibiyotiklerin keşfinden yıllar önce mevcut olduğu, ciddi bir bilimsel yayın olan *Medical Tribune* dergisinin, 29 Aralık 1988 sayısında da ilginç bir olay aktararak belirtilmektedir: 1986'da yapılan bir araştırmada, 1845 yılında bir kutup keşfi sırasında donarak ölen denizcilerin buzda korunmuş cesetleri bulunur. Bu cesetlerin üzerinde, yaşadıkları çağda yaygın olan bakteriler tespit edilmiş ve bunlar test edildiklerinde, 20. yüzyılda üretilmiş pek çok modern antibiyotiğe karşı direnç özellikleri taşıdıkları hayretle saptanmıştır.

Görüldüğü gibi, bu tür direnç özelliklerinin penisilinin icadından önce de birçok bakteri türünde mevcut olduğu tıp dünyasında bilinen bir gerçektir. Buna rağmen bakterilerdeki direnç özelliğinin hala evrimsel bir gelişme gibi öne sürülmesi, sadece aldatma amaçlı bir iddiadır.

Günümüzde dirençli bakterilerin ortama hakim olmaları ise şöyle olur: Bakteriler belli bir antibiyotiğin etkisine maruz kaldıklarında, ilaca dayanıksız varyasyonlar yok olur; dirençliler ise hayatta kalır ve daha fazla çoğalma imkanına kavuşurlar. Belli bir zaman sonra tamamen yok olan dirençsiz bakterilerin yerini, hızla çoğalan bu dirençli bakteriler doldurur. Bir süre sonra, aynı bakteri türü yalnızca söz konusu antibiyotiğe dirençli olan varyasyondan oluşan bir koloni haline gelir ve artık aynı antibiyotik o bakteri türüne karşı etkisiz kalır. Sonuçta bakteri hep aynı bakteri, tür hep aynı türdür.

Böceklerdeki DDT bağıışıklığı

Böceklerde DDT'nin ve diğer böcek ilaçlarının zamanla etkisiz kalması da bakterilerde gözlediğimiz antibiyotik direnciyle aynı mantıkta çalışır. DDT kimyasalı ilk olarak keşfedildiğinde, böceklere karşı çok etkili bir zehirdi. Kullanıldığı ilk yıllarda böcekler kitleler halinde ortadan kaldırılabilirdi. Ancak yıllar içinde DDT'nin etkili olmadığı böceklerin de bulunduğu saptandı. Bu böceklerde DDT kimyasalı organizmanın hayati fonksiyonlarını durduramıyordu, çünkü bağlanmak üzere aradığı hedef protein bu böceklerde farklıydı. Bunlar her böcek türünün içinden geriye kalan farklı varyasyonlardı. Hayatta kalabilmelerinin sebebi de, DDT'nin kilitleneceği proteinlerin bunlarda olmaması ya da farklı yapıda olmasıydı.

Evrimci biyolog Francisco Ayala; **"böcek zehirlerinin en kapsamlı türlerine karşı gösterilen bağıışıklık, bu insan-yapımı maddeler böceklere uygulandığında, o böcek türünün çeşitli genetik varyasyonlarında zaten vardı"** diyerek bu gerçeği kabul eder.⁶⁴

Ne var ki böcek popülasyonunda DDT zehiri sonrasında görülen bu değişim, evrim savunucuları tarafından evrime delilmiş gibi sunulur.

Bu örnekte DDT'ye karşı böceklerin kazandığı bir zafer yoktur. Bu yüzden, buna "bağıışıklık" demek de son derece yanıltıcı olur. Çünkü bağıışıklık, insanda savunma hücrelerinin mikroplara karşı yaptıkları antikor üretimi ve bunun devamında mikropları yenmeleridir. DDT örneğinde ise böyle bilinçli bir etkileşim ve zafer bulunmaz. Bazı böcekler ölür, DDT'nin etki edemediği böcekler ise hayatta kalıp çoğalır ve nesillerini devam ettirirler.

Burada önemli olan gerçek şudur: böceklerin bazı varyasyonları zaten olayın başında farklı proteinlere sahiptir. DDT icat edildikten sonra, bu kimyasal maddeye maruz kalan böceklerden organizması uygun olmayanların nesilleri tükenmiştir. Başta az sayıda olan dirençli bireyler ise çoğalma imkanı bulmuşlardır. Bunun sonucunda aynı böcek türü, tamamen dirençli bireylerden oluşmuş bir topluluk haline gelmiştir. Doğal olarak bütün popülasyon dirençli bireylerden oluşunca, DDT artık o böcek türüne etki edemez duruma gelmiştir.

Gerçekte evrimci kaynaklar, bu direnç ve bağışıklık konularında açık bir yanıltma sergilemektedirler. Özellikle de bu konuyu bazı popüler bilim dergilerinde zaman zaman gündeme getirerek, okuyucuya konuyu derinlemesine açıklama gereği dahi hissetmeden, sanki tartışmasız evrimin bir kanıtı gibi sunmaktadırlar. Görüldüğü gibi, ne bakterilerdeki antibiyotik direncinin ne de böceklerdeki DDT bağışıklığının evrime hiçbir delil sağlamadığı çok açıktır.

20

YARATILIŞ İLE BİLİM ARASINDA NASIL BİR BAĞLANTI VARDIR?

BURAYA kadar ele aldığımız tüm sorularda ortaya koyduğumuz gibi, evrim teorisi bilimsel bulgulara tamamen aykırı bir iddiadır. 19. yüzyılın ilkel bilim düzeyi içinde doğan teori, 20. ve 21. yüzyılda ardı ardına gelen bilimsel bulgularla çürütülmüştür.

Teoriye körü körüne bağlı kalan evrimciler ise, bilimsel dayanakları kalmadığı için, çareyi demagojilerde bulurlar. En çok başvurdukları demagojilerden biri ise, "yaratılış bir inançtır, bilimin alanına girmez" şeklindeki basmakalıp slogandır. İddialarına göre, evrim bilimsel bir teori, yaratılış ise bir inançtan ibarettir.

Oysa evrimcilerin yegane dayanakları olan bu "**evrim bilimdir, yaratılış inançtır**" tekerlemesi tamamen yanlış bir bakış açısından kaynaklanır. Bu tekerlemeyi tekrarlayanlar, bilim ile materyalist felsefeyi birbirine karıştırmaktadırlar. Bilimin, mutlaka materyalizmin sınırları içinde kalması gerektiğini, materyalist olmayan hiçbir açıklama yapamayacağını zannetmektedirler. Oysa bugün bilimin kendisi materyalizmi reddetmektedir.

Maddeyi İncelemek materyalist olmak değildir

Konuyu incelemek için önce materyalizmi kısaca tanımlayalım. Materyalizm Eski Yunan'dan beri var olan bir felsefedir ve maddenin yegane varlık olduğu varsayımına dayanır. Materyalist felsefeye göre, madde sonsuzdan beri vardır, sonsuza kadar da var olacaktır. Madde ötesinde başka hiçbir varlık da yine bu felsefeye göre yoktur. Bu bilimsel bir iddia değildir, çünkü deneye ve gözleme tabi tutulamaz. Sadece bir inançtır, bir dogmadır.

Ancak 19. yüzyılda bu dogma bilime karıştırılmış ve hatta bilimin temeli haline getirilmiştir. Oysa bilimin materyalizmi kabul etmek gibi bir zorunluluğu yoktur. Bilim evreni ve doğayı inceler ve herhangi bir felsefi sınırlandırma olmadan sonuçlar çıkarır.

Bu gerçek karşısında bazı materyalistler sıklıkla basit bir kelime oyununa sığınır. "Bilim sadece maddeyi inceleyebilir, demek ki maddeci, yani materyalist olmak zorundadır" derler. Evet bilim sadece maddeyi inceler, ama "**maddeyi incelemek**" ile "**materyalist olmak**" çok farklı şeylerdir. Çünkü maddeyi incelediğimizde, bu maddede,

maddenin kendisi tarafından meydana getirilemeyecek kadar büyük bir bilgi ve yaratılış olduğu sonucuna da varabiliriz.

Örneğin bizden önce bir insanın girip girmediğinden emin olmadığımız bir mağara düşünelim. Bu mağaraya girdiğimizde eğer sadece toz, toprak, taşlar vs. bulursak "bu mağarada sadece gelişigüzel dağılmış maddeler var" diye düşünebiliriz. Ama eğer mağaranın duvarlarında çok büyük bir ustalikle çizilmiş, göz kamaştırıcı resimler varsa, o halde "bizden önce burada akıllı bir varlık bulunmuş, burada eserler meydana getirmiş" diye düşünürüz. O akıllı varlığı hiç göremeyebiliriz, ama varlığını eserlerinden anlarız.

Bilim materyalizmi çürütmüştür

Bilim de işte bu örnekteki yöntemle doğayı incelemektedir. Eğer doğada gerçekten sadece maddesel etkenlerle açıklanabilecek bir düzen olsaydı, o zaman bilim materyalizmi onaylayabilirdi. Ama çağdaş bilim, doğada asla maddesel etkenlerle açıklanamayacak bir düzen olduğunu, tüm maddeye hakim bir Yaratıcının varedtiği kusursuz bir yaratılışın hakim olduğunu ortaya çıkarmıştır.

Örneğin tüm gözlem ve deneyler, maddenin kendi kendine hayat oluşturmadağı, dolayısıyla hayatın metafizik bir yaratılıştan kaynaklandığını ispatlamaktadır. Bu yöndeki tüm evrimci deneyler başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Asla cansız maddeden canlılık üretilmemiştir. Amerikalı evrimci bir biyolog olan Andrew Scott, ünlü *New Scientist* dergisinde bu konuda şu itirafı yapar:

Biraz madde alın, karıştırın, ısıtın ve bekleyin. Bu, hayatın kökeninin modern versiyonudur. Yerçekimi, elektromanyetizma, zayıf ve güçlü nükleer kuvvetler gibi "temel" güçler gerisini halledecektir... Peki ama bu kolay hikayenin ne kadar sağlam temellere oturmaktadır ve ne kadar umuda dayalı spekülasyonlara bağlıdır? Gerçekte, ilk kimyasal maddelerden canlı hücrelere kadar giden aşamaların bütün mekanizmaları ya tartışma konusudur ya da tamamen karanlık içindedir.⁶⁵

Hayatın kökeni spekülasyon ve tartışmaya dayalıdır, çünkü materyalist dogma hayatı maddenin bir ürünü saymaktadır. Oysa bilimsel veriler maddenin böyle bir yeteneğı olmadığını göstermektedir. Bu konuda tanınmış bir isim, bilime olan katkıları nedeniyle İngiliz hükümetinden "Sir" ünvanı almış astronom ve matematikçi Prof. Fred Hoyle şu yorumu yapıyor:

Eğer gerçekten maddenin içinde, onu yaşama doğru iten bir iç-prensip olsaydı, bunun bir laboratuvarında kolaylıkla gösterilebilmesi gerekirdi.

Örneğin bir araştırmacı, ilkel çorbayı temsil eden bir yüzme havuzunu deney için kullanabilirdi. Böyle bir havuzu istediğiniz her türlü cansız kimyasalla doldurun. Ona istediğiniz her türlü gazı pompalayın, ya da üzerine istediğiniz her türlü radyasyonu verin. Bu deneyi bir yıl boyunca sürdürün ve (hayat için gerekli olan) 2000 enzimden kaç tanesinin sentezlendiğini kontrol edin. Ben size cevabı şimdiden vereyim ve böylece bu deneyi zamanınızı harcamayın: Kesinlikle hiçbir

şey bulamazsınız, belki oluşacak birkaç amino asit ve diğer basit kimyasal maddeler dışında.⁶⁶

Aslında materyalizmin çıkmazı daha da büyüktür. Madde, bırakın kendi kendini oluşturmayı, insan bilinciyle birleştiği zaman bile hayat oluşturamamaktadır. Çünkü bugün insanlık, tüm bilgi ve teknoloji birikimine rağmen cansız maddeden hayat üretememektedir.

Burada kısaca özetlediğimiz gerçek, maddenin kendi kendine hiçbir şekilde yeni bir madde ve bilgi oluşturamayacağı gerçeğidir. Oysa evrende ve canlılarda, olağanüstü derecede kompleks yaratılış delilleri ve olağanüstü bir bilgi yer almaktadır. Bu da bize, evrendeki ve canlılıktaki bu kusursuzluğun ve olağanüstü bilginin, tüm maddeye hakim olan, maddeden önce de var olan, sonsuz güç ve akıl sahibi olan Allah'ın eseri olduğunu gösterir.

Dikkat edilirse, bu tamamen bilimsel bir sonuçtur. Bir "inanç" değil, evrenin ve canlıların gözlemlenmesiyle anlaşılan bir gerçektir. İşte bu yüzden, evrim teorisi savunucularının ortaya attığı "evrim bilimseldir, oysa yaratılış bilimin alanına girmeyen bir inançtır" şeklindeki iddia, yüzeysel bir aldatmacadan ibarettir.

19. yüzyılda materyalizmin bilime bulaştırıldığı, bilimin materyalizmin dogmalarına göre çarpıtıldığı doğrudur. Ama 20. ve 21. yüzyıldaki gelişmeler, bu köhne felsefeyi yerle bir etmiş ve materyalizm tarafından gizlenen yaratılış gerçeğini ortaya çıkarmıştır. Ünlü *Newsweek* dergisinin 27 Temmuz 1998 tarihli sayısında kullandığı *Science Finds God* (Bilim Allah'ı Buluyor) başlığında ifade edildiği gibi, materyalist yanılgıların ardından, bilim, tüm evrenin ve canlıların yaratıcısı olan Allah'ı bulmuştur.

Notlar

- 1 Francis Crick, *Life Itself: It's Origin and Nature*, New York, Simon & Schuster, 1981, s. 88
- 2 Ali Demirsoy, *Kalıtım ve Evrim*, Ankara: Meteksan Yayınları, 1984, s. 39
- 3 Homer Jacobson, "Information, Reproduction and the Origin of Life", *American Scientist*, Ocak 1955, s. 121
- 4 Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197
- 5 Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", *Proceedings of the British Geological Association*, cilt 87, no. 2, (1976), s. 133
- 6 Richard Monestarsky, "Mysteries of the Orient", *Discover*, Nisan 1993, s. 40
- 7 Phillip E. Johnson, "Darwinism's Rules of Reasoning", *Darwinism: Science or Philosophy*, Foundation for Thought and Ethics, 1994, s. 12
- 8 I. Anderson, *New Scientist*, cilt 98, 1983, s. 373.
- 9 D. Johanson & M. A. Edey, *Lucy: The Beginnings of Humankind*, New York: Simon & Schuster, 1981, s. 250
- 10 R. H. Tuttle, *Natural History*, Mart 1990, s. 61-64
- 11 D. Johanson, Blake Edgar, *From Lucy to Language*, s.169
- 12 D. Johanson, Blake Edgar, *From Lucy to Language*, s.173
- 13 Boyce Rensberger, *The Washington Post*, 19 Kasım 1984
- 14 "Is This The Face of Our Past", *Discover*, Aralık 1997, s. 97-100
- 15 Villee, Solomon and Davis, *Biology*, Saunders College Publishing, 1985, s. 1053
- 16 "Hominoid Evolution and Climatic Change in Europe" Volume 2 Edited by Louis de Bonis, George D. Koufos, Peter Andrews, Cambridge University Press 2001 Bölüm 6
- 17 Daniel E. Lieberman, "Another face in our family tree", *Nature*, 22 Mart 2001
- 18 Arda Denkel, *Cumhuriyet Bilim Teknik Eki*, 27 Şubat 1999
- 19 G. W. Harper, "Alternatives to Evolution", *School Science Review*, cilt. 61, Eylül 1979, s. 26
- 20 Sibley and Ahlquist *Journal of Molecular Evolution*, sayı 26, s. 99-121
- 21 Sarich et al., *Cladistics*, 1989, 5:3-32
- 22 Karen Hopkin, "The Greatest Apes", *New Scientist*, 15 Mayıs 1999, s. 27
- 23 *Hürriyet*, 24 Şubat 2000

- 24 Harun Yahya, *Hayatın Gerçek Kökeni*, İstanbul, 2000, s. 207-222
- 25 Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis*, London: Burnett Books Ltd., 1985, s. 145
- 26 *Nature*, cilt 382, 1 Ağustos 1996, s. 401
- 27 Carl O. Dunbar, *Historical Geology*, New York: John Wiley and Sons, 1961, s. 310
- 28 L. D. Martin, J. D. Stewart, K. N. Whetstone, *The Auk*, cilt 98, 1980, s. 86
- 29 L. D. Martin, J. D. Stewart, K. N. Whetstone, *The Auk*, cilt 98, 1980, s. 86; L. D. Martin "Origins of Higher Groups of Tetrapods", Ithaca, New York: Comstock Publishing Association, 1991, s. 485, 540
- 30 S. Tarsitano, M. K. Hecht, *Zoological Journal of the Linnaean Society*, cilt 69, 1985, s. 178; A. D. Walker, *Geological Magazine*, cilt 177, 1980, s. 595
- 31 Richard L. Deem "Demise of the 'Birds are Dinosaurs' Theory", <http://www.yfiles.com/dinobird2.html>
- 32 S. J. Gould & N. Eldredge, *Paleobiology*, cilt 3, 1977, s. 147
- 33 *Science*, 23 Haziran 2000, cilt. 2149
- 34 "Kuşların Atası Kuş Çıktı", *Milliyet*, 25 Haziran 2000
- 35 *Science*, 23 Haziran 2000, cilt. 2149
- 36 Ann Gibbons, "Plucking the Feathered Dinosaur", *Science*, cilt 278, no 5341 14 Kasım 1997, s. 1229 - 1230
- 37 "Dino-Kuş Palavra Çıktı", *Hürriyet*, 29 Mart 2001
- 38 Storrs L. Olson "OPEN LETTER TO: Dr. Peter Raven, Secretary, Committee for Research and Exploration, National Geographic Society Washington, DC 20036", Smithsonian Institution, 1 Kasım 1999
- 39 Tim Friend, "Dinosaur-bird link smashed in fossil flap", *USA Today*, 25 Ocak 2000
- 40 G. G. Simpson, W. Beck, *An Introduction to Biology*, New York, Harcourt Brace and World, 1965, s. 241
- 41 Keith S. Thompson, "Ontogeny and Phylogeny Recapitulated", *American Scientist*, cilt 76, Mayıs / Haziran 1988, s. 273
- 42 Ken McNamara, "Embryos and Evolution", *New Scientist*, 16 Ekim 1999
- 43 Francis Hitching, *The Neck of the Giraffe: Where Darwin Went Wrong*, New York: Ticknor and Fields 1982, s. 204
- 44 Elizabeth Pennisi, "Haeckel's Embryos: Fraud Rediscovered", *Science*, 5 Eylül 1997
- 45 Elizabeth Pennisi, "Haeckel's Embryos: Fraud Rediscovered", *Science*, 5 Eylül 1997
- 46 Massimo Pigliucci, Rationalists of East Tennessee Book Club Discussion, Ekim 1997
- 47 Evrim Kuramı Konferansı, İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi, 3 Haziran 1998

- 48 Leonard M.S., 1992. Removing third molars: a review for the general practitioner. *Journal of the American Dental Association*, 123(2):77-82
- 49 M. Leff, 1993. Hold on to your wisdom teeth. *Consumer reports on Health*, 5(8):4-85.
- 50 Daily.T 1996. Third molar prophylactic extraction: a review and analysis of the literature. *General Dentistry*, 44(4):310-320
- 51 Evrim Kuramı Konferansı, İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi, 3 Haziran 1998
- 52 David Raup, "Conflicts Between Darwin and Paleontology", *Bulletin*, Field Museum of Natural History, cilt 50, Ocak 1979, s. 24
- 53 Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 313-314
- 54 Derek A. Ager, *The Nature of the Fossil Record*, Proceedings of the British Geological Association, cilt 87, 1976, s. 133
- 55 Science, Philosophy, And Religion: A Symposium, 1941, CH.13.
- 56 J.De Vries, *Essential of Physical Science*, Wm.B.Eerdmans Pub.Co., Grand Rapids, SD 1958, s. 15.
- 57 "Hoyle on Evolution", *Nature*, cilt 294, 12 Kasım 1981, s. 105
- 58 Colin Patterson, "Cladistics", Brian Leek ile Röportaj, Peter Franz, 4 Mart 1982, BBC
- 59 B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988
- 60 N. Eldredge and I. Tattersall, *The Myths of Human Evolution*, Columbia University Press, 1982, s. 59
- 61 R. Wesson, *Beyond Natural Selection*, MIT Press, Cambridge, MA, 1991, s. 45
- 62 Article by Tom Abate, *San Francisco Chronicle*, Şubat 19, 2001
- 63 Stuart B. Levy, "The Challenge of Antibiotic Resistance", *Scientific American*, Mart 1998, s. 35
- 64 Francisco J. Ayala, "The Mechanisms of Evolution", *Scientific American*, cilt 239, Eylül 1978, s. 64
- 65 Andrew Scott, "Update on Genesis", *New Scientist*, cilt. 106, 2 Mayıs 1985, s. 30)
- 66 Fred Hoyle, *The Intelligent Universe*, New York: Holt, Rinehard & Winston, 1983, s. 256

**... Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir
bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet
sahibi olansın. (Bakara Suresi, 32)**

RESİM ALTI YAZILARI

Sayfa 15

Darwin döneminde hücrenin kompleks yapısı hakkında hiçbir şey bilinmiyordu.

Sayfa 16

Hücredeki kompleks yapılardan örnekler; sağda: Hücredeki protein sentezinin gerçekleştiği "ribozom"; solda: Kromozomdaki DNA birimlerini paketleyen "nükleozom". Hücre bunlar gibi, hatta daha da kompleks pek çok yapı ve sistemi içinde barındırmaktadır. İlerleyen teknolojiyle tespit edilen bu karmaşık yapıların tesadüfen meydana gelebilmelerinin imkansız olduğunun anlaşılması evrimcileri içinden çıkılmaz bir duruma sokmuştur.

Sayfa 17

Francis Crick

Sayfa 18

Darwin'in teorisinin bilim dünyasına hakim olmasından bu yana, paleontoloji (fossil bilimi) bu teori temel alınarak yürütülmektedir. Ancak buna rağmen dünyanın pek çok farklı bölgesinde yapılan fosil kazıları, teroiyi destekleyen değil, çürüten sonuçlar vermiştir. Fosiller, farklı canlı gruplarının yeryüzünde özgün yapılarıyla aniden ortaya çıktıklarını, yani yaratıldıklarını göstermektedir.

Sayfa 19

Amber içinde bulunmuş 25 milyon yıllık termit fosilleri. Günümüzde yaşayan termitlerden tümüyle farksız.

Sayfa 23

Günümüz

Senozoyik devri

65 milyon yıl önce

Kretase devri

144 milyon yıl önce

Jura devri

208 milyon yıl önce

Trias devri

245 milyon yıl önce

Perm devri

286 milyon yıl önce

Karbonifer devri

408 milyon yıl önce

Devonyen devri

408 milyon yıl önce

Siluryen devri

438 milyon yıl önce

Ordovisyan devri

505 milyon yıl önce

Kambriyen devri

550 milyon yıl önce

Vendian devri

630 milyon yıl önce

Proterozoyik devri

2.500 milyon yıl önce

KAMBRIYEN DEVRİ, EVRİM ŞEMASINI YIKIYOR

Yukarıdaki şema, dünyanın en önde gelen evrimci bilim adamlarından biri olan Stephen Jay Gould'un editörlüğünü yaptığı "*The Book of Life*" adlı 2001 basımı kitaptan alınmıştır. (Şema kısmen Türkçeleştirilmiştir.) Şemada, farklı hayvan gruplarının dünya üzerinde hangi devirlerde ortaya çıktıkları grafiksel olarak anlatılmaktadır. Şemanın sol kısmında, 2500 milyon yıl öncesinden başlanarak, jeolojik devirler sıralanmaktadır. Şemadaki dikey renkli kutular ise, farklı hayvan gruplarını göstermektedir. (Kutuların içindeki farklı renkler, jeolojik devirlerin sıralamasını göstermektedir.)

Bu şema incelendiğinde Kambriyen devirdeki mucize açıkça görülür: Kambriyen öncesinde sadece tek bir hayvan grubu (deniz analarının ve mercanların dahil olduğu "Cnidaria") vardır. Ancak Kambriyen devirde, birbirinden tamamen farklı olan 13 farklı temel hayvan grubu bir anda ortaya çıkmışlardır.

Bu, evrim teorisine tamamen ters bir tablodur. Çünkü evrim, canlı gruplarının, bir ağacın dalları gibi kademeli bir biçimde artmasını gerektirmektedir.

Şemayı çizen evrimciler ise bu açığı "teorik bağlantılar" kurarak kapatmaya çalışmaktadırlar. Dikkat edilirse, şemanın alt kısmında, renkli kutuları (yani fosilleri bulunmuş gerçek hayvan gruplarını) birbirine bağlayan soluk renkli çizgiler vardır. Bunlar "evrim teorisine göre olması gereken, ama varlığına dair hiçbir kanıt bulunamayan "hayali" bağlantılardır.

Eğer evrim teorisi doğru olsaydı, bu bağlantıların "hayali" değil, somut olması, yani bu canlı gruplarını birbirine bağlayan "ara grup fosilleri"nin bulunması gerekirdi. Bu bağlantıların 150 yıllık fosil araştırmasına rağmen hala hayali olması, evrim teorisinin tamamen hayalden ibaret olduğunu göstermektedir.

Sayfa 24

Burgess Shale fosil yatağında bulunan ilginç fosil canlılardan biri: Marrella.

Kambriyen devrine ait bir fosil

Sayfa 25

İLGİNÇ DİKENLER: Kambriyen devrinde bir anda ortaya çıkan canlılardan biri, sağ üstteki Hallucigenia'dır. Bu ve diğer pek çok Kambriyen canlısının fosilinde, saldırılara karşı korunma sağlayan dikenler ya da sert kabuklar yer alır. Evrimcilerin açıklayamadıkları bir konu da, ortada hiçbir "avcı" canlının bulunmadığı bu devirde bu hayvanların nasıl bu kadar iyi bir korunmaya sahip olduklarıdır. Ortada avcı hayvanların bulunmaması, bu durumu "doğal seleksiyon"la açıklamayı imkansız kılmaktadır.

Sayfa 26

Denizyıldızı, denizanası gibi pek çok kompleks omurgasız canlı günümüzden yaklaşık 500 milyon yıl önce hiçbir sözde evrimsel ataya sahip olmadan, birdenbire ortaya çıkmıştır. Yani yaratılmıştır. Bugünkü örneklerinden hiçbir farkları da yoktur.

Sayfa 27

500 milyon yıl önce Kambriyen devirde aniden ortaya çıkan kompleks omurgasız canlılardan biri de yukarıda fosilleri görülen "trilobit"lerdir. Trilobitin evrimcileri çıkmaza sokan bir diğer özelliği ise sahip olduğu petek göz yapısıdır. Trilobitin son derece gelişmiş kompleks gözleri çoklu mercek sistemine sahiptir. Bu sistem günümüzdeki örümcek, arı, sinek gibi pek çok canlıda bulunan örneklerinden farksızdır. Böyle kompleks bir göz yapısının bundan 500 milyon yıl önce yaşamış bir canlıda birdenbire ortaya çıkması, evrimcilerin tesadüfe dayalı teorilerini çöpe atmak için yeterlidir.

Sayfa 30

Tanzanya Laetoli'de bulunan 3.6 milyon yıllık insan ayak izleri

Sayfa 31

1.7 milyon yıllık taş kulübe kalıntısı

safya 32

Turkana çocuğu

Evrimci literatürün en popüler dergilerinden biri olan *Discover*, Aralık 97 sayısında, 800 bin yıllık insan yüzünü kapaktan vererek, evrimcilerin, "Bizim geçmişimize ait yüz bu mu?" şeklindeki hayret ifadesini başlık yapmıştı.

Sayfa 33

EVRİMCİLERDEN NEANDERTELLERE ZORUNLU "İADE-İ İTİBAR"

1975 YILININ NEANDERTAL TASVİRİ

Evrimciler 20. yüzyılın başından itibaren, kaybolmuş bir insan ırkı olan Neandertalleri "yarı maymun" canlılar olarak gösterdiler. Üstteki gibi "maymun Neandertal" tasvirleri, on yıllarca evrim propagandası için kullanıldı.

Ancak 80'li yıllardan itibaren, bu efsane çökmeye başladı. Hem fosiller üzerindeki incelemeler hem de Neandertal kültürüne ait izler, bu insanların "yarı maymun"

olmadıklarını gösterdi. Örneğin yandaki 26 bin yıllık iğne, Neandertallerin terzilik yeteneğine sahip medeni insanlar olduğunu belgeledi. Bunun bir sonucu olarak, *National Geographic* gibi evrimci yayınlar artık Neandertalleri alttaki gibi "medeni" insanlar olarak göstermek zorunda kalıyor.

2000 YILININ NEANDERTAL TASVİRİ

sayfa 34

ATAPUERCA

MADRİD

PORTEKİZ

İSPANYA

Gerçek bir insan olan Atapuerca fosilinin bulunduğu İspanya'daki Gran Dolina mağarası

s.35

EVİRİMCİLERİN HAYALİ 'HİPOTEZ'LERİ, İNSANIN KÖKENİNİ AÇIKLAMAKTAN UZAK

Hipotez 1

Günümüz

9

Homo sapiens

8

Homo erectus

?

Pleistosen 1.8 milyon yıl önce

7

Homo habilis (büyük)

6

Homo habilis (küçük)

5

Paranthropus boisei

4

Paranthropus robustus

3

Paranthropus aethiopicus

2

Australopithecus africanus

1

Australopithecus afarensis

Pliosen 5 milyon yıl önce

Hipotez 2

Günümüz

9

Homo sapiens

8

Homo erectus

?

7

Homo habilis (büyük)

6

Homo habilis (küçük)

5

Paranthropus boisei

4

Paranthropus robustus

Pleistosen 1.8 milyon yıl önce

3

Paranthropus aethiopicus

2

Australopithecus africanus

1

Australopithecus afarensis

Pliosen 5 milyon yıl önce

Hipotez 3

Günümüz

9

Homo sapiens

8

Homo erectus

?

7

Homo habilis (büyük)

6

Homo habilis (küçük)

Pleistosen 1.8 milyon yıl önce

5

Paranthropus boisei

4

Paranthropus robustus

3

Paranthropus aethiopicus

2

Australopithecus africanus

1

Australopithecus afarensis

Pliosen 5 milyon yıl önce

İnsanın kökeni konusunda 150 yıldır yapılan evrimci çalışma ve propagandalara rağmen, evrim teorisi bu konuda da büyük bir çıkmaz içindedir. Bulunan fosiller, ilk insanların, arkalarında herhangi bir "maymunsal ata" olmadan, yeryüzünde aniden ortaya çıktığını göstermektedir. Bu sayfadaki üç farklı "hipotez", insanın kökeni hakkındaki üç farklı ve çelişkili evrimci senaryonun şemalarıdır. (Stephen J. Gould, The Book of Life, 2001) Dikkat edilirse, şemaların her üçünde de, yeryüzünde beliren ilk insan ırkı olan Homo erectus'un öncesine soru işareti (?) konmuştur. Bunun nedeni, evrimcilerin "insanın atası" olarak gösterebilecekleri hiçbir "maymunsu" canlının var olmayışıdır. Şemada yer alan ve ilk insan ırkı olan Homo erectus'la bağlantısı kurulamayan türler (Australopithecus, Homo habilis ve Paranthropus türleri) ise, soyu tükenmiş maymun türleridir. Görüldüğü gibi insanın kökeni evrimciler için belirsizdir; çünkü bu köken evrim değil, yaratılıştır.

sayfa 36

İlkel insanlar efsanesinin geçersizliğini gösteren bir başka örnek: 32 bin yıllık fil dişinden yapılma flüt.

Sayfa 39

Sovyetler Birliği'nde Stalin dönemindeki tüm bilimsel çalışmalar Marx ve Engels'in ortaya attığı "diyalektik materyalizm"e zorla uydurulmuştu. Darwinizm'i biyolojinin temeli gibi gösterenler, aynı dogmatik zihniyeti taşımaktadırlar.

Sayfa 42

İlk insanın genetik materyali, çeşitli ırkların özelliklerini içerdiği için, zamanla farklı insan toplumlarında bu özelliklerin bir kısmı baskın çıkmış ve böylece ırklar oluşmuştur.

Sayfa 53

'Dinozorların sinek avlamaya çalışırken kanatlanıp kuş oldukları' bir komedi hikayesi değil, evrimcilerin son derece bilimsel olduğu iddiasıyla öne sürdükleri bir teoridir. Yalnızca bu örnek dahi evrimcilerin ne derece ciddiye alınmaları gerektiğini göstermek için yeterli bir delildir.

Sayfa 57

Archæopteryx'in anatomisi üzerinde yapılan incelemeler, canlının eksiksiz bir uçuş yeteneğine sahip, tipik bir kuş olduğunu ortaya koymuştur. *Archæopteryx*'i sürüngenlere benzetme çabası tamamen dayanaksızdır.

Sayfa 59

Archaeopteryx'ten yaklaşık 70 milyon yıl daha yaşlı olan *Longisquama* kuşunun fosili, *Archaeopteryx* hakkındaki evrimci iddialara mutlak bir darbe indirdi.

Sayfa 60

Milliyet Gazetesi, 25 Haziran 2000

Sayfa 65

National Geographic dergisi, 1999 yılında "dino-kuş"ları böyle çizip tüm dünyaya evrimin büyük kanıtı olarak duyurmuştu. Ancak iki yıl sonra, bu çizimlere ilham kaynağı olan *Archaeoraptor*'un büyük bir bilim sahtekarlığı olduğu ortaya çıktı.

Sayfa 66

EVRİMCİ MEDYANIN DİNOZOR YANILGISI...

Hürriyet Gazetesi, 21 Haziran 1998

Sabah Gazetesi, 16 Ekim 1999

...VE GERÇEĞİ İTİRAFI

Medya kuruluşlarının bir bölümü, evrim teorisini sorgusuz sualsiz kabullenmekte ve evrim lehinde gibi gördükleri her iddiayı bilimsel bir gerçek gibi kamuoyuna sunmaktadırlar. En üstteki iki gazete haberi bunun bir örneğidir: Haberlerde kuş tüylerine sahip bir "kanatlı dinazor" fosili bulunduğu ve bunun kuş-dinazor evrimi senaryosunu kanıtladığı ileri sürülmektedir. Oysa iki yıl kadar sonra, söz konusu fosilin yeni bir evrim sahtekarlığı olduğu ortaya çıkmış ve bu kez aynı gazeteler "dino-kuş"un "palavra" olduğunu kabul etmek zorunda kalmışlardır. Ancak gerçek her zaman bu kadar açık bir şekilde ortaya çıkmamakta, çıksa bile çoğu insanın zihninde evrim sahtekarlıkları ve masalları "bilimsel gerçek" olarak kalmaktadır.

Hürriyet Gazetesi, 29 Mart 2001

Sayfa 69

Bilim tarihinin en önde gelen şarlatanlarından biri olan Ernst Haeckel

Sayfa 72

"HAECKEL'İN EMBRİYOLARI: SAHTEKARLIK YENİDEN KEŞFEDİLDİ"

Science Dergisi, 5 Eylül 1997

sayfa 73

New York Times gazetesi, 8 Nisan 2001 tarihli sayısında, evrim teorisine karşı çıkan ve yaratılış gerçeğini savunan Michael Behe ve William Dembski gibi bilim adamlarının fikirlerine geniş yer verdi. Haberde genel olarak yaratılışa inanan bilim adamlarının başlattığı hareketin Darwinizm'i yerinden sarsacak bilimsel bir saygınlığa ve tutarlılığa sahip olduğu belirtildi. Aynı gazetede Haeckel'in çizim sahtekarlığına ve embriyoların modern mikroskop altındaki gerçek görünümüne de karşılaştırmalı olarak yer verildi.

Sayfa 75

Klonlama bir canlının DNA şifresi kullanılarak o canlının laboratuvar ortamında bire bir kopyasının üretilmesidir. Biyolojik bir işlem olan klonlamanın evrimle hiçbir ilgisi yoktur. Ortaya yeni bir türün veya organın çıkması, herhangi bir gelişim ya da değişim meydana gelmesi söz konusu değildir.

Sayfa 76

Kopyalama, zaten var olan canlı bir üreme mekanizmasına, zaten var olan bir genetik bilginin eklenmesinden ibarettir. Bu işlemde ne yeni bir mekanizma, ne de yeni bir genetik bilgi üretilmiş değildir.

Sayfa 77

Klonlama konusu yakın bir zaman önce bilim çevrelerinde önemli bir gündem maddesi oldu. Bilinen kanunlar çerçevesinde gerçekleşen biyolojik bir süreç olmasına rağmen evrimciler her yeni bilimsel gelişme gibi bunu da teorilerini destekleyebilme hevesiyle sahiplenmeye çalıştılar. Evrimi ideolojik olarak destekleyen basın-yayın organları da evrim yanlısı sloganlarla konuyu manşetlere taşıdılar. Hiçbir bilimsel dayanağı olmamasına rağmen konu çeşitli polemiklerle evrimin kanıtı gibi sunulmaya çalışıldı. Fakat konunun evrimci safsatalarla uzaktan yakından ilgisinin olmadığı açıktı. Bilim dünyası evrimcilerin bu gülünç çabasını ciddiye bile almadı.

Yanda: Klonlama işleminin nasıl gerçekleştiğini açıklayan yabancı bir bilimsel yayın.

Sayfa 81

Dünya'ya düşen meteorların atmosfere girdikleri anda başlayan yüksek ısı ve çarpma anındaki şiddet nedeniyle dünyaya canlı bir organizma taşımaları mümkün değildir. Üstte Arizona'daki büyük meteor çukuru görülmekte. Öte yandan, Dünya dışında canlı varlıklar olduğu varsayılsa bile bunların kökenine de yaratılış dışında bir açıklama getirmek imkansızdır.

Sayfa 83

Hürriyet Gazetesi, 31 Mart 2000

EVİRİMCİLERİN "UZAYLILAR" ÇIKMAZI

Hayatın kökeninin "uzay", hatta "uzaylılar" olabileceği yönündeki iddialar, aslında birer bilim kurgu senaryosundan başka bir şey değildir. Nitekim bu konudaki yorum ve haberlerde de hiçbir somut kanıttan söz edilmez, sadece "olmuş olabilecek" ihtimaller anlatılır. Oysa "ihtimal" denen bu senaryolar da imkansızdır. Dünyaya meteorlar yoluyla bazı organik bileşikler geldiği varsayılsa dahi, bu bileşiklerin kendi kendilerine hayat oluşturmalarının imkansız olduğu kimyasal, fiziksel ve matematiksel bir gerçektir. Dünya'daki hayatın "uzaylılar" tarafından var edilmiş olabileceği yönündeki fantezi ise, hayatın tesadüfle açıklanamayacağını göre, ancak Allah'ın varlığını kabul etmek istemeyen evrimcilerin kaçış çabasıdır. Oysa bu çaba da anlamsızdır, çünkü "uzaylılar" tezi, sadece soruyu bir kademe geriye götürmekte ve "Uzaylıları kim yarattı?" sorusuna dönüşmektedir.

Akıl ve bilim, bizi, tüm canlıları yaratmış olan, ancak Kendisi yaratılmamış, sonsuzdan beri var olan bir Mutlak Varlık'a götürmektedir. Bütün bu sayılanlar, herşeyin Yaratıcısı olan Yüce Allah'ın sıfatlarıdır.

Sayfa 84

EVİRİMCİLERİN KÖRÜ KÖRÜNE İNANDI HURAFE:

CANSIZ MADDE+ ZAMAN= **MİLYONLARCA KOMPLEKS CANLI TÜRÜ**

Yukarıdaki formül, evrim teorisinin en kısa özetidir. Evrimciler, cansız ve bilinçsiz atom ve molekül yığınlarının, zamanla birleşince kendi kendilerine organize olup canlanacağına ve son derece kompleks ve mükemmel milyonlarca farklı canlı türüne dönüşeceğine inanmaktadırlar. Bu batıl inanç, bilinen hiçbir fizik veya kimya kanunu tarafından desteklenmez. Aksine, fizik ve kimya kanunları, zamanın "düzenleyici" değil, "düzensizleştirici, tahrip edici" etkisi olduğunu göstermektedir.

(Termodinamiğin 2. Kanunu)

Gerçekte "zaman" faktörü, evrimcilerin, teorilerini gözlem dışı bırakabilmek için kullandıkları bir kaçamaktan başka bir şey değildir. Doğada yeni canlı grupları var eden

bir "evrim süreci" asla gözlemlenmediği için, evrimciler "evet evrim gözlemlenemiyor, ancak geçmişteki milyonlarca yıl içinde gerçekleşmiş olabilir" diye bu açığı kapatmaya çalışırlar. Bu iddia ise fosiller tarafından çürütülmekte, fosil kayıtları geçmişte hiçbir evrim yaşanmadığını göstermektedir.

Sayfa 87

santriol

sitoplazma

mitokondri

mikrotüpler

çekirdek

endoplazmik retikulum

golgi aygıtı

lizozom

kesecik

En modern laboratuvar şartlarında, en kontrollü sistemlerle, en hassas ve sofistike cihazlarla dahi üretilmesi mümkün olmayan hücrenin ilkel ve kontrolsüz doğa şartlarında oluşabileceğine inanmaları evrimcilerin akıl ve yargı düzeyi hakkında ciddi bir endişe oluşturmaktadır.

Sayfa 88

Louis Pasteur

Sayfa 91

Doğa şartlarında kendi haline bırakılan bir arabanın zamanla daha gelişmiş bir model haline gelmesi mümkün değildir. Tam aksine metal aksamı paslanacak, boyası dökülecek, camları kırılacak ve bir süre sonra çürüyüp bir hurda yığını haline gelecektir. Aynı kaçınılmaz süreç organik moleküller ve canlılar için çok daha hızlı işler.

Sayfa 95

20 yaş dışı ile ilgili sorunlar, bu dışın körelmiş organ olmasından değil çağımızın beslenme alışkanlıklarından kaynaklanmaktadır.

Sayfa 97

Trilobit fosili

Sayfa 98

Darwin döneminde Kambriyen devri "Siluryen devir" olarak anılıyordu ve Darwin bu jeolojik dönemde aniden ortaya çıkan canlıların kompleks yapısı karşısında suskun kalmıştı. Aradan geçen 150 yıl, Darwinizm'in bu konudaki çıkmazını çok daha büyüttü. Üstte, Zdenek Burian'ın "Siluryen Devir" tablosu.

Sayfa 99

Charles Darwin

Türlerin Kökeni kitabı

Sayfa 101

Kromozom sayıları ile canlıların kompleks yapıları birbiriyle bağlantılı değildir. Bu, evrim teorisinin iddialarını çıkmaza sokan bir gerçektir.

Sayfa 106

Einstein

Max Planck

Leonardo Da Vinci

Kepler

Sayfa 107

Galileo

Mendel

Pasteur

Newton

Sayfa 109

Kuran'ı Kerim'de, evrime dayalı yaratılış olduğuna dair hiçbir ayet yoktur.

Sayfa 110

YAŞAYAN FOSİLLER

Kemikli Turna

Dönem: Jura dönemi

Yaş: 152 milyon yıl

Bölge: Almanya

Mantis

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Kozalaklı Bitki (Conifer) Dalı

Yaş: 125 milyon yıl

Bölge: Brezilya

Elde edilen tüm fosil bulguları canlıların hiçbir evrim geçirmediğini, milyonlarca sene önce bugünkü hallerinden farksız bir şekilde bir anda yaratıldıklarını ve daha önce

de hiçbir sözde evrimsel ataları olmadığını göstermektedir. Bu gerçek evrime dayalı bir yaratılışın hiçbir zaman söz konusu olmadığını açıkça ortaya koyar.

Sayfa 112

Dantel Kanatlı

Dönem: Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Myanmar

Sayfa115

Bir canlı hücresinin tesadüfen oluştuğunu iddia etmek ile bir jet uçağının tesadüfen meydana geldiğini iddia etmek arasında "akılsızlık" açısından fark yoktur. Bir canlı hücresindeki tasarım, son derece ileri bir teknolojiyle, en modern tesislerde, en zeki mühendislerin ve en gelişmiş robotların ürettikleri bir uçaktaki tasarımdan kat kat daha üstündür.

Sayfa 121

Metamorfozla gelişimini tamamlayan canlılardan bazıları: Kurbağa, kelebek, arı, sivrisinek...

Sayfa 122

Metamorfozu "evrim delili" olarak göstermeye kalkanlar, evrim teorisi ve biyoloji hakkında hiçbir şey bilmeyenlerdir. Metamorfoz genetik bilgide kodlanmış bulunan bir "planlı değişim"dir ve "tesadüfi değişim" anlamına gelen evrimle hiçbir benzerliği yoktur. Gerçekte "indirgenemez kompleks" bir süreç olan metamorfoz, evrimi çürüten bir yaratılış delilidir.

Safya 123

Prof. Michael Behe

Sayfa 127

Eğer DNA'daki bilgileri kağıt üzerine yazılı hale getirseydik, kağıtlar Kuzey Kutbu'ndan Ekvator'a kadar uzanacaktı.

Safya 132

E. Coli bakterileri

Dirençli bakteriler antibiyotiklerin keşfinden önce de vardı. Yani bakteriler sonradan antibiyotiğe maruz kalınca direnç özelliği geliştirmemişlerdir.

Safya 137

Demokritos da günümüz materyalistleri gibi, maddenin ezeli olduğu ve maddeden başka bir varlık bulunmadığı yanılığına sahipti.

Safya 138

Eğer materyalistlerin iddia ettikleri gibi maddenin doğada kendi kendine canlılığı oluşturma gibi bir özelliği olsaydı, bunun laboratuvarların kontrollü ortamında çok daha kolay gerçekleştirilebilmesi gerekirdi. Oysa bugün değil canlı hücresi, onun herhangi bir organeli bile laboratuvarlarda suni olarak üretilememiştir.

Safya 140

Prof. Fred Hoyle

Sayfa 141

Newsweek dergisinin 27 Temmuz 1998 tarihli "Science Finds God" (Bilim Allah'ı Buluyor) başlıklı sayısı.

ARKA KAPAK YAZISI

Evrım teorisi, yaklaşık 150 yıldır dünyanın gündemindedir ve insanların dünyaya bakış açılarını derinden etkilemektedir.

Bu teori, yeryüzündeki canlılığın tesadüfler ve doğal şartlar sonucunda, kendiliğinden meydana geldiğini savunur.

Ne var ki evrim, bilimsel kanıtları olan bir teori değil, bilimsellik kisvesi altında toplumlara empoze edilmeye çalışılan materyalist bir dogmadır.

Modern bilim tarafından her alanda yalanlanan bu dogmanın temel dayanakları; hile, sahtekarlık, çarpıtma ve göz boyamalardan oluşan telkin ve propaganda yöntemleridir.

Bu kitapta, evrim teorisinin bilimsel geçersizliği 20 temel soru çerçevesinde ele alınmıştır,

Bu soruların en son bilimsel bulgulara dayanan cevapları, evrim teorisinin bir hurafe olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 73 ayrı dile çevrilen 300'den fazla eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.